

விரட்டை வெளியீடு

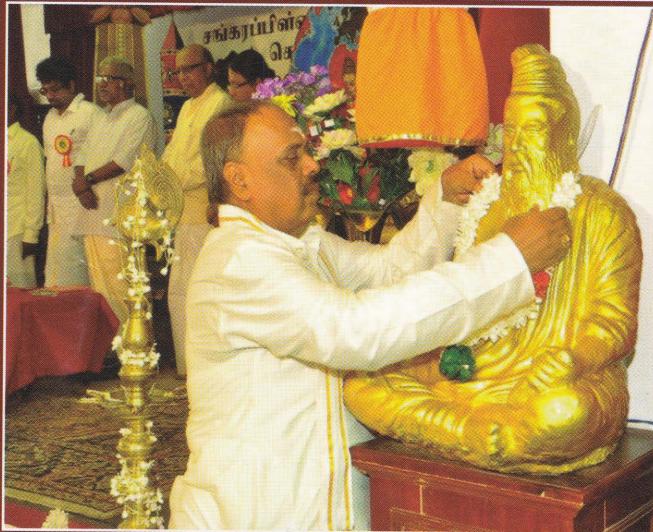
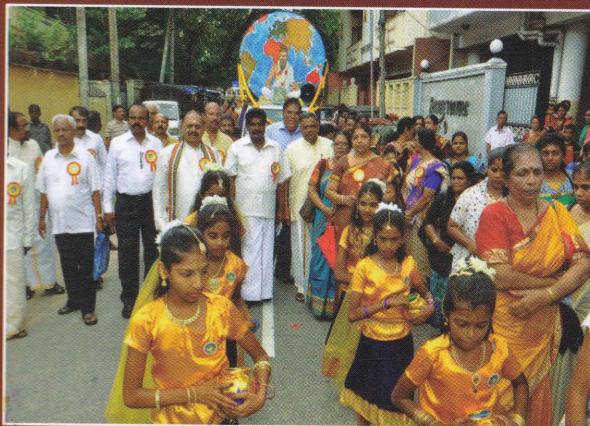

வெளியீடு
காண்பதறிவ

தேதி 12-13

சங்கத்தமிழ்

வெகாசி - ஜூலை 2015

கொழும்புத் தயிழ்ச் சங்கம்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

தமிழ்வேள் க.இ.க.கந்தசவாமி அவர்களின்
நினைவுப் பேரூரையும்,
சங்கத்தமிழ் சஞ்சிகை வெளியீடும்

இடம் : கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
சங்கரப்பிள்ளை மண்டபம்
காலம் : 22.11.2015 ஞாயிற்றுக்கிழமை
மாலை 5.30 மணி
தலைமை : திரு.மு.கதிர்காமநாதன்
(தலைவர், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்)

நிகழ்ச்சி நிரல்

தமிழ்வாழ்த்து

தமிழ்வேள் க.இ.க.கந்தசவாமி அவர்களது உருவப்படத்திற்கு மாலை அணிவித்தல்

தலைமையுரை : திரு.மு.கதிர்காமநாதன்

வெளியீட்டுரை : திரு. ஆ.இருகுபதி பாலறீதரன்
(இலக்கியக்குழுச் செயலாளர்)

சங்கத்தமிழ் சங்சிகை வெளியீடு

நயவுரை : திருமதி கோதை நகுலராஜா
(அதிபர், இராமநாதன் இந்துமகளிர் கல்லூரி)

நினைவுப் பேரூரை

“சமகாலத்து ஈழத்துப் புனைகதைகள்” - சில அவதானிப்புக்கள்
உரை : திரு.தி. செல்வமனோகரன்

(வருகைதரு விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்)

நன்றியுரை : திரு.மா.சடாட்சரன்
(நிலைய அமைப்புக்குழுச் செயலாளர்)

சங்கக் கீதம்

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்

பொதுச் செயலாளர்
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
தொலைபேசி இல : 0112363759

கொழும்புத் தமிழ்ச் சாங்கம்

திருவன்னவர் ஆண்டு : 2045

'சங்கத்தமிழ்' - இரட்டை வெளியீடு
வைகாசி - ஜப்பா 2015 - திதி : 12 - 13

தீழாசிரியர் :

 திரு. ஆ. தீருப்பதி பாலசுந்தரன்

ஆசிரியர் குழு :

திரு. கதீரவேல மகாதேவர்
திரு. ப. க. மகாதேவர்

தலைவர் :- திரு. மு. கதீரகாமநாதன்

பொதுச்செயலாளர் :- திரு. மு. தயாபரன்

நிதிச்செயலாளர் :- திரு. செல்வ திருச்செல்வம்

தொலைபேசி : 011 2363759

தொலை நகல் : 011 2362381

இணையத்தளம்

www.colombotamilsgangam.com

மின்னஞ்சல்

tamilsgangamcolombo@yahoo.com

tamilsgangamcolombo@outlook.com

தரமான ஆக்கங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. ஆக்கங்கள், ஆசிரியர் குழுவின் செம்மைப் படுத்தவின் பின்பு பிரசரமாகும். நாவின் உள்ளடக்கம் குறித்து ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

தீழாசிரியர்
கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்,
இல 7, சங்கம் ஒழுங்கை
கொழும்பு - 06. இலங்கை.

உள்ளே...

பக்கம்

- ❖ ஒகைக்கியங்களில் அறுஷ் கலாடுதனாம், சைவப்புலவர் ச. செல்லத்துரை 03
- ❖ கவிதை : கானும் விரதம் கவிஞர் - சோ. பத்மநாதன் (சோ. ப) 05
- ❖ சங்க ஒகைக்கியங்களில் காணப்படும் ஒசைப்பாட்டு வகைகளும் அக்காவ மகளிரின் ஒசைத்திறமும் திருமதி கிருபா சக்தி கருணா 06
- ❖ கைகூடிய சூழ்விகளைப் படத்தின் ஊடாக வெளிப்படும் கம்பளின் கவித்துவம் ச. லைசென் விவிவரயாளர் 11
- ❖ கவிதை : அரியாயக் கண்ணியிலை அறிவியுங்குதாம் கவிஞர் அகளங்கள் 16
- ❖ அரிதான் சின்தாமணியில் அற்புதங்கள் திருமதி. நவம் வெள்ளைச்சாமி 17
- ❖ நட்பு எனும் சங்கத் தமிழர் நற்றண்பு சைவப்புலவர், சித்தாந்தரத்தினம் கந்தையா பத்மானந்தன் 23
- ❖ வாழ்வை முழுமையாக அர்ப்பணித்த பண்பாட்டுப் போராளி நாவலர் துணவியூர் கேசவன் (ஆசிரியர்) 28
- ❖ நகைக் கூட்டும் செய்த கள்வன் மகன் சைவப்புலவர், சித்தாந்தரத்தினம் சாமித்தமிழி பொன்னுத்துரை 32
- ❖ வ. வே. சு. ஜயர் ஊராக்கில் கம்பன் கலாநிதி ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் 36
- ❖ நன்றாகரர் கண்ட ஆசிரியர் சோமசுந்தரம் முரளி 41
- ❖ பழந்தமிழர் வாழ்க்கையும் தமிழம் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை 44
- ❖ மனித ஒன்று விழுமியங்கள் நா. சுப்பிரமணியன் கௌசல்யா சுப்பிரமணியன் 47
- ❖ அஞ்சலிப்பா ஜின்னாஹ் ஏரிபுத்தீன் 54
- ❖ வாசிப்பும் சமூக மேம்பாடும் ஸ்ரீ. அருளானந்தம், 55
- ❖ திருக்குறள் மாநாறு - 2015 தமிழ் அகராதித்திறமுயின் முன்னோடித் தமிழர் : சைமன் காஸிசீசெட்டி 63
- ❖ மகாகவி பாரதி - ஒரு பண்முக ஊாக்கு 74 நூணாம் பாலச்சந்திரன்
- ❖ மகாகவி பாரதி - ஒரு பண்முக ஊாக்கு 77 இணைவையுர் : ஆ. தீருப்பதி பாலசுந்தரன்
- ❖ ஒகைக்கியச் சிரை சுரிந்தநூ 80 சீவநித்திலன்

சங்கத்தமிழில் வெளிவரும் ஆக்கங்களில் கருத்துக்கள் அவ்வாறு ஆக்கிரியர்களுக்கும் கருத்துக்களாகா.

புரட்டாதி - மார்கழி 2015

ஆசிரியர் பக்கம்

‘வண்ணம் யுடையதொரு சொல்லினால் - உங்கள் வாழ்வு பேற விரும்பி நிற்கிறோம்!’ - பாரதி -

கல்தோன்றி, மண்தோன்றாக் காலத்திலே பிறந்த முத்த குடி என்றும், இமயத்திலே கொடி பதித்தான், கங்கை கொண்டான், கடாரம் வென்றான் என்றெல்லாம் பழம் பெருமை பேசி, பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றிய பெருமைகளைப் பேசுவதில் எம்மவர் பெரியவர்களே! காலம், காலமாகப் பரம்பரை பரம்பரையாக நாம் அதைத்தான் செய்துவருகிறோம்! எனினும், மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்குதைகள் பேசுவதில் மட்டும் தமிழ் மகிழ்ச்சியடைந்து விடப்போவதில்லை!

நவீன் கலை, இலக்கிய வடிவங்களில், இளந்தலைமுறையினர்க்கு தமிழ்மொழி மீதான உணர்வு பூர்வமான பற்றுதல், அறிவு பூர்வமான அனுகுமுறை என்பன பயிற்றப்படவேண்டும். சிறுகதை, நாவல், புதுக்கவிதை, நாடகம், திரைப்படம், தொலைக்காட்சி, வானொலி, இணையம் என்பன பற்றிய அவர்களின் சிந்தனைத்தளம் விரிவடைய வேண்டும்.

இவற்றை ஊட்டி வளர்ப்பது முத்த தலைமுறையின் தலையாய கடமையாகும், இவற்றிற்கான ‘களம்’ தரவும், இவற்றையொட்டிய முயற்சிகளுக்கு முன்னுரிமையளிக்கும் முகமாகவே கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் காலாண்டு வெளியீடான் ‘சங்கத்தமிழ்’ வெளியிடப்பட்டு வருகிறது.

ஒருவிடயத்தில் தயைகூர்ந்து கவனம் செலுத்துங்கள்! இது உங்களது ‘சங்கத்தமிழ்’ தங்களது படைப்புகளை அனுப்பி ‘சங்கத்தமிழ்’ காத்திரமாக மலரச் செய்ய உதவுங்கள். தமிழ்ச் சிந்தனையிலும் கலை இலக்கியப் பரப்பிலும் பன்முக உரையாடற் களங்களை திறந்துவிட ‘சங்கத்தமிழ்’ என்றும் தயாராக உள்ளது. புத்தகப் பண்பாட்டு பாரம்பரியத்தில் படைப்பாளிகள், வெளியீடாளர்கள், வாசகர்கள் மத்தியில் உறவுப்பாலத்தை உருவாக்கி வளர்த்தெடுக்க நாம் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு உழைப்போம்.

வாழ்க் தமிழ். வளர்க் தமிழ்ப்பணி.

இதழாசியர்.

இலக்கியாங்களில் அறம்

இலக்கினை உடையது இலக்கியம் ஆகும். அந்த இலக்கு அறமேயாகும். அறத்தினை வாழ்வியலாக இலக்கியம் கூறும். அறக்கருத்துகளைக்கருவாகக் கொண்டு கதை வடிவில் சுவையாகச் சொல்வதே எல்லாராலும் விருப்பப்படும் இலக்கியமாகக் கருதப்படும்.

தமிழில் உள்ள இலக்கியாங்களைப் பழந்தமிழ் இலக்கியாங்கள் அதாவது சங்ககால இலக்கியங்கள், இடைக்கால இலக்கியங்கள், இக்கால இலக்கியங்கள் என்று பார்க்கலாம். எக்கால இலக்கியங்களை நோக்கினாலும் அவற்றின் இலக்காக அறமே இருக்கும்.

இலக்கணம் கூட “அறம் பொருள் இன்பம் வீட்டைதல் நூற்பயனே” என்று கூறுகின்றது. நூல் எனப்படுவது இலக்கிய நூலேயாகும். மனிதன் வாழ்வில் பெற வேண்டிய உறுதிப் பொருள்கள் நான்கு. அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கும் ஆகும். இவை புருடார்த்தங்கள் என்றும் சொல்லப்படும். இந்தநான்கு உறுதிப் பொருள்களில் அறமே முதலாவதாக உள்ளது. அதுவே வாழ்வுக்கு முதல்.

தமிழ் இலக்கியங்களில் உலகப் பொது நூலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவது திருக்குறள். இத்திருக்குறளில் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என முப்பகுதிகள் உள்ளன. இங்கு அறத்துப்பாலே முதலில் வைத்துச் சொல்லப்படுகிறது. அறத்துக்கு இலக்கணம் வகுத்துச் சொல்வது திருக்குறள். அந்த அற இலக்கணங்களை வைத்துக் கதையாகச் சொல்வன இலக்கியங்கள்.

கஹாழுவணம்,

சௌவர்புவனர் ச. செல்லத்துவர்

சங்க இலக்கியமாகிய புறநானூறு எனும் பழந்தமிழ் இலக்கியம் “யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர் தீதும் நன்றும் பிறர்த்த வாரா” என உலகம் தழுவிய ஒருமைப்பாட்டைக் கூறுகிறது. எல்லா ஊரும் எங்கள் ஊர்தான் எல்லாமக்களும் எம் உறவினர்கள் தான் என்பதன் மூலம் மக்கள் எல்லோரும் ஒரு குலம் என்பதை உணர்த்துகிறது. அத்துடன் நன்மையோ தீமையோ எமக்குப் பிறரால் வருவன அல்ல; அவை நம் மால்தான் வருவன என்பதன் மூலம் மக்கள் ஒருவரை யொருவர் நோக்கமல் ஒற்றுமையாய் வாழுவும் வழி காட்டுகிறது. இதுவே மனிதகுலத்துக்கு உரிய அறம் ஆகும்.

அறம் என்றால் என்ன என்பதைத் திருக்குறள் திட்ப் நுட்பமாகக் கூறுகிறது. அது

“அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்

இழுக்கா இயன்றது அறம்”
எனக் கூறுகின்றது.

அழுக்காறு எனப்படுவது பிறர் ஆக்கம் கண்டு பொறுக்க முடியாத பொராமை. அவா எனப்படுவது தனக்குரியதல்லாதவற்றில் ஆசை கொள்வது. வெகுளி எனப்படுவது பிறரில் கோபம் கொள்வது. இன்னாச் சொல் என்பது பிறரைத் துன்பப்பட வைக்கின்ற தீய வார்த்தைகளைப் பேசுதல்.

இவை நான்கையும் நீக்கிவாழ்வதே அற வாழ்வு ஆகும். நீக்காதுவிட்டால் அவற்றால் விளைவது அழிவே ஆகும். இவ்வண்மை

யையே லீலக் கியாங் கள் காட்டுகின்றன. மகாபாரத லீலக்கியம், பொறாமையாலும், பிற்ர பொருளில் ஆசை கொண்டதாலும் வந்த அழிவைக் காட்டுகின்றது. சகோதரர்களாகிய பாண்டவரும் கௌரவரும் போரிட்டு, அறவநறி தவறிய கௌரவர் பூண்டோடு அழிந்ததைக் காட்டுகிறது. அதேவேளை மூத்தோர் சொன்ன வார்த்தை அமுதம் என்ற அறத்தை ஏற்று அண்ணன் தருமரின் சொற்கேட்ட பாண்டவர் வெற்றி பெற்றதையும் காட்டுகிறது.

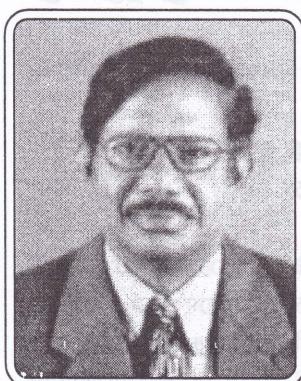
இராமாயணம் ஒளவையார் சொன்ன “அன்னையும் பிதாவும் முன்னரி தெய்வம்”, “தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் லில்லை” என்ற அறத்தைக் கடைப்பிடித்த இராமன் பெருமை கூறுகின்றது. அடுத்தநாள் அயோத்தி மன்னனாக முடிகூட இருந்த இராமன் தந்தை

சொற்படி அரசினைத் தம்பி பரதனுக்கு விட்டுத்தான் காட்டுக்குச் சென்றான். இதனால் “தந்தை தாய் வாக்கிய பரிபாலனாம் செய்தவன் தசரத குமார ராமன்” எனப் போற்றப்படுகின்றான்.

சிலப்பதிகாரம் “அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்” என்பதையும், “உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்” என்பதை யும் “உழுவினை உருத்துவந்து உட்டும்” என்பதையும் உயர் அறங்களாகக் காட்டுகிறது.

எக்கால லீலக்கியமானாலும், எந்தமொழி லீலக்கியமானாலும் லீலக்கியத்தின் லீலக்கு அறமோயாகும். லீலக்கியத்தைப் படிப்பதன் பயன் “அறவாழ்வு வாழ்தலேயாகும்” எனும் உண்மையை உணர்ந்து பயன்பெறுவோம்.

உங்கள் வினாக்களுக்கு.....!

அடுத்த சாங்கத் தமிழ் கிதழில் கல்வி, தமிழ்க்கல்வி சம்பந்தமான உங்கள் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கிறார் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்.

உங்கள் கேள்விகளை

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:-

“சாங்கத்தமிழ்”

**கொழும்புத் தமிழ்ச் சாங்கம்
கில.7, சாங்கம் ஒழுங்கை - கொழும்பு - 06**

நானும் விரதம்

கல்வுர். சோ. பத்மநாதன்

“இருக்கே வத்தீட்டுப் பேரவ்கே அப்பெ
பள்ளையஞர் படிக்கலைசைப்படுத்துகளே?”

‘அப்பெ, அவர் வழிய்வைஷுமி சட்டப்படிவென்
பள்ளையார் சீற்யலேட்டை

மகள்ள் வேண்டுகேட்டினைத் தெரிவித்து பள்ளிக்கூடம் பேரவ்வார்

தள்ளப்பேட்டுவத்திலேருங்கேடுத் தெள்விடம்

லைவுபாற்றுப்பன் செயல்ல் திறவுக்கொடி அவ்வைபாடுகேட்கே

கடவுச்சீட்டு, வீடை, மகுத்துவமர்சேடுதனை ஏதில்பக்கத்தினை

என்னில்லந்து “மார்க்கார் பேக்கார்ஸ்”என்றுபேட்டுக்கூக்க்றான்

கடசீயாய்ப் பேரையுக் கண்டாலை திறவுக்கொடி அவ்வைபேரை

அதுறையென்றேவல்ல தமிழ்ச்சுற்றுவாழும் என்றுகேட்டுவாங்குகேடு!

மார்க்கார் என்றபகுதி

அடுக்குமடிக் குழியுப்பு

புத்தாலைவதுத்தீல் முன்றுறைவிடு

மாலாவும் மடுவனும் திறண்டுப்பள்ளைகளும்

ஏற் திறவுக்கூப்பு

வெள்ளியலைபோடுகக் கடி

பிரத்துப் பேரன்றுப் பரங்கேடுத்

அன்றுவெள்ளுக்க்குறை

கடமைக்காணமாக

நெடுங்கைதூரம் போன்று

கடமைப்பத்துமன்னும்

மாலா சென்னானள்:

பள்ளிக்கூடம் பேரவ்வார்

தெள்விடம்

அவ்வைபாடுகேட்கே

“மார்க்கார் பேக்கார்ஸ்” என்றுபேட்டுக்கூக்க்றான்

அவ்வைபேரை

whole meal bread

என்றுகேட்டுவாங்குகேடு!

ஒகுகணம் கண்களை மூடு

நஷ்டை கூழியபரங்கேடுத்

வடய் திறக்கீர்

“திறுவுக்கூப்பு பள்ளை

அதையாத்தீல் பானுக்கு

கண்டுகூடுவாகேடுப் பேர்ட்டு

கடதைcarf ஆல்லூக்கப்பி

புத்தாலைவதுமாழியலை திருந்து திறவுக்

சுர்க்குக்கைளைப் படித்து

தட்டுத்தடுமெற்றவீத்தயைக் கடந்து

உவன்காதவுட்டுப் படண்வாங்க்குறைவுட்,

நனும் வருதம்!”

சங்க லெக்கியாங்களில் காணப்படும் இசைப்பாடல் வகைகளும், அக்கால மகளிரின் இசைத்திறனும்

திருமதி. கிருபாசக்தி கருணா சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், (இசைத்துறை)

யாழ். பல்கலைக்கழகம்

முன்னுரை

கலைச்சிறப்பில்லாத காலகட்டம் மனிதனின் மங்கிய வரலாறாகக் காணப்படுகிறது. ஒரு சமுதாயத்திலுள்ள மனித நாகரீகத்தின் சிறப்பையும், பண்பாட்டுத் தன்மைகளையும் கலைகளைக் கொண்டு அறியலாம். கலை என்பது மக்களது வாழ்வியலை, பண்பாட்டை, நாகரீகத்தை எடுத்துக்காட்டும் கண்ணாடி ஆகும். (நாராயணசாமி, 1980) இவ்வாறான கலைகள் அறுபத்து நான்காகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் நுண்கலைகள் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் இசைக்கலை, ஆடற்கலை, ஓவியக்கலை, சீற்பக்கலை, நாடகக்கலை, கட்டிடக்கலை ஆகியவை சிறப்பான செய்திகளை சங்க இலக்கியங்கள் விவரிக்கின்றன. கலை உணர்விலும் வெளிப்பாட்டிலும் சங்ககால மக்கள் சிறந்து விளங்கினர். அக்காலத்திலேயே பலவகை இசைப்பாடல்கள் இருந்தமையையும் சங்ககால மகளின் இசையில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தமையையும் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

இசைக்கலை

இலியின் அடிப்படையில் அமைவது இசைக்கலை. இசைக்கு விளக்கம் தரும் போது பின்வருமாறு கூறுகின்றார். செவி வழிப்புகுந்து தீயநாடுகளைத் தடவி உயிரினாங்களை இசையவும், பொருந்தவும் வைக்கின்ற பொழுது இசை லிலைகள் இசை என்ற பெயரைப் பெறுகின்றன. (சுப்பிரமணியன் 1980)

தொடக்க காலத்தில் தமிழ் இசை இலக்கணம், இலக்கியம் என்ற இரண்டு பாகுபாடுகளைக் கொண்டிருந்தது. பஞ்சமரபு என்ற இசைத்தமிழ் நூலும் கூத்துநால் என்ற நாடகத் தமிழ் நூலும் இன்று தமிழிசையில் இலக்கணநூலாகக் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. வீற்றைவிட இயற்றமிழ் நூல்களான தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை ஆகியவற்றிலுள்ள இசைக்குறிப்புக்களும் இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள இசைச் செய்திகளும் நிகண்டு நூல்களும் இசைத் தமிழிலக்கணக் கருவுலங்களாகத் திகழ்கின்றன.

மேற்கூறிய நூல்களில் காணப்படும்

இலக்கணங்களுக்கெல்லாம் ஆதார இலக்கியங்களாக திகழ்பவை பரிபாடல், கலித்தொகை ஆகிய சங்ககால இலக்கியங்களில் காணப்படும் இசைப்பாடல்களே ஆகும். இவ் வரிசையில் சிலப்பதிகாரம் முதலான இலக்கியங்களும் பக்தி இலக்கியங்களான தேவாரம், திவ்விய பிரபந்தம், திருப்புகழ் பாடல்களும் அடங்கும்.

தமிழிசை :

அரிபாலர் தமது “சங்கீத சுதாகரம்” என்ற நூலில் கி. பி. 13ம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியா முழுவதும் ஒரே வகையான இசைமுறை தான் வழக்கத்திலிருந்தது என்று கூறுகின்றார். இது அக்காலத்தில் புகழ் பெற்று விளங்கிய “தமிழிசை” ஆக இருக்கும் என்பது பல இசையறிஞர்களின் முடிவு.

இவருடைய காலத்தில் டில்லியை முக மதிய அரசர்கள் ஆளத்துவங்கியதால் பார்சியா, அரேபியா போன்ற முகமதிய நாடுகளில் நிலவிவந்த இசைமுறைகள் இந்திய இசையில்

கலந்தன. இதனால் வட இந்தியாவில் “இந்துஸ்தானி” என்னும் புதிய இசைமுறை தோண்றியதென்று கூறு கிண்றனர். இவரே தென்னக இசையைக் “கர்நாடக இசை” என்றும் வடக்கில் புகுந்ததை “இந்துஸ்தானி” இசை என்றும் அழைக்கின்றார். பேராசிரியர் சாம்பலூர்த்தி அவர்கள் “சங்கீத சாகரம்” (1309 - 1362) என்ற இசை நூலிலேயே முதன்முதலாகக் கர்நாடக இசை, இந்துஸ்தானி இசை என்ற சொற்கள் காணப்படுகின்றதென்று கூறுகின்றார். கி. பி. 13ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு ஆகிய மொழி பேசும் தென்னிந்திய மக்களிடையே மரபு இசையாகப் பாடப்பட்டு வரும் கர்நாடக இசை முறைக்குத் தாய் பண்டைய தமிழிசையே என்பதும், இந்த இசை பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பல மாற்றங்களுடன் தொடர்ந்து வளர்ந்து வந்துள்ளது என்பதும் அனைத்து ஆய்வாளர்களினதும் ஒருமித்த கருத்தாகும்.

தேவாரம் முதலான பன்னிரு திருமுறைப் பாடல்கள் மற்றும் பக்தி இலக்கியங்களும், பிற்காலத்தெழுந்த கீர்த்தனை முதலான இசை உருப்படி வகைகளும் முறையான இசை அமைப்புக் கொண்டு தற்போது நடைமுறை வழக்கில் எல்லோராலும் பாடப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இப்பாடல் வகைகளுக்கு முன்னோடியாகத் திகழும் சங்கப் பாடல்கள், காப்பியப் பாடல்கள் நடைமுறை வழக்கில் பாடப்படுவதில்லை.

தமிழ் இலக்கியத்தில் “இசைப் பாடல்கள்” எனும் தகுதியைப் பெறுவனவற்றுள் தொல்காப்பியம் தொட்டு சங்கப் பாடல்களும், சிலப்பதிகாரப் பாடல்களும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன.

தொல்காப்பியம் கூறும் இசைப்பாடல்கள் :

ஆரம்ப காலத்தில் மக்கள் குழுக்களாக வாழ்ந்ததால் காலப்போக்கில் இயற்கையின் நிகழ்ச்சிகளோடு தொடர்புடைய சடங்குகளைச் செய்ய ஆரம்பித்தனர். அதாவது பயிர் செழிக்க, வேட்டை சிறக்க, மழை கிடைக்க, துண்பம் நீங்க எனப் பல வேண்டுதல்களை வேண்டிச் சடங்குகளைச் செய்யும்போது ஆடிப்பாடுனர். ஆடிப்பாடுதலுடன் இணைத்து தம் வேண்டுதல்களை நிறைவேற்றுவதன் ஊடாக அச் செயல் வெற்றியடையும் என நம் பினர். இவ்வாறான ஆடிப்பாடுதலுடன், இணைந்து நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஆரம்பித்த கலைகள் தொல்காப்பிய காலத்தில் “வெறியாட்டு”, “உண்டாட்டு” போன்ற கூட்டாகச் சேர்ந்த ஒடுடல் பாடலால் வளர்த் தொடங்கின. காலப்போக்கில் ஆடலும், பாடலும் தனித் தன்மை பெற்று உருப்பெற்ற தொடங்கின.

தொல்காப்பியம் பல்வேறு இசைப்பாடல் வகைகளை விளக்குகிறது. தொல்காப்பிய காலத்திற்கு முன்னர் பலவகையான வண்ணங்கள், கவிப்பாடல்கள், பரிபாடல், தேவபாணி, தரவு, தாழிசைகள், வெண்பா, ஆசிரியம், பண்ணத்தி முதலிய இசைப் பாடல்கள் வழக்கிலிருந்தன. இவற்றையொட்டித் தொல்காப்பியரும் பாடல்களின் அமைப்பு முறையைக் கொண்டும், பாடல்களின் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும், அவற்றின் இசைத்தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டும் சில வகைப் பாடல்களைப் பாகுபாடு செய்துள்ளார். அவற்றுள் இசைத்தன்மை பொருந்திய பாடல் வகைகளாகப் பரிபாடல், பண்ணத்தி ஆகியன சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

பாடல் என்பது பண்ணோடு கூடியது. காதுக்களிய ஓசை அமையப் பாடுவது பாடல். இது கவிப்பா, பரிபாடல் அமைப்பில் இருக்கும்.

பரிபாடல் என்பது பரிந்த பாடல் எனப் பொருள்படும் என்பதை.

“நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக் கினும் பாடல் என்ற புலநூறி வழக்கம் கலியே பரிபாட்டு ஆயிரு பாங்கினும் உரியதாகும் என்மனார் புலவர்”

எனும் அஃதினையிலுள்ள 28ம் நூற்பா புலப்படுத்துகின்றது.

முறையாகப் பண் வகுக்கப்பட்ட பாடல்கள் பற்றித் தொல்காப்பியம் கூறவில்லை. ஆயினும், பாணர்கள் பாடும் முறை பாடல் வகை இலக்கணம், பாடுவோர் தம்செயல், இசைக்கருவிகள், அக்கருவிகளின் தேவை ஆகியன பற்றித் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. திதனால் இசைக்கலை தொல்காப்பியம் தொட்டு தனிச்சிறப்புடன் வளர்ந்துள்ளது எனத் திட்டவட்டமாகக் கூறலாம்.

சங்ககாலத்து இசைப்பாடல் வகைகள்

சங்ககாலத்தில் இசைப்பாடல்கள் சிறப்பான முறையில் பாடப்பெற்று வந்துள்ளன. பர்ணார், பாடினி, ஆடல் மகளிர் போன்றோர் பாடல்களைப் பாடி இசைத்துள்ளனர். இசைப் பாடல்கள் ஆண்களுக்கு உரியவை, பெண் களுக்கு உரியவை, இருபாலாருக்கும் உரியவை என மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. மன்னரும், மக்களும் பாடல்களை விரும்பிக் கேட்டுள்ளனர். இப்பாடல்களில் பண்ணும் தாளமும் இசைந்து காணப்படுகின்றது.

இன்று கிடைத்துள்ள சங்கப் பாடல்களில் பரிபாடலும், கலித்தொகையும் இசையமைப் புடன் காணப்படுகின்றன. கலித்தொகைப் பாடல்கள் நாடக அமைப்புடன் இசை மாற்றிப் பாடுவதற்கு ஏற்ற நிலையில் காணப்படுகின்றன. கலிப்பாடலை விடவும் பரிபாடல்

இசையமைப்புக்கு நன்கு பொருந்தியுள்ளதால் பரிபாடலைப் பற்றி நோக்கலாம்.

பரிபாடல்

சங்க இலக்கியத்தில் பரிபாடல் என்பது எடுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றாக இடம் பெற்றுள்ளது. தெய்வத்தை வாழ்த்துதல், காமப் பொருள் ஆகிய பொருள்களைக் கொண்டு சங்க இலக்கியத்திலுள்ள பரிபாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இப் பாடல்களுக்கு இசை வகுத்தவர்களின் பெயர்களும், அதற்குரிய பண்ணும் பரிபாட லில் தரப்பட்டுள்ளன.

தனியாக, இயற்கையின் இசைக் கூறு களைக் கூறுவதோடு அமையாமல், அவற்றைச் செயற்கை இசையமைப் புக்களுடன் பொருத்திச் சில உண்மைகளை உய்த்தறியும் வாய்ப்பைப் பின்வரும் பரிபாடல் கூறுகிறது.

ஒரு திறம்,	பாணர் யாழின் தீங்குரலெழு
ஒரு திறம்,	யாணர் வண்டின் இமரிசையெழு
ஒரு திறம்,	கண்ணார் கரலின் கனரபெழு
ஒரு திறம்,	பண்ணார் தும்பி பரந்திசையெழு
ஒரு திறம்,	மண்ணார் மழுவின் இசையெழு
ஒரு திறம்,	அண்ணல் நெடுவரை அருவிந்து ததும்ப
ஒரு திறம்,	பாடல் நல்விறவியர் ஒல்குபு நடங்க
ஒரு திறம்,	வாடையுளர் வயிற் பூங்கொடி நுடங்க
ஒரு திறம்,	பாடினி முரலும் பாவையாங் குசலின் நீடுகளிர் இளமை நிறை குறை தோன்ற
ஒரு திறம்,	ஆடு சீர் மஞ்சை அரிகுரல் தோன்ற மாறு மாறுற்றன போன் மாறைதிர் கோடல்

மாற்டான் குற்றம் உடைத்து (பரி 17:9-21)

இசைத்தன்மை இப்பாடல்களில் சிறப்பாக இருந்தமையால் தான் இத்தனை பேர் அப் பாடலுக்கு இசையமைத்துள்ளனர். இப்பாடல் களில் சில திருமாலையெழும், செவ்வேளையெழும்

போற்றியும், சில வைகை ஆற்றைப் போற்றி யும் அகப்பொருள் சுவையுடன் இன்ப வாழ்வைப் பறைசாற்றுகின்றன. இப்பாடல் பூபாள இராகத்தில் பாடக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

சங்க பாடல்களில் இசைப்பாடல் குறிப்புகள்

சங்க இலக்கியத்தில் பல்வேறு சந்தர்ப் பங்களில் பலவிதமான இசைப் பாடல்கள் பாடியதற்கான குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

அரச அவைப் பாடல்கள் :

பெருநராற்றுப் படையில் திருமாவள வனின் பெருமையைக் குறிப்படும் புலவர் முடத்தாமக் கண்ணியார் அவனுடைய அவையில் இசைப்பாடல் பெருமையாகப் பாடப் பெற்றமையைக் கீழ்வரும் பாடல் மூலம் காணலாம்.

“முரசு மழங்கு தானை மூவரும் கூடி
அரசவை இருந்த தோற்றும் போலப்
பாடல் பற்றிய பயனுடைய எழால்
கோடியர் தலைவை கொண்ட தறிந்”
(பொரு 54-57)

அரசவையில் இசைப்பாடலுக்குக் கொடுக் கப்பட சிறப்பான இடம் இப்பாடல் வகையால் புலப்படுகின்றது.

அகவன் மகளிர் பாடல் :

குறி சொல்லப்படும் இயல்புடைய அகவன் மகளிர் பற்றிய புலவர் பாணர் குறிப்பிடும் பாடல் நற்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ளது. புலவர் ஒளவையார் அகவன் மகளிர் பாடுவதைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“அகவன் மகளே பாடுக பாட்டே
இன்னும் பாடுக பாட்டே அவர்
நான் ணெடும் குன்றும் பாடியபாட்டே”
(குறுந் 23-3.5)

அகவன் மகள் தலைவிக்குக் குறிசொல் வும் போது தலைவனின் மலையைப் பெருமைப்படுத்திப் பாடுகின்ற அந்தப் பாட்டை மேலும் மேலும் கேட்க ஆசைப்பட்ட தலைவி அவனைத் திரும்பத் திரும்பப் பாடுமொறு கேட்கிறாள்.

இவ்வகை அகவன் மகளிர் பாடவின் வளர்ச்சியாகக் குறவுஞ்சிப் பாடல்களைக் கருதலாம். இவ்வகைப் பாடல்கள் இலக்கியத் தரத்தில் மிக்கவையும் இசைத்தன்மையில் குன்றாதவையாகவும் வளர்ந்துள்ளனம் சிறப்பாகும்.

மறையோர் பாடல் :

மறையோர்களால் இறைவனை வேண் டிப்பாடும் இறைவணக்கப்பாடலாகும். இறையருள் பெறுவது மட்டுமே இப்பாடல்களின் நோக்கம்.

எ-டு :

“நாறைமுந் தடக்கிய அருமறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கின் நவிலைப் பாடு”
(குறும் 186 - 187)

உழிஞாபு பாடல் :

வெற்றி பெற்ற மன்னர் மனம் மகிழு பெண்கள் பாடுவதாகும். எதிரிகளைப் புறங்காட்டச் செய்த மன்னனைப் புகழ்ந்து பாடுவது உழிஞாபு பாட்டாகக் கூறப்படுகின்றது. இப்பாடல்கள் பேரியாழடன் இசைத் துப் பாலைப் பண்ணில் பாடப் படுவதாகப் பின்வரும் பாடல் கூறுகிறது.

“வண்டு படு கூந்தன் முழுபுனை மகளிர்
தொடைபடு பேரியாழ் பாலை பண்டணைழிப்
பண்ணியா மரபினுழியினா பா
கினிது புறந் தந்தவர்க் கின் மகிழ்
சரத்தவின்”

(பதிற் 46: 4-7)

தழிஞ்சீப் பாடல் :

பாணர் யாழை இசைக்க விறலியர் குரலி
ணைத்துப் பாடும் பாடல் இதுவாகும்.

“விரல்கவர் பேரியாழ் பாவை பண்ணிக்
குரல் புணர் இன்னிசைத் தழிஞ்சீப் பாடி”

(பதிற் 57)

என வரும் பதிற்றுப்பத்துப் பாடல் இதனை
எடுத்தக் காட்டுகின்றது.

விரற்களப் பாடல் :

போர்க்களத்தில் நடந்த வீரப்போரைச்
சிறப்பித்து வெற்றி வாகை சூழய மன்னரைப்
புகழ்ந்து பாடும் பாடல் இது ஆகும். மன்னரைப்
பாடுவது போன்று முருகனையும் சிறப்பித்துப்
பாடும் பாடல் மரபும் இருந்துள்ளது.

எ-டு

“சீர் திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடச்

சூரர் மகளிர் ஆடும்சோலை”

(திரு. 40-41)

விவற்றைவிட வேண் வெறியாட்டலுடன்
தொடர்புடைய வெறியாட்டுப் பாடலும், சங்க
காலக் கூத்துவகைகளின் ஒன்றாகிய
துணைங்கைக் கூத்தின்போது பாடப்படும்
துணைங்கைப் பாடல் பற்றியும், ஆடல் மகளிர்
அமர்ந்து பாடுகின்ற ஆடல் மகளிர் பாடல்
பற்றியும், உலக்கை கொண்டு நெல் அல்லது
தினை குத்தும் போது பெண்கள் பாடும்
வள்ளைப்பாட்டு பற்றியும் சங்ககாலப் பாடல்
மிகச் சிறப்பாகக் காட்டுகிறது.

எ-டு வள்ளைப்பாட்டு

“பாடுகம் வாவாழி தோழி வயக்களிற்றுக்
கோடுலக்கையாக நற் சேம்பின் இலை
சளகா” (கலி 41)

முடிவுரை

ஆகவே பண், தாளம் பற்றிய குறிப்புகள்
முதன் முதலில் இடம் பெறும் இச்சங்கப்

பாடல்கள் கலைத்தன்மை மிக்கனவாகவும்,
நாட்டுப் புறத் தன்மை மிக்கனவாகவும்,
மன்னரும் மக்களும் சுவைத்து ரசிக்கக்
சூழியனவாகவும் இருந்துள்ளமையால்,
நிச்சயமாக இசைப் பாடலுக்குரிய அம்சம்
நிறையப் பொருந்திய பாடல்களாகவே பெரும்
பாலான சங்கப் பாடல்கள் இருந்திருக்க
வேண்டும். ஆடலர் கணைப் பார்க்கிலும் மகளிர்
இசையில் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர்களாக
இருந்துள்ளனர். இசை வல்லமையால் மகளிர்
விறலியர், கூத்தியர், பாடனியர் என்ற சிறப்புப்
பெயரையும் பெற்றுள்ளனர். இவ்வாறு
சங்ககால இலக்கியங்களிலே பலவகை
இசைப் பாடல் வகைகள் இருந்தமையும்
அக்கால மகளிர் இசையுணர்வு மிக்கவர்களாக
இருந்தமையும் அறிய முடிகிறது. இவ்வகை
யான இலக்கியத் தரம் வாய்ந்த தமிழ்ப்
பாடல்கள் இசை அரங்குகளிலும், இசை
நாட்டுய அரங்குகளிலும் இடம் பெறுவதற்கு,
இசைத்தமிழ் ஆர்வலர் களும் கலைஞர்களும்
முன்வர வேண்டும்.

துணைநாற்பட்டியல்

1. நாராயணசாமி. டி. வி, 1980, கலையும் மொழியும், தமிழ்நாடு இயல் இசை நாடக மன்றம், சென்னை.
2. சுப்பிரமணியன். ச. வே, 1980, (முன்னுரை) தமிழுர் தோற்கருவிகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

மேற்கொள் இலக்கியங்கள்

1. தொல்காப்பியம்
2. பரிபாடல்
3. பொருநராற்றுப்படை.
4. குறுந்தொகை.
5. திருமுருகாற்றுப்படை.
6. பதிற்றுப்பத்து.
7. கலித்தொகை.

காக்கீயி சுப்பிரஸ்வாமி வெந்தன் உடை மாக வளரியாம் கம்பனியின் கவித்துவம்

“கம்பநாடன் கவிதைபோல் கற்றோர்க்கு இதயம் களியாதே”, “கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத் தறியும் கவிபாடும்” போன்ற தொடர்கள் கம்பனின் கவித்துவச் சிறப்பைப் பறை சாற்றுகின்றன. “கம்பனைப் போல் வள்ளுவர்போல் இளங்கோவைப்போல் பூமிதனில் யாங்கணுமே கண்டதில்லை. உன்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை” என்று பாடினார் பாரதி. தமிழ்ப் பெருங் கவிஞர்களுள் கவித்துவத்தில் உயர்ந்த கம்பனுக்கே அவர் முதலிடம் வழங்குகிறார்.

கடவுளின் இயல்பை எப்படி வரை யறுத்துக் கூற இயலாதோ அது போலக் கவிதைக் குரிய பண்புகளையும் வரை யறுத்துக் கூற இயலாது. ஆயினும் கவித்துவம் மிக்க கவிதைக்குரிய பண்புகள் குறித்து மேலைப்புல அறிஞர் களும் கீழேத்தேய அறிஞர்களும் கருத்துக்களை முன் வைத்துள்ளனர்.

மில் என்பார் “கருத்திலும் சொற்களிலும் உணர்ச்சி கோயில் கொள்வதே கவிதை” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். ஜோர்ஜ் ஒ நெயில் என்பார் “அழகின் ஒழுங்கு முறைக்குக் கட்டுப்பட்டு விழுமிய முறையில் எழுந்து வரும் உணர்ச்சி, கற்பனை என்பவற்றின் மொழியே கவித்துவமுள்ள கவிதை யாகிறது” என்கிறார்.

நன்னாலைச் செய்த பவணந்தி முனிவர் “பல் வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குடல் போற்பல

சொல்லாற் பொருட்கு இடனாக உணர்வில் வல்லோர் அணிபேறச் செய்வன செய்யுள்”

ச.வல்சன்

விரிவுகரயாளர்,
கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். கவிதையில் உணர்ச்சி இருக்க வேண்டும் என்பதும் அது வல்லோரால் இயற்றப்பட வேண்டும் என்பதும் நன்னாலாரது கருத்தாகக் காணப்படுகின்றது.

கவித்துவத்தில் உணர்ச்சியே முக்கிய இடம் பெறுகிறது. இவ்வணர் ச் சியை வழங்கக் கூடியதாகக் கவிதைகள் பல்வேறு கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன. கைகேயிகுழ் வினைப் படலத்தில் கம்பரது கவித்துவம் எவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது என்பதை நோக்குவோம்.

செஞ்சாற்றொடர்களைக் கையாளல்
வாசகனிடம் உணர்ச்சித் தொற்று கையை ஏற்படுத்துவதற்காகச் செறிவான சொல்லாடல் களைக் கம்பர் மேற் கொள்கிறார். படலத்தில் இடம் பெறும் முக்கிய நிகழ்வுகளான கைகேயியின் மன மாற்றத்தை வெளிப்படுத்தவும் தசரதனின் கையறு நிலையைப் புலப்படுத்தவும் இராமனின் தளர்வுறா நெஞ்சை வாசக னிடம் நிலைப் படுத்தவும் கம்பனின் சொல்லாடல்கள் பயன்படுகின்றன.

கைகேயியின் மனநிலையைப் பதிவு செய்வதற்காக கையாளப்படும் தொடர் களுக்குப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுக் களைக் குறிப்பிடலாம்.

“தீயவை யாவையினும் சிறந்த தீயாள்”
(பாடல் எண் : 14)

“நாடக மயில்” (பாடல் எண் 04)
“நாகம் என்னும் கொடியாள்”
(பாடல் எண் : 15)

“பெண்டிரில் சூற்றும் அன்னாள் பிள்ளை யைக் கொணர்க என்றாள்”
(பாடல் எண் : 83)

தசரதனின் பெருமைகளை வெளிப் படுத்துமாறு

“ஆழி நெடுங்கை மடங்கல் ஆழி அன்னான்” (பாடல் எண் 05) என்கிறார்.

தசரதன் கைகேயி மீது வைத்திருந்த காதலை வெளிப்படுத்த “மன்னன் ஆவி அன்னாள்” (பாடல் எண் 08) என்கிறார். அவன் இராமன் மீது கொண்டிருந்த பேரன்பை வெளிப்படுத்த “மைந்தன் அலாது உயிர் வேறிலாத மன்னன்” (பாடல் எண் 24) என்கிறார். கைகேயி கேட்ட வரத்தை மீளப் பெறுமாறு இரந்து வேண்டும் தசரதனது சூற்றாக “மன்னே கொள் மற்றையதொன்று மற” (பாடல் எண் 32) எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நாட்டாட்சிப் பொறுப்புக் கிடைக்க வில்லை என்பதற்காகவோ காடேக வேண்டும் என்ற கட்டளைக்காகவோ மனங்கலங்காது, முகம் மலர்ந்திருந்த இராமனைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதற்காக “அவ்வாசகம் உணரக் கேட்ட அப்பொழுது அலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றது அம்மா” (பாடல் எண் 112) என்ற தொடரைக் கையாள்கிறார்.

விருத்தப் பாவைக் கையாளல்
விருத்தத்திற்குச் சிறப்புப் பெற்ற கம்பர் காப்பியம் முழுவதையும் விருத்தப்பாவில் அமைத் தார். இப்படலத்தில் உள்ள பாடல்கள் அறுசீர்க் கழிநெடிலடி கொண்ட வையாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. தான் கருதிய விடயத்தை இலகுவாக வாசகனுக்குப் புரிய வைப்பதற்கு இவ்வடிவம் கம்பருக்கு வசதியாக அமைந்திருக்கிறது. கூடவே எதுகை மோனைத் தொடைகளும் கவித்துவப் புலப்பாட்டிற்கு உறுதுணை புகிகின்றன.

வருநிகழ்வு கறல்

காவியத்தின் தொடர்ச்சியில் அடுத்து இடம் பெறப் போகும் நிகழ்வுகளை மறைமுகமாக வெளிப்படுத்துவது சிறந்த கவிஞர்களுக்குக் கைவந்த கலையாகும்

கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்தின் ஆரம் பத்தில் மங்கலப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் களைந்துவிட்டு கைகேயி அழுதவண்ணம் காணப்படுகின்றாள். இத் தோற்றும் பின்னே அவள் அடையப் போகும் கைம் மை நிலையைக் குறிப்பால் புலப்படுத்திக் காட்டுகின்றது. மதியினில் மறுத்துடைப்பாள் போல் அளகவாள் நுதல் அரும்பெறல் திலகமும் அழித்தாள்” (பாடல் எண் : 02) எனக் கம்பர் இதனைப் பதிவு செய்கிறார்.

உவமை அணிப் பிரயோகம்

அறிந்ததைக் கொண்டு அறியாததைப் புலப்படுத்துவதற்காக உவமை அணி பிரயோகிக் கப்படுகின்றது. இந்த உவமைகள் கவிதைக்கு உயிருட்மாகவும் அமை கின்றன.

கூனியின் உரையால் உள்ளம் திரிந்த கைகேயி தன் ஒப்பனையைக் கலைத்தாள். கரிய சூந்தலில் வைத்திருந்த பூக்களை (மாலையை) கரிய முகிலுள் நுழையும் திங்களைப் பிய்ப்பது போல் வண்டுகள் வருந்தப் பிய்த்தெறிந்தாள்.

சோனை வார்குழல் கற்றையில் சொருகிய மாலை

வானமா மழை நுழைதரு மதி பிதிர்ப்பாள் போல்

தேன் அவாவறு வண்டினம் அலமர சிதைத்தாள்”

என்கிறார் கவிஞர். மதியைப் பிதிர்ப்பது கிடையாது. எனவே இது இல்பொருள் உவமையாகும்.

அத்துடன் புகழ் கொடியை வேர் அறுத்தாற் போல் தன் மேகலையை அறுத்தெறிந்தாள். காலில் இருந்த கிண் கிணியையும் கையில் இருந்த வளையல் களையும் நீக்கிவிட்டாள். திங்களின் நடுவில் இருந்த மறுவைத் (களங்கத் தைத்) துடைப்பது போலத் தன் நெற்றியில் இருந்த மங்கலப் பொட்டை அழித்து விட்டாள். இந்நிலையில் மலர்கள் எல்லாம் உதிர்ந்து விட்ட கொம்புக்குக் கைகேயியை ஒப்பிட்டு “பூ உதிர்ந்தது ஓர் கொம்பு எனப் புவிமிசைப் புரண்டாள்” (பாடல் எண் 02) என்கிறார் கம்பர்.

கைகேயியை மானுக்கும் தசரதனையாணக்கும் உவமிக்கிறார். தசரதன் கைகேயியை அணைத்துத் தூக்கிய காட்சியை “மானை எடுக்கும் ஆனையே போல் தடக்கைகள் கொண்டு தழீஇ எடுக்கலுற்றான்” (பாடல் எண் 07) எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

கைகேயி கேட்ட வரங்களால் தசரதன் நிலை குலைந்தான். அவளது சொற்களின் வலிமையை வெந்த புண்ணில் பாய்ச்சிய வேலுக்கு உவமையாக்குகிறார். “ வெந்த கொடும் புண்ணில் வேல் நுழைந்தது ஒப்பச் சிந்தை திரிந் து திகைத் து அயர்ந்து வீழ்ந்தான்” (பாடல் எண் 24) என்பார் கம்பர்.

கைகேயி வரத்தை வலிந்து கேட்கும் நிலையில் தசரதன் அதிர்ச்சியற்று மண்ணில் சாய்ந்தான். இந்நிலையில் தசரதனை இடியேறுண்ட நாகத்திற்குக் கம்பர் உவமிக்கின்றார். “இடியேறுண்ட மால்வரை போல் மண்ணிடை வீழ்ந்தான்” (பாடல் எண் 39) எனக் கம்பர் குறிப்பிடுகின்றார்.

தசரதனது மன நிலைகளை வெளிப் படுத்துவதற்காக வேகம் அடங்கிய வேழம் (பாடல் எண் 16) ஊது உலையில் களல் (பாடல் எண் 16) என்ற உவமைகளையும் “பொன் குன்று ஒன்று ஒன்றோடு ஒன்றியது என்ன” (பாடல் எண் 45) என்ற இல்பொருள் உவமையையும் கையாள்கிறார்.

இராம பிரானது மார்பில் முப்புரி நூல் இருக்கும் அழகை வெளிப்படுத்துவதற்காக “கார் மினொடு உலாயது என நூல் கஞ்சும் மார் பன்” (பாடல் எண் 100) என்ற உவமையைக் கையாள்கிறார். இங்கு கார் (மேகம்) இராமன் திருமார்பிற்கும் மின்னல் முப்புரி நூலுக்கும் உவமையாகவுள்ளன.

கைகேயியை வந்தடைந்த இராமனின் அடக்கத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக கைகேயியை பசுவிற்கும் இராமனைப் பசுக் கள்றுக்கும் உவமிக்கின்றார். இதனை

“அந்தி வந்து அடைந்த தாயைக் கண்ட ஆன்கள்றின் அன்னான்” (பாடல் எண் 108) எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தனக்கு நேர்ந்த இடான் போதும் மனங்கலங்காத இராமனின் நிலையைப் புலப்படுத்த இராமனை அன்றலர்ந்த செந்தாமரைக்கு உவமிக்கின்றார். (பாடல் எண் 112)

அத்துடன் கைகேயியின் வார்த்தை களைச் சோகவிடம் (பாடல் எண் 15) என உருவகித்தும் காட்டுகின்றார்.

தற்குறிப்பேற்ற அணியைக் கையாளல்
இயற்கை நிகழ்ச்சியின் மீது கவிஞர் தன் கருத்தை அல்லது என்னத்தை ஏற்றிக் கூறல் தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். தசரதன் மயக்கமுற்றிருக்கக் கைகேயி தன் காரியம் முடிவுற்றதனால் உறக்கம் கொண்டாள். இரவுப் பொழுது கழிந்து விடிந்தது. இதனைக் காட்ட வந்த கம்பர் கைகேயியின் செய்கை பெண் குலத்திற்கே இமுக்கு எனக் கருதிக் கங்குலாகிய நங்கை ஆடவர் முன் நிற்கவும் நானி அகன்றாள் (பாடல் எண் 50) எனத் தற்குறிப்பேற்ற அணியைக் கையாள்கிறார்.

மேலும் வைகறையில் இயல்பாகக் கூவும் கோழிகள் கைகேயியினால் துன்புற்ற தசரதனைப் பார்த்து அடித்துக் கொண்டு அழுவன் போன்றிருந்தது என்றும் (பாடல் எண் 51) பறவைகள் விடியற் காலத்தில் ஓலிப்பதைக் குறிப்பிட்டு அவை கைகேயி செயல் கண்டு அவளைத் தன் மனத்தினுள் வைவது போலும் (பாடல் எண் 52) எனவும் தற்குறிப்பேற்றம் செய்கிறார்.

யானைகள் எழுந்ததை இராம பிரான் நாட்டை விட்டுக் காட்டுக்குச் செல்லப் போவதனால் நாழும் இந்நாட்டைவிட்டுச் செல்வோம் என எழுந்ததாகத் தற்குறிப் பேற்றம் செய்கிறார். (பாடல் எண் 53)

ஆம் பல் மலர் காலையில் குவிந் திருத்தல் இயற்கை நிகழ்ச்சி. அது கைகேயியின் கொடுமை கண்டு குலப் பெண்கள் வாயடங்கியிருந்தாற் போன்று இருந்தது எனத் தற்குறிப்பேற்றிக் காட்டுகின்றார். (பாடல் எண் 57) இவ்வாறு பல காட்சிகளைத் தற்குறிப்பேற்றிக் காட்டுவது கம்பரின் கவித்து வத்திற்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளது.

இயற்கை வர்ணனை

கவிஞரின் கவித்துவத்தை வெளிக் காட்டுவதற்கு இயற்கை வர்ணனைகளும் சான்றுகளாக அமையும்.

“வெய்யவன் கோபம் முற்றி மிகச் சிவந்தனன் ஒத்தனன்” என சூரியோதயக் காட்சியையும் “பாவைமார் முகம் என்ன பங்கயராசி முன்னம் மலாந்த” எனத் தாமரை மலர்ந்த காட்சியையும் கம்பர் காட்டுகின்றார். இவ்வாறு இயற்கை வர்ணனைகளை அழகாக எடுத்தாள் கம்பரின் கவித்துவத்தை வெளிக்காட்டுகின்றது.

உரையாடற் பாங்கு

கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்தில் உள்ள பல பாடல்கள் பாத்திரங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று நேருக்கு நேர் உரையாடுவதைப் போன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

“மன்னவன் பணி அன்றாகில் நூம்பணி மறுப்பனோ என்

பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றது அன்றோ?

என் இனி உறுதி அப்பால் இப்பணி தலைமேல் கொண்டேன்

மின்ஞீரிர் கானம் இன்றே போகின்றேன் விடையும் கொண்டேன்” (பாடல் எண் 114)

என கைகேயியைப் பார்த்து இராமன் கறுவதாகப் பாடல் அமைத்தார்.

நிறைவேரர்

பெருங்காப்பியம் ஒன்றை கம்பளைப் போல் இத் துணைச் சிறப்பாகப் பாட இயலுமா? என்று கருதிய பாரதியார் ஜயந்தார். ‘கம்பன் என்றொரு மானிடன்’ எனக் கம்பளைச் சிறப்பித்தார். செஞ்சொற் கவியின்பத்தை அள்ளித் தந்த கம்பனின் கவித்துவம் உள்ளும் தோறும் உள்ளும் தோறும் இனிப்பானதே.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க கருத்தேட்டில் ருந்து.....

சல்லெபால் சு.செல்லப்பன் - 23.01.1992

திங்களோடும் செழும்பரிதி தன்னோடும் விண்ணேனாடும் உருக்களோடும் தோன்றிய முத்த தமிழ் - உலக முதன் மொழியாம் தமிழுக்கு அரிய பல பணிகளாற்றி புக்கு சிறந்து நிற்கும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் உலகத் தமிழர்கள் அனைவருடைய பாராட்டுக்கும் உரியதாகும் இதன் வளர்ச் சியோடு தங்களை இனைத்துக்கொண்டுள்ளார் தலைவர் செயலாளர் மற்றும் நிர்வாகப் பொறுப்பிலிருக்கும் அனைத்துப் பெரியவர் கட்கும் எனது உளம் கனிந்த வணக்கம்.

‘சங்கத்தமிழ்’ விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வெளிப்புறம்	ரூபா 7,000/ (நான்கு கலர்)
முன் அட்டை உட்புறம்	ரூபா 5,000/ (தனி கலர்)
பின் அட்டை உட்புறம்	ரூபா 5,000/ (தனி கலர்)
உட்பக்க விளம்பரம் (முழு)	ரூபா 4,000/
உட்பக்க விளம்பரம் (அரை)	ரூபா 3,000/
விளம்பரதார்களே! ‘சங்கத்தமிழ்’ கலை கிளக்கிய மேம்பாட்டு ஏட்டின் வளர்ச்சிக்கு விளம்பரங்கள் தந்து உதவுங்கள்.	

அநியாயக் கல்வியிலே அறிவிழுந்தோம்

- கவிஞர் அகளாங்கன்

ஒருநெல்லில் ஒருநூறு நெல்லுண்டாக்க

ஒருமரத்தில் இன்னொன்றை ஒட்டிவைக்க
இருதயத்தை எடுத்துவிட்டு இன்னொன்றைத்தான்

இலகுவிலே பொருத்திஅதை இயங்கக்கொய்ய
கருமுகிலை மழைபொழியச் செய்யச், சூரியக்

கதிரினொளி வீழாத நாட்டிலெல்லாம்
அருமையாய்க் கண்ணாடி ஆகாயத்தில்

அமைத்தங்கு ஒளிவெள்ளம் பரவச்செய்ய

கநுவரையில் இல்லாமல் குழந்தைகளைக்
கருவாக்கி உருவாக்க மட்டும் அன்றிப்
பெருமையாய் இறந்தவரின் கலத்தைக்கொண்டு
பிள்ளைகளைப் பிறப்பிக்க, கண்காணாத
ஒருநாட்டில் இருந்தபடி நேரில்தோன்றி
ஒருநூறு கதைபேசக் கற்றுக்கொண்டோம்.
எருமைகளும் ஒற்றுமையாய் வாழும் ஆனால்
ஏன்கல்வி ஒற்றுமையைத் தரவேலில்லை.

அனுக்குன்றை நாம்பகடத்தோம், ஆகாயத்தில்

அலைகின்ற போர்விமானம் அனைத்துமின்று
கணக்குவழக் கின்றிநாம் செய்துவிட்டோம்

கனரக்காம் வாகனங்கள், ஆயுதங்கள்
பினக்குக்களைத் தீர்ப்பதற்காய் செய்துவைத்துப்
பெருங்கண்ட பிடிக்கின்றோம், உலகேயுத்தம்
உணக்கிடந்த உணவாக மாறிப்போக
உழைத்தோமே உருப்படவா இவற்றைச் செய்தோம்.

(வேறு)

உடைஉருக்க உயிர்பகடக்க உதிரம் மாற்ற
ஹூராய்ச் செய்திகளை ஒளிபரப்ப
நடைநடந்து களைக்காது விமானம் ஏறி
நாடெல்லாம் சுற்றிவர, ஆகாயத்தில்
பகடநடத்தப், பல்லாயிரம் மைல்கள் நாண்டிப்
பறந்துசென்று சந்திரனில் கால்பதிக்க
விடைகாணா வினாக்களுக்கு விடையும் காண
விரரந்தின்று கல்வித்தனைக் கற்றுக்கொண்டோம்.

தடையின்றி மனிதகுலச் சமாதா ஏத்தை

சங்கலமில் லாதமனச் சந்தோசத்தை
அடைவதற்கு ஒருகல்லி கற்றோ மல்லை

அநியாயக் கல்வியிலே அறிவிழுந்தோம்.

உடையின்றி வாழ்ந்தாலும் மனித வாழ்வ

ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்தாலே நிறைவைக்கானும்
கடைவைத்துக் கல்வித்தனை விலைக்குவிற்றுக்
காணாமல் செய்துவிட்டோம் கடையரானோம்.

அபிதான சிந்தாமணியில் அற்புதாங்கள்

சிந்தாமணி என்பது பாற்கடலில் பெறப்பட்ட அற்புதம் வாய்ந்ததொரு மணியாகும். இதற்குரித்துடையவன் தேவலோகத் து இந்திரன். எப்படி கற்பகத்தரு கேட்டதை எல்லாம் வாரித் தருகின்றதோ அதேபோல் நினைத்ததை எல்லாம் கொடுக்கக்கூடிய அற்புதமான சக்திவாய்ந்த மணியே சிந்தாமணி. இப்பெயரால் எழுதப்பட்ட தொரு காவியம் சீவக சிந்தாமணி எனும் நூலாம். ஆனால் அபிதான சிந்தாமணி எனும் நூல் ஒரு காவியமல்ல. இந்நூல் எந்த வகைக்குள் அடங்கும் என்பதனை சிலசான்றுகள் கொண்டே நிறுவ வேண்டியுள்ளது.

பண்டிதர் ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார் என்பவரால் கி.பி. 1890 ஆம் வருடத்திற்கு முன்பே எழுத ஆரம்பிக்கப்பட்டதொரு நூல் அபிதான சிந்தாமணி. எனினும் 1910 ஆம் ஆண்டிலேயே அச்சிடப்பட்டு புத்தக வடிவில் வெளியிடப்பட்டது. ஏற்ககுறைய 20 பது வருடகாலத் தேடல் களின் தேட்டமாகவே அபிதான சிந்தாமணி திகழ்கின்றது. தமிழ்மொழிக்கு ஒரு நாலை உருவாக்கித் தருவதற்கு சிங்காரவேலு முதலியார் மிக நீண்ட காலத்தை எடுத்துக் கொண்டுள்ளார். நூல் உருவாக்கத்திற்குச் செலவிட்டிருக்கும் கால அடைவை நோக்கின் அந்நூல் அற்புதமான ஒன்றாகத்தான் இருத்தல் வேண்டும் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

சென்னை (Madras) பச்சையப்பன் கலாசாலையில் தமிழ் ஆசிரியராகத் தொழில் புரிந்த பண்டிதர் ஆ.சிங்கார

திருமதி நவம் வெள்ளைச்சாமி ஓய்வு நிலை அதிபர்

வேலு முதலியார் தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற மகாமனிதர். தான் எழுதிய நூலுக்கு தமிழ்மொழியிலும், ஆங்கில மொழியிலும் இவர் முன்னுரை எழுதியுள்ளார். முகவரைச் செய்திகள் நூல் பற்றிய பல தகவல்களை வெளிப் படுத்துகின்றன. ஆதலால் நூலின் ஆய்வை அவரே முதிய முகவரையிலிருந்தே தொடரலாம்.

சிவபக்தரான முதலியார் சிவனைப் பாடலினால் அர் ச் சித் தே தமிழ் முகவரையை ஆரம் பிக் கின் றார். “மதிமிசை மிலைந்த மாப்பெருமியை” என்று ஆரம்பமாகும் பாடலில் நாயேன் ஆகிய நான் இரவிழுன் மின்மினி போல சிலவாசகம் கூறுகின்றேன். மாசுளதாயின் ஏசல் இலாது ஏற்றுக்கொள்க என்று இங் கிதமான வேண் டு கோளையும் முன்வைக்கின்றார். தொடர்ந்து அபிதான சித்தாமணி எனும் நூலாக்கத்திற்கான ஏதுக்களை எடுத்துக் கூறுகின்றார். “இது எனது அரிய நன்பரும் சென்னை பச்சையப்ப முதலியார் வைஹஸ் கூல் ஹெட்மாஸ்டருமாகிய ம.எ.எ.ஆர்.சி. கோபாலராயரவர்கள் B.A, என மண்டரம் வெங்கடராமமையரவர்கள் செய்த புராண நாம சந்திரிகை போல், தமிழில் ஒன்று இயற்றின் நலமாமென்று அப்புத்தகமும் ஒன்று கொடுத்துதவ அதை முதனாலாகக்

கொண்டு “பூராண நாமாவலி” என்று பெயர் புனைந்து எழுதத் தொடங்கியது என்ற அவரது முகவுரையிலிருந்து பூராண நாம சந்திரிகை வடமொழியில் ஆக்கப் பட்ட நூல் என்பது புலனாகின்றது. இவ்வாறு தூண்டப்பெற்று விளையாட்டாக எழுத ஆரம்பித்த சிங்காரவேலு முதலியார் வேறு பொழுது போக்கின்றிப் பன்னால் ஆராயத் தொடங்கி பின்னர் இதனை முடிப் பது எப்படி என்று மிக க கவலைக்குட்பட்டதை உணரமுடிகின்றது பலர் கூடிச் செய்ய வேண்டிய இந்நாலைத் தான் ஒருவனே தனித்து நின்று பல்வேறு அல்லக்கட்கு ஆட்பட்டு நூலுருவாக்கிய கதையினை முகவுரையில் வரைந் துள்ளார்.

ஆரம்பத்தில் பூராணநாமாவலி என்று பெயரிடப்பட்டு எழுதப்பட்ட நூல் பின்னர் அபிதான சிந்தாமணி என்று பெயர் மாற்றங்கு செய்யப்பட்டது. பெயர் மாற்றக் காரணம் எங்கும் குறிப்பிடப்படவில்லை. நூலின் அட்டையில் பெயர்களைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் குறித்துள்ளார். ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள பெயரின் அமைப்பு வருமாறு:

Abithana Chintamani - The Encyclopedia Of Tamil Literature என்றவாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆங்கிலப் பெயரைக் கொண்டுதான் அபிதான சிந்தாமணி எனும் நூல் தமிழில் யாக்கப்பட்ட ஒரு கலைக் களஞ்சியம் என்று கருத முடிகின்றது. தனித்த மனிதராக நின்று இருபது வருடங்கள் தேடிய தேட்டங்களின் தொகுப்பான அபிதான சிந்தாமணி கி.பி. 1910 இல்

அச்சேற்றப்பட்டு நூலுருப் பெற்றது. அந்நாட்களில் மிக உயர்ந்த அரச பதவிகளில் இருந்த கல்விமான்கள் பலர் இந்நாலுக்கு ஆசியுரைகள், வாழ்த்துரைகள், பாராட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் வழங்கியுள்ளனர். இவ்வுரைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சிலவாசகங்களும் இந்நால் ஒரு கலைக் களஞ்சியம் என்பதனை நிறுவுகின்றது. உதாரணத்திற் காக சிலவற்றை நோக்கலாம்.

நூல் கையெழுத்துப் பிரதியாக இந்த போதே முதன் முதலாக நூலை வாசித்துக் கருத்துரை வழங்கியவர் இலங்கையின் வடபுலத்தைச் சேர்ந்த வரும் தென் னிந் தியாவில் தபால் நிறுவனத்தில் மிக உயர்ந்த பதவியினை (Superintendent of Post Offices - Madras) வகித்தவருமான திரு.வி.கனகசபைப் பின்னள் B.A, B.L அவர்கள் 17.02.1899 இல் இந்நால் பற்றிக் குறித்துள்ள விடயங்கள் இந்நால் ஒரு கலைக் களஞ்சியம் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது. அவர்தம் உரையில் “I have read a few pages of the sarvartha siddhi (Abithana Chintamani) or Encyclopaedia of Tamil Literature.....” என்று குறிப்பிட இள்ளார். இங்கு அவர் கலைக்களஞ்சியம் என்ற நவீன சொற் பிரயோகத்திற்கு அன்றைய காலகட்டத்தில் பிரயோகிக்கப் பட்ட சர்வார்த்த சித்தி என்ற பதத்தைப் பிரயோகித்துள்ளமையும் அவர் குறிப் பிட்டுள்ள பல்வேறு கருத்துக்களும் இந்நாலிலே தமிழில் யாக்கப்பட்ட முதல் கலைக் களஞ்சியம் (first time in the form of an Encyclopedia) என்றும் கூறுகின்றது.

இவரது கருத்து மிகவும் பொருத்த மானதே! அதாவது பத்தொன்ப தாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கால கட்டத்தில் ஆங்கில நூலென்றின் வடிவிலான தமிழ் நூலினை ‘அபிதான சிந்தாமணி’ என்ற பெயரில் சிங்காரவேலு முதலியார் ஆக்கியுள்ளார் என்பதை திரு.வி.கனக சபைப்பிள்ளையின் கடிதம் நிறுவுகின்றது. தனித்து நின்று முதலியார் ஒரு அசாத்திய மான செயலையே சாதித்துள்ளார். தமிழ்மொழிக்கு அவர் செய்ததொரு மாபெருந் தொண்டு இது என்பதை இந்நூலைக் கற்போர் யாவரும் ஒப்புக் கொள்வர் என்பது உறுதியாகும்.

வக்கீல் சிற்னிவாச ஜயர் B.A B.L, குறிப்பிட்டுள்ள கருத்து வருமாறு The Book is novel in its kind அவரது நோக்கில் இது ஒரு புதினமாகக் (நாவல்) கருதப்பட்டுள்ளது. சொற்களை விளக்கும் போது நூலாசிரியர் தரும் தரவுகளில் புராண இதிகாசங்களில் காணப்படும் உபகதைகள் இடம் பெறுகின்றன. சிறுகதைகள், நாட்டாரியல், கூற்றுகள், பண்டைத்தமிழ் இலக்கிய விடயங்கள், இடைக் கால இலக்கியம் முதல் முதலியார் வாழ்ந்த காலம் வரையிலான இலக்கியத் தரவுகள், வரலாற்றுச் சான்றுகள் என பல்வேறு வகைகளில் விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. ஜயர் கூறுவது போல் சில வரலாற்று விளக்கங்கள், புராண விபரிப்புக்கள் ஒரு நாவலை வாசிக்கின்ற உணர்வினைத் தருவனவாகவும் உள்ளன. இத்தகைய இனிய உணர்வுகள் நூலைத் தொடர்ந்து வாசிக்கத் தூண்டுவனவாக உள்ளதனை வாசித்து அறியலாம்.

இந்நூலின் உள்ளடக்கம் பற்றி முதலியாரின் மகன் சிவப்பிரகாச முதலியார் B.A இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரையில் சிலவிடயங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். தமிழ் நூல்களின் கண் ணே வழங் கிவரும் சிறப்புப் பெயர் களைக் குறித்தும், பழக்க வழக்கங்களைக் குறித்தும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சாதன மொன்றுமில்லை. அக்குறையை நீக்க எழுந்தது அபிதான சிந்தாமணி என்னும் இந்நூல். மேலும் இந்நூல்பற்றி அவர் கூறுவது ‘1910 ஆம் ஆண்டில் எனதருமைத் தந்தையார் திருவாளர் ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார் அபிதான சிந்தாமணி எனப் பெரியதொரு அகராதியை வெளியிட்டார்கள்’ ஆகவே இவரது கருத்தின்படி இது ஒரு அகராதி எனப் படுகின்றது. ஆக அபிதான சிந்தாமணி எனும் நூல் பலராலும் பலகோணங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளமை புலனாகின்றது. அது ஒரு கலைக் களஞ்சியம் என்றும், ஒரு நாவல் என்றும், ஒரு அகராதி என்றும் பலவிதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளதே ஒரு அற்புதமாகவே தென்படுகின்றது. இந்நூலில் கூறப்படும் செய்திகளைக் கொண்டு திட்டவட்டமாக இதனை எதற்குள் அடக்கலாம் என்று நிறுவுவதில் சிக்கலுண்டு. தற்காலத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள தன்மைகளை அடிப்படையாக வைத்து நோக்கின் இது ஒரு அகராதியுமல்ல, நாவலுமல்ல, கலைக் களஞ்சியமுமல்ல எனினும் இதற்குள் அடக்கப்பட்டுள்ள அதிஅற்புத விடயங்களை நோக்கும் போது “கலைக் களஞ்சியம்” என்ற வகையிலான நூலாக்கத்திற்கு வழிவகுத்துக் கொடுத்த

தொரு சாதனம் என்பதை மறுப்பதற் கில்லை. இந்நாலுக்குள் அடங்கியுள்ள விடயங்கள் எவை என்பதை பண்டிதர் தனது முகவுரையில் குறிப்பிடுகின்றார். வேதப் பொருள்கள், புராண இதிகாச ஸ்மிருதி விசயங்கள், பல நாட்டு சமய நிச்சயங்கள், வைத்தியம், சோதிடம், இலக்கண, இலக்கியம், தத்துவம், அடியார்கள், வித்வான்களின் சரிதைகள், சிவாலய விஷ்ணு ஆலய மான்மியங்கள், இந்து தேசத்தை ஆண்ட புராதன அரசர்களின் வரலாறுகள் என எண்ணிறந்த விசயங்களை உள் எடக்கிய ஒரு நூலாகும். அவரது தமிழ் முகவுரையில் பல்சான்றோர் இயற்றிய நூல்களின் தொகுப்பு என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஆங்கில முகவுரையில் ‘The Book Does not treat of a single subject but treats of many’ என்று குறிப்பிட்டளார். நூலுக்குரிய விசய விளக்கங்களைத் தேடுவதில் பெரும் சிரமங்கட்கு உட்பட்டமையையும் தனது முகவுரையில் எழுதுகின்றார். சமஸ்கிருதம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழி நூல்களிலிருந்தும் விடயங்களைத் தேடித் தொகுத்துள்ளார். போக்கு வரத்து வசதிகளற் அக்காலத்தில் ஊர் ஊராகச் சென்று செய்திகளைச் சேகரித்து, சான்றோர்களுடன் உரையாடி, செவிவழிச் செய்திகள், நாட்டாரியல் செய்திகள் என பலவேறு முறைகளில் தனது நூலுக்குரிய விடயங்களை ஆய்வு செய்து பெற்றுள்ளார் என்பது தெரிகின்றது. சொல் வொன்னா கஷ்டங்களை அனுபவித்தே இத்தகையதொரு நூலை ஆக்கியமை அவருக்குத் தன்தாய்மொழி மீதிருந்த பற்றினையும் ஈடுபாட்டினையும் வெளிப் படுத் துகின் றது. நூலை அச்சுப்

பதிப்பித்தலிலும் பல இடர்களை எய்திய முதலியாருக்கு மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்துப் பிரசிடெண்ட் ஸ்ரீமான் பொ.பாண்டித்துரை சாமித்தேவர் அவர்கள் ஊன்று கோல் போல் கைகொடுத்து உதவியமையையும் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து உரையாற்று கின்றார். தான் தேடிய அரும்பெருள் தேட்டங்களை அகராதிமுறைப் படி வரிசைப்படுத்தி அச்சிறப்பதித்து நாலுரு வாக்கியமை சிங்காரவேலு முதலியாரின் மிகப் பெருஞ்சாதனை என்றால் அது மிகையான கூற்றாகாது. நூலின் இரண்டாம் பதிப்பில் முதலியார் தொகுத்து வைத்திருந்த ஏனைய தேடல்கள் அனுபந்தம் என்று இடம் பெற்றுள்ளன. மகன் சிவப்பிரகாச முதலியார் இரண்டாம் பதிப்பினை வெளியிட்டுள்ளார்.

அபிதான சிந்தாமணி எனும் நூலில் அடங்கியுள்ள விடய விவரணங்கள் முதலியாரின் கற்பனையில் எழுந்தவை அல்ல. எங்கெங்கோ தேடிப் பெற்றுக் கொண்ட தரவுகளே அவை. நூலில் இடம் பெற்றுள்ள விடயங்கள் சிலவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு அபிதான சிந்தா மணியின் அற்புதங்களை நோக்குவோம். அகராதி முறைக்கமை அவரது முதற் சொல்லாக அமைவது அகத்தியர். இதற்குரிய விளக்கம் 4 பக்கங்களில் காணப்படுகின்றது. அவற்றிலிருந்து முக்கியமான சில பகுதிகள் வருமாறு:

1. I. அகத்தியர் :- தாரகன் முதலிய அசுரர்கள் உலகை வருத்தினர். அசுரர்களை அழிக்க இந்திரன், வருணன், வாயு, அக்கினி ஆகியோர் பூமிக்கு

வருகின்றார்கள். அசுரர்கள் கடலில் ஒழியவே இந்திரன் கட்டளைப்படி ஏனையோர் செயல்பட்டனர். அக்கினி கும்பமாக மாற, வாயு கடல் நீர் முழுவதையும் கும்பத்திற்குள் கொண்டு வந்தார். கும்பத்திலிருந்து அகத்தியர் தோன்றினார். அதனால் அவருக்கு கும்பமுனி, கலசயோகி என்ற பெயர்கள் உண்டு. இவ்வாறு முதலாவது தரவு தொடர்ந்து செல்கின்றது.

1. II. இரண்டாவது தரவு வாதாபி, வில்லவன் என இரு அசுரர்கள் வில்லவன் வேதியர் போல உருக்கொண்டு வழியில் போவோர் வருவோர்களை வலிந்து விருந்திற் கழைத்து ஆடாக மாறி யிருக்கும் வாதாபியைக் கறிசமைத்து விருந்து படைப்பான். விருந்தினர் உண்டபின் வாதாபியே வருக என அழைக்க விருந்தினர்களின் வயிற்றைக் கிழித்து வெளிவருவான். அவர்களை அரக்கர் உணவாக்கிக் கொள்வர் வேதியர்கள் அகத்தியரிடம் இச் செய்தியைக் கூற அகத்தியர் வந்து விருந்து சாப்பிட்டார். “வயிற்றைத் தடவிக் கொண்டு வாதாபே ஜூரணோத் பவ” என்றார் வாதாபி இறந்து விட்டான்.....

1. III. சிவபிரான் பார்வதி திருக் கல்யாணத்தின் போது வடக்கே திருமணம் நடந்த கயிலைமலை தாழ்ந்தது. தெற்கே பொதிகை உயர்ந்தது. சிவபெருமான் குறுமுனியாகிய அகத்தியரை தெற்கே பொதிகைக்கு அனுப்பி வைத்தார். இவ் வாறாக அகத்தியர் பற்றி 41 செய்திகளை விபரிக்கின்றார். ஆனால் இன்றைய கலைக் களஞ்சியங்களில் இவ்வாறான விரிவினைக் காண முடியாது.

அடுத்த எடுத்துக் காட்டாக நான் எடுத்த சொல் ஆண்டுகள்.

2. ஆண் டிகள் - தமிழ் நாட்டு இரந்துண்போர். பண்டாரங்கள் என்ற பெயரும் உண்டு. பலவகைப் பட்ட ஜாதி உண்டு. அச் ஜாதியர். கோவிலாண்டி, முடவாண்டி, கோமணாண்டி, பஞ்சத் தாண்டி, பரம்பரை ஆண்டி, ஐங்கமாண்டி, ஜோகியாண்டி. வீடுவாசலில் பிச்சை எடுப்பதே இவர்கள் தொழில்

அடுத்ததாகக் கானல் நீர் பற்றியது.

3. கானல் நீர் - இது உஷ்ணமான கோடை காலத்தில் பெருவெளிகளில் ஆவி உஷ்ணத்தால் மாறுதல்லடைந்து வாயுவுடன் கலக்குமாயின் அப்போது அது தனும்புகின்றது. குளம் ஏரி முதலிய வற்றில் நிறைந்திருக்கும் நீர் தனும்புவது போல நீர் நிறைந்த குளங்களின் கரையிலுள்ள மரங்கள் அந் நீரில் தலைகீழாகப் பிரதி பலித்துத் தோன்றுவது போல் இக்கானல் நீரிலும் அருகிலுள்ள மரங்கள் முதலியன பிரதிபலித்துத் தோன்றும்

4. ஓளவெய்யார் என்ற புலவர் பற்றி எட்டு பக்கங்களில் விளக்கம் தருகின்றார். அவரது சரிதமே கூறப்பட்டுவிட்டது. அவர்பற்றிக் கூறிய சில கருத்துக்கள் வருமாறு:

I. “தாய் இவளை விட்டு எவ்வாறு நீங்குவது என்று கவலை அடைகையில் அவளை நோக்கி” இட்டமுடன் என் தலையிலின்படி யென்றெழுதி, விட்ட சிவனுஞ் செத்துவிட்டானோ..... “அன்னாய்

நெஞ் சமே அஞ் சாதே நோ” என்ற செய்யுளைப் பாடி..... வளர்ந்து வந்தனர். II. ஒளவை அம்மணல் நீங்கும்படி ஊதினர். கந்தமூர்த்தியாகிய பையன் இவரை பரிகசிக்கும்படி ஏடி கிழவி அதிகமாய்ச் சுடுகிறதோ ஆற்றியுண் என கிழவி வெட்கிப் பையனுக்குத் தோற்ற தற்காக..... “பெருங்காளில் காரெருமை மேய்க்கின்ற காளைக்கு நான் நோற்ற தீரிரவுந் துஞ்சாதென் கண்” என்றனர். உடனே கந்தமூர்த்தி தரிசனந் தந்து “அரியது, பெரியது, இனியது, கொடியது கேட்க.....” அத்தனை பாடல்களையும் தருகின்றார். ஒளவையார் பற்றிய பல அரிய தகவல்கள் இவரது விளக்கத்திற் பெறப்படுகின்றது.

5. கணிதவகை:

“இது ஆரிய சூத்திரத்தில்:...:...:...: விளங்கும் தமிழில் ஏரம்பம், கிளராலயம், அதிசாகரம், கலம்பகம், திரிபுவன திலகம், கணிதரத்நம் முதலிய நூல்களிலும் கூறப்படும். அக்கணிதம் என், பொன், மண், நெல், முதலியவற்றை அளக்கும் முறையும், நுட்பமும், பல்வகைக் கணிதமும் கூறும்” கணிதம் பற்றிய பல

அரிய தகவல்களைத் திரட்டி ஒன்றரைப் பக்கத்தில் விரிவாக எழுதியுள்ளார். அதில் தரப்பட்டுள்ள தரவுகள் ஆதிகாலம் முதல் தமிழ் நாட்டில் பின்பற்றப்பட்ட கணித முறைகளாகவும், பீஜ கணிதம், ஷேத்திர கணிதம் அங்க கணிதம் என்பன பற்றிய விரிவான தகவல்களாகவும் மிகமிக அற்புதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

6. கடற்குதிரை :

இது கடலில் வாழும் ஒருவகைப்புழு 7”. 8” நீளமுள்ளது. இப்புழுவின் தலைமாத்திரம் எல்லா விதத்திலும் குதிரையை ஒத்திருக்கிறது. இதனை நாடா மீன் என்பர்.

அபிதான சிந்தாமணி நூல்பற்றிய விளக்கத்திற்காக மேற்படி உதாரணங்கள் காட்டப்பட்டன. இந் நூல் 1634 பக்கங் களைக் கொண்ட அறிவுப் பொக்கிஷம். விளையாட்டாக இதனைப் படித்தாலும்கூட புதுப்புது விடயங்களைப் பெற்று பேரறி வாளராகலாம். சிந்தனையை தெளிவு படுத்தும் சிறந்ததோர் நூல் பண்டிதர் ஆ.சிங்கார வேலு முதலியார் எழுதிய அபிதான சிந்தாமணி.

கொழுஷ்புத் தகட்டுச் சாங்க கருத்தேட்டுவருந்து.....

ஸருங்கவுக்கோ வ.மு.சௌதுராமன் - 21.05.1982

தகட்டு வாடுக

கொழுஷ்புத் தகட்டுச் சாங்கம் கூட்டிய செந்தென்

பழகன் நன்பர் ஸல்லைப் - வழகயர்

உள்ள அஹவய்லை ஒங்கு தகட்டுபேசும்

வள்ளங்கை திந்த வாய்ப்பு

போற்றும் பண்ணியும் சீர் பொற்பார் அறப்பண்ணியும் ஏற்றும் பண்ணையீடு திச்சங்கம் - ஆற்றவுடை நற்றகடுன் தம்மை நன்கீண்டது] என்றென்றும் முற்போக்கல் சௌல்க முனைந்து!

நட்பு எனும் சங்கத்தமிழர் நம்பங்குப்

தோழமைஅல்லது நட்பு என்பது சங்ககாலம் தொட்டு தமிழ் மக்களிடையே நிலவிவரும் மிகவும் அருமையான பண்பாகும். இதிகாசங்களோ, புராணங்களோ, காப்பியங்களோ கற்பைப்போல் நட்பையும் முதன்மைப்படுத்தியே படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கணவன்-மனைவி, பெற்றோர்-பிள்ளை உறவுபோல் மனிதனுக்கு நட்பும் மிகவும் முக்கியமான உறவாக இருக்கின்றது. இதனாலேயே பல அறநால்களும் நட்பைப்பற்றி பேசியிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக திருக்குறள் நான்கு அதிகாரங்களிலும் நால்தயார் மூன்று அதிகாரங்களிலும் நட்பைப்பற்றி பேசியிருக்கின்றன. இவ்வற நால்களுக்கு ஆதாரமாக இருந்தவை சங்க லிங்கியங்களில் கூறப்பட்ட நட்பின் பெருமைகளாகும். குறிப்பாக சங்ககாலத்தில் மன்னர்களுக்கு அறிவுரை கூறும் சான்றோர்களாக விளங்கிய புலவர்களுக்கும் மன்னர்களுக்கு மிடையேயிகவும் நெருக்கமான உறவிருந்தது. இவ்வறவைப் பல சங்கப்புலவர்கள் பதிவுசெய்து சென்றிருக்கின்றார்கள்.

கபிளன் பாரி நட்பு

பறம் புமலையை ஆண்ட பாரியை மூவேந்தர்களும் படையெடுத்துக்கொண்ற பின்னர் பாரியின் பெண்களான அங்கவை சங்கவை அகதிகளாயினர். அவர்களின் அவலத்தைப் பார்த்த பாரியின் நண்பனான கபிலர் அவர்களை மன்னன் இருங்கோவேளிடம் அழைத்துச் சென்று அறிமுகம் செய்யும் போது தன்னை பாரியின் நண்பனைவும் அதனால் பாரியின் பெண்கள் தனது பெண்கள் எனவும் அறிமுகம் செய்கிறார். அவர்களை திருமணம் செய்யுமாறு வேண்டுகின்றார்.

**சைவப்புலவர், சித்தாந்தரத்தினம்
கந்தையா பரமானந்தன்**

நெடுமோமப் பாரி மகளிர் யானே
தந்தை தோழன் இவர் என் மகளிர்
அந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே!

(புறம் -201)

மூவேந்தரோடும் முரண்பட விரும்பாத
இருங்கோவேள் மகளிரை ஏற்க மறுத்து
விட்டான். பின்னர் பகைவர் எளிதில் அனுகாத
பார்ப்பனர்களிடம் பாரியின் பெண்களைப்
பாதுகாப்பாக ஒப்படைத்து தன் கடமைகளை
முடித்த பின்பு பாரியை மனதில் நினைத்துக்
கொண்டு உயிர் விடத் துணிகின்றார் கபிலர்.
திருக்கோவிலுார் அருகே உள்ள வட
பெண்ணை ஆற்றுக்கருகில் ஒருசிறு
குன்றைக் கண்டு அதில் தீ மூட்டி உயிர் துறக்க
முடிவு செய்கின்றார் அவ்வேளை அவரது
மரண வாக்குமூலமாக எழுகின்றது இப்பாடல்.

கலை உணக் கிழிந்த முழுவு மருள் பெரும்
பழம்
சிலை கெழு குறவர்க்கு அல்குமிசைவாகும்
மலை கெழு நாடு! மாவன் பாரி!
கலந்த கேண்மைக்கு ஓவ்வாய் நீ ஏற்
புலந்தனை ஆகுவை புந்த யாண்டே
பெருந்தகு சிறப்பின் நட்பிற்கு ஓல்லாது
இருங்கு வரல் விடாது ஒழிகெனக் கூறி
இனையை ஆதவின் நினங்கு மற்று யான்
மேயினேன் அன்மையானேன் ஆயினும்
இம்மை போலக் காட்டி உம்மை
இடையில் காட்சி நின்னோடு
உடன் உறைவு ஆக்குக உயர்ந்த பாலே!

(புறம்-236)

என் அன்பிற்குரிய பாரி என்னை நீ பல

ஆண்டுகள் பேணிப்பாதுகாத்தாய். அக்கால மெல்லாம் நீ என் உயிரினும் இனிய நண்பனாய் ஒழுகினாய். ஆயினும், நீ இவ்வுகிலிருந்தும் பிரியும்போது என்னை உன்னோடு உடன் வரவிடாது “இருந்து வருக” எனக் கூறிப் பிரிந்தாய். இதனால் நீ என்னிடமிருந்து வேறுபட்டாய் போலும். நான் உனக்கு பொருந்தாதவன் போலும். எப்படி யென்றாலும் பரவாயில்லை போகட்டும். இனி இப் பிறப்பில் நம்மிருவரையும் நண்பர்களாக்கி நட்பால் உயர் வாழ்வு வாழுச் செய்த நல்லூழு மறுமையிலும் உன்னோடு உடனுறையும் வாழ்வை எனக்கு நல்குவதாக எனக் கூறிவிட்டு தீயிற் கலந்து உயிர் நீத்தார் கபிலர்.

கோப்பெருஞ் சோழன் பிசிராந்தையார் நட்பு

பாண்டிய நாட்டின் புலவரான பிசிராந்தையாரும் சோழ மன்னன் கோப்பெருஞ் சோழனும் ஒருவரையாருவர் காணாத போதும் ஒருவர் மற்றையவரின் பெருமையைக் கேள்விப்பட்டு ஒருவர்மீது ஒருவர் நட்பு செலுத்தினர். இப்படி இருக்கையில் கோப்பெருஞ் சோழனின் இரண்டு புதல்வர்களும் சோழ ஆட்சிக் கட்டில் ஏறுவதற்காக தந்தையுடன் போரிடத் துணிந்தனர். இதனால் மனம் வருந்திய கோப்பெருஞ் சோழன் ஆட்சியைக் கைவிட்டு வடக்கிருந்து உயிர் விடத் துணிந்தான். அப் போது தன் மந்திரியிடமும் மற்றையோரிடமும் பிசிராந்தையார் என்னைக் காணவருவார், அப்போது அவர் என்னுடன் வடக்கிருப்பார், எனவே அவருக்கும் ஓர் இடத்தைத் தயார் செய்யுங்கள் எனக் கூறினான். நட்பின் மிகுதி யால் மன்னர் கருத்திழந்து பேசுகின்றார் என அருகிருந்த சான் ரோர் தமக்குள் பேசிக் கொண்டதைக் கேட்ட மன்னன் கீழ்வருமாறு கூறினான்.

பிசிரோ எனன்பவன் ஞாயிரோம் புந்னே செல்வக் காலை நிற்பினும் அல்லற் காலை நில்லலன் மன்னே!

(புறம் 215)

பிசிர் எனும் ஊரைக் கொண்டோன் நான் செல்வச் செழிப்போடு இருந்தவேளை என்னைக் காண வருபவனல்ல. ஆனால் நான் துன்பமுற்றிருக்கும் வேளையிலேயே வரக் கூடியவன் என்பதனால் நிச்சயமாக வருவான் என்றான் மன்னன். கூட இருந்தோர் அனைவரும் அதை நம்பவில்லை. ஆயினும் மன்னன் வேண்டுகோளை ஏற்றனர். பிசிராந்தையார் வரத்தாமதமாகியது இதற் கிடையில் நீரும் உணவும் இன்றி வடக்கிருந்து உயிர்நீத்தான் சோழன். அரசன் இறந்த ஓரிரு நாட்களில் அவன் கூறியதைப் போன்றே பிசிராந்தையார் அங்கு வந்தார். நடந்ததையறிந்து ஆறாத் துயர் கொண்ட பிசிராந்தையார் மரணத் தறுவாயிலும் மன்னன் தன் மீது கொண்டிருந்த நடபின் ஆழத்தையறிந்து துயரத்தின் எல்லைக்கு சென்று மன்னன் வடக்கிருந்து உயிர்நீத்த இடத்திற்கு அருகே தானும் வடக்கிருந்து உயிர்நீத்தார். இச்செய்தியை பொத்தியார் தன் பாடலில் கீழ்வருமாறு பதிவு செய்கிறார்.

நினைக்கும் காலை மருட்கை உடைத்தே எனைப்பெரும் சிறப்பினோடு ஈங்கிது துணிதல் கொண்டுபோக விடுவது அதனினும் மருட்கை உடைத்தே, பிறன்நாட்டுத் தோற்றம் சான்றோன் போற்றி, கோன்று கந்தாக இசைமரபு ஆக நட்புக் கந்தாக இனையதோர் காலை ஈங்கு வருதல் ‘வருவன்’ என்ற கோனது பெருமையும், அதுபழுது இன்றி வந்தவன் அறிவும் வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந் தன்றே

அதனால், தன்கோல் இயங்காத் தேயத்து உறையும் சான்றோன் நெஞ்சுறப் பெற்ற தொன்றிசை அன்னோனை மிழுந்தலில் வலகம் என்னா வதுகொல்? அளியது தானே!

(புறம்-217)

மிகவும் வசதியுடன் அதிகாரத்துடன் இருந்த சோழ மன்னன் தனது சிறப்புகளை யெல்லாம் கைவிட்டு வடக்கிருக்க வரத்துணிந் தமையை நினைக்கும் போது மிகவும் வியப்பாக இருக்கின்றது. அதைவிட வேறு நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு புலவன் தான் கொண்ட நட்பின் காரணமாக இவ்விடத்திற்கு வந்து வடக்கி ருந்தமையானது சோழன் துணிந்ததைவிட மிகவும் வியப்பாக இருக்கின்றது. அதுமட்டு மல்ல தனது நண்பன் வருவான் என்று சொல்லிய சோழனது பெருமையும் அந்த நம்பிக்கையை பொய்க்கவிடாது வந்து சேர்ந்த புலவனது தன்மையும் வியக்கும் போதெல் ளாம் வியப்பாக இருக்கின்றது. தனது சொங்கோலின் ஆட்சிக்குப்படாத நாட்டிலுள்ள ஒரு புலவனது நட்பைப் பெற்ற தித்தகைய மன்னனை மிழுந்த தேசம் இனி என்னாகுமோ அதன் நிலை மிகவும் இரக்கத்திற்குரியது என்று பொத்தியார் கோப்பெருஞ்சோழனதும் பிசிராந்தையாரதும் அயராநட்பை பாடுகின்றார்.

அதியமான் அவ்வை நட்பு

தகரேர் என்ற பகுதியை ஆண்டு வந்த அதியமான் அஞ்சி என்ற குறுநில மன்னனுடன் போரிட்டு வென்று அவன் மன்னைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என காஞ்சி மன்னன் தொண்டைமான் இளந் திரையன் நினைந்து போருக்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டான். சிசெய்தியை அறிந்த பெருவீரனாயிருந்த போதும் போரில் விருப்பற்றவனான அதியமான் அவையைக்

கூட்டிக் கருத்துகள் கேட்டபோது அதியமானுடன் நெருக்கமான நட்புறவைக் கொண்டிருந்த அவ்வை தான் காஞ்சி சென்று இளந் திரையனைக் கண்டு அமைதிக்கு வழிவகுத்து வருகின்றேன் என்றாள்.

காஞ்சி சென்ற அவ்வையை வரவேற்ற தொண்டைமான் தன் படைபலத்தை அவ்வைக்குக் காட்டி அவ்வை வழியாகத் தன் படைகளின் பலத்தை அதியமானுக்கு உணர்த்த என்னி தனது போராய் தாங்களைக் காட்டினான். தொண்டைமானின் போர் ஆயுதங்கள் பலவும் அங்கே வரிசையாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த ஆயுதங்கள் புதிதாகவும் நெய் தடவி மயில் இறகும், பூமாகைகளும் கொண்டு அழுகு படுத்தப்பட்டிருந்தன. இவ்வாறு தாங்களைப் பெருமிதத்தோடு அவ்வைக்குத் திரையன் காட்டியபோது அவனின் செருக்குநிறைந்த எண்ணை அவ்வைக்குப் புரிந்தது. அவ் விடத்தே இளந்திரையனுக்கு உணர்த்தும் படி ஒரு செய்யுளை இயற்றி பாடுக் காட்டினாள்.

இவ்வே, பீவி அணிந்து, மாலை சூட்டி, கண் திரிள் நோன் காழ் திருத்தி, நெய் அணிந்து, கழியடை வியல் நகரவ்வே; அவ்வே, பகைவர்க் குத்தி, கோடு, நுதி, சிதைந்து, கொல் துறைக் குற்றில மாதோ என்றும் உண்டாயின் பதம் கொடுத்து, இல்லாயின் உடன் உண்ணும், இல்லோர் ஒக்கல் தலைவன், அண்ணல் எம் கோமான், வைந் நுதி வேலே!

(புறம்-95)

இங்கே உன் ஆயுதங்கள் எல்லாம் மயில் இரகாலும் பூக்களாலும் அழுகாக்கப் பட்டுள்ளன. அதேவேளை துருப்பிடிக்கா

வண்ணம் நெய் தடவி பளபளப்பாகவும் உள்ளன. ஆனால் அதியமானது ஆயதாக்கள் குருதியில் நன்றாக பகைவர்களின் சதைகள் ஒட்டி நிறம் மாறிக் கிடக்கின்றன. அவை முனை மழுங்கிக் கொல்லனின் பட்டறையில் சரிசெய்வதற்காகக் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றாள். தன்னைப் புகழ் வது போல் கிகழ்ந்தும் அதியமானை கிகழ்வதுபோல் புகழ்ந்தும் அவ்வை உணர்த்திய குறிப்பை இளந் திரையன் புரிந்து கொண்டான். அவ்வைக்குமதிப்பளித்த தொண்டமான் பல சிறப்புகள் செய்து அவளைத் தகரூருக்கு அனுப்பி வைத்ததோடல்லாமல் அதியமா ணோடு போரைத் தவிர்த்து நட்புக் கொண்டான். அதியமானுடன் மிக ஆழமான நட்பைக் கொண்டிருந்த அவ்வை தனது நட்பின் காரணமாக ஒரு போரைத் தவிர்த்து தனது மண்ணையும் மக்களையும் காத் தாள்.

சிலகாலங்களின் பின் அதியமான் எதிரிகளின் அம்புப்பட்டு இறந்தபோது அவனின் நட்பை பற்றி அதன் ஆழத்தைப்பற்றி அவனின் இறப்பினால் தான் கொண்ட துயரைப்பற்றி கீழ்வரும் பாடலில் அவ்வை பதிவு செய்கிறாள். சிறியகட் பெறினே எமக்கீடு மன்னே பெரியகட் பெறினே

யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே பெருஞ்சோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே என்பொடு தழுபடு வழியெல்லாம் எமக்கீடு மன்னே

அம் பொடு வேல் நுழை வழியெல்லாம் தானிற்கு மன்னே

நரந்தம் நாறும் தன்கையாற்

புலவ் நாறும் என்றலை தைவரு மன்னே யருந்தலை யிரும்பானை ரகண்மன்றைத்

துளையூரீகி

இரப்போர் கையுளும் போகிப் புரப்போர் புன் கண் பாவை சோர அஞ் சொனுண் டேர்ச்சிப்

புலவர் நாவிற் சென்று வீழ்ந்தன்றவன் அருநிறத் தியங்கிய வேலே ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ இனி, பாடுநரு மில்லைப் பாடுநர்க்கொன் நீகுநரு மில்லை பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொள் மாமலர் சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்று ஸயாது வீவும்ஹயிர்தவப் பலவே!

(புறம்-235)

சிறிய அளவோ பெரிய அளவோ கள்ளா யினும் சோறாயினும் பாடும் எம் முடன் பகிர்ந்துண்டு மகிழ்வான். தடி ஊன்றும் இடமெல்லாம் எமக்கு தந்து மகிழ்வான். அம் போடு வேல் நுழையும் போர்க்கள மெல்லாம் தானே நிற்கும் பெருவீரன். புலால் நாற்றும் வீசும் எமது தலையை நரந்த பூ வாசம் வீசும் தன் கையால் தடவுவான். அவனது மார்பை துளைத்த வேலானது அரிய தலைமையையுடைய பெரிய பாணரது அகவிய மன்றையினை ஊடுருவி, இருப்ப வர்கள் கைகளைத் தைத்து உருவி. அவனை நேசிக்கின்றவர்களது கண்ணொளி பார்வை மங்கும்படியாக, ஆழகிய சொல்லை ஆராயும் நுண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய அறிவினை யுடையோர் நாவில் போய் வீழ்ந்தது. எமக்குப் பற்றாகிய எம்பிரைவன் எங்கள்ளான். இனிப் பாடுவோரும் இல்லை பாடுவார்க்கு ஒன்று ஈவாரும் இல்லை என்ற அவ்வையார் அவன் கொடையின் சிறப்பை, நட்பின் சிறப்பை சொல்லிச் சொல்லி மாய்கிறார்.

மேற் கூறப்பட்டவாறு நட்புறவுகள் அதன் சிறப்புகள் சாங்ககால லிலக்கியங்களிலே மிகவும் அழகாகவும், அழுத்தமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. எனவேசங்கக் காலத்திலே தமிழர்கள் மிக உன்னத மனிதப்பள்பாகிய நட்பினைத் தமது உயிரினும் மேலாகவே மதித்துள்ளார்கள் என்பது உறுதிப்படப்படுவாகின்றது. இதன் காரணத்தாலேயே

இத்தகைய மிகச் சிறந்த மனித உறவினை, மனிதப் பண்பினை, குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பண்பினை, அதன் மேன்மையை எல்லோருக்கும் தெளிவுபடுத்தும் விதமாக, அதனை நிலை நிறுத்தும் விதமாக, பிற்கால லிலக்கியங்கள் குறிப்பாக அற நூல்கள் இப்பண்பினை மிகவும் வலியுறுத்தியுள்ளன.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கக் கருத்தேட்டிலிருந்து.....

சன்றோர் வழங்கிய தமிழ் வாழ்த்து

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின்

அரும் தொண்டு என்றும்

வளர்ந்து ஈழத்திருப் பல

நன்மைகளை வழங்கியிருப்பார்கள்

வாழ்த்துகளின்றேன்.

சே.தனிநாயகம் - 8.5.77

(தனிநாயக அடிகளார்)

‘சங்கத்தமிழ்’ சஞ்சிகையின் சந்தா விபரம்

லிலங்கை : தனிப்பிரதி ரூபா 100/ ஒருவருடம் ரூபா 600/

இந்தியா : ஒரு வருடம் இந்தியா ரூபா 450/

ஏனைய நாடுகள் : ஒரு வருடம் 20 அமெரிக்க டொலர்

சந்தாக்கார்கள் தங்கள் சந்தாவை

Colombo Tamil Sangam Ltd.

கணக்கு இல : 1100014906

Commercial Bank வெள்ளாவத்தை என்ற கணக்கில்

செலுத்தும் வண்ணம் வேண்டுகின்றோம்.

வாழ்வை முழுமையாக அற்பணித்து பண்பாட்டுப் போராளி 'நாவலர்'

துணைவியூர் சி.கேசவன்
ஆசிரியர்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வரான ஸ்ரீஸூரி ஆறுமுகநாவலர் அவர்களை இன்று 21 ஆம் நூற்றாண்டில் நாம் நினைவு கூருகிறோமென்றால் அதனர்த்தம் நாவலர் நூற்றாண்டுகள் கடந்தும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதேயாகும். நாவலரது வாழ்வும் அவராற்றிய பணிகளும் பெறுமான மிக்கவை யென்பதனாலேயே நூற்றாண்டுகளைக் கடந்தும் அவரால் நினைக்க முடிகின்றது. “நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர் பிறந்திலரேல் சொல்லு தமிழூங்கே சுருதியைங்கே.....” என்பது நிதர்சனமான வாக்கேயாகும்.

யும் சைவத்தையும் கவவி விடுமோ அழித்து விடுமோ என்ற பயம்தான் நாவலரை எழுச்சி கொள்ள வைத்தது” என்ற கூற்று நிதர்சன மானதாகும், சம்பந்தரும் அப்பரும் எவ்வாறு பிராகிருதவட மொழி அலைகளை, ஜரோப்பிய, ஆங்கில அலைகளை, சமண, பௌத்த ஆதிக்கத்தைத் தடுத்து நிறுத்தினார்களோ அவ்வாறே ஜரோப்பிய, ஆங்கில அலைகளை கிறிஸ்தவ ஆதிக்கத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி தமிழை, சைவத்தை செழிக்க வைத்தவர் நாவலராவார்.

நாவலரையும் அவர்தம் பெறுமானத்தை யும் நாம் உணர்ந்து கொள்வதாயின் அவர் வாழ்ந்த ஜரோப்பியர் காலப் பின்னணியைச் சரியாக விளாங்கிக் கொள்ள வேண்டும், அந்நியர்களும் அந்நிய நாட்டாங்கொண்ட சுதேசிய சக்திகளும் தமிழையும் சைவத்தை யும் எம்பண்பாட்டையும் அழித்து தங்கள் மொழியையும் பண்பாட்டையும் பரப்பும் நோக்கிலும் கிறிஸ்தவ மதத்தை நினை நிறுத்தும் நோக்கிலும் தீவிரமாகச் செயற்பட்ட தொரு காலத்திலேயே சைவத்தையும் தமிழையும் நினை நிறுத்துவதற்காக ஆறுமுகம் என்ற இளைஞர்கள் நாவலராக மேற்கிளம்புகின்றான். “ஜரோப்பிய அலை தமிழை

செல் வநிலையில் திருப்தியான ஒரு குடும்பப்பின்னணியில் வந்த நாவலர், தனது 16 ஆம் வயதிலேயே ஆசிரியரான நாவலர், வீடு வீடாக அரிசி தண்டவேண்டு யேற்றப்பட்டது அவரது சமூக அக்கறையினாலேயேயாம். நாவலரைப் பொறுத்த வரையில் வாழ்வுவேறு பணிவேறு என வாழ்த்தவரல்லர். தனது 23 ஆம் வயதிலேயே தன் தொழிலைத் துறந்து, பிரம்மச்சரியம் பூண்டு சைவத்துக்காகவும் தமிழுக்காகவும் சமூகத்துக்காகவும் தன் வாழ்வை முழுவதுமாக ஓப்புக்கொடுத்து, பண்பாட்டுப் பேணுகைக்கான போராட்டத்தையே தன்வாழ் வாக்கிக் கொண்டு முழுநேரப் போராளியாக

வாழுந்தவர் நாவலர் என்பதில் இருவேறு கருத்து இருக்க முடியாது.

மிஷனரிகள் என்ற நிறுவனமயப் படுத்தப்பட்ட அமைப்புக்களின் பலத்தோடு கிரிஸ்தவமதமும் அரசு எனும் அதிகார அமைப்பின் பின்னணியோடு ஆங்கிலம் மொழியும் மேலைத்தேய கலாசாரங்களும் ஊடுருவியபோது அதற்கெதிராகச் செயற் பட்டிருக்க வேண்டியவை நிறுவனமயப் படுத்தப்பட்ட அமைப்புக்களே. ஈழத்தில் அன்று அத்தகைய அமைப்புக்களைத்தனையும் இனங்காண முடியாவிட்டாலும் தமிழகத்தில் ஆதீனங்கள் பலமிக்க நிறுவனங்களாக திகழ்ந்திருக்கின்றன. அத்தகு ஆதீனங்கள் கிறிஸ்தவ, ஆங்கில ஆக்கிரமிப்புக்கெதிராக என்ன செய்தன? எவ்விதம் செயற்பட்டன? என்று நோக்கின் நாவலர் என்ற தனிமனிதன், எவ்வித பின்னணியும் இன்றி ஆற்றிய பணியின் மக்குவும் புலனாகும்.

நாவலரது பணிகள் பல்பரிமாணங்கொண்டவை. தமிழ்ப்பணி, கல்விப்பணி, சமூகப்பணி என அவை பல்திறத்தனவாய் விரிந்தாலும் அவற்றுக்கெல்லாம் அடிநாதமாய் அமைவது சைவப்பணியேயாகும். தனது சமயமாகிய சைவசமயத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதே நாவலரின் தலையாய நோக்காயிருந்தது. அவராற்ற விளைந்த சைவப் பணியின் விளைவாகவே ஏனைய பணிகளும் கிளைவிட்டன எனக்கூறுவதில்

தவறில்லை. ஆயினும் சைவப்பணியாளர் என்ற நிலையைத் தாண்டி நாவலரது அடையாளம் மிக விரிந்தது.

இலங்கைத் தமிழர்களின் நவீன அரசியற் பிரவேசத்தில் நாவலரின் கரிசனையுடனான பங்களிப்பை இனங்காண முடிகின்றது. இலங்கைத் தமிழர்களின் அரசியல் வரலாற்றில் சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களுக்கு தவிர்க்க முடியாததொரு இடமிருக்கிறது. அவரை நிராகரித்து இலங்கைத் தமிழர்களின் அரசியல் வரலாற்றை எழுதிவிட முடியாது. சேர். பொன். இராமநாதனின் அரசியற் பிரவேசத்தில் நாவலரது பங்கு நிராகரிக்க முடியாதது. இலங்கைச் சட்ட நிருபண சபைப் பிரதிநிதித்துவத்திற்கான போட்டியில் இராமநாதன் அவர்கள் நின்ற வேளையில் அவருக்கு வயது இருபத்தைந்து. அப்பொழுது தான் அவர் தன் சட்டக்கல்வியை முடித்துக் கொண்டு வந்திருந்தார். பெரும் பாலான யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் அவரை அறிந்திருக்க வில்லை. ஆனால் அவருக்கெதிராக போட்டியில் இறங்கியிருந்த பிறிற்றோ என்பவர் மிகப் பிரபலமான வழக்கறிஞர். இந்நிலையில் தனது செல்வாக்கையும் ஆளுமையையும் இராமநாதனுக்காகப் பயன் படுத்தினார். நாவலர். 1879 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 22 ஆம் திகதி வண்ணார் பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் நாவலரது ஆளுமையால்

பிறிற்ரோவிற்கு ஆதரவாக இருந்த அலை ரீராமநாதனுக்கு ஆதரவாக மாறிற்று. ரீராமநாதன் இலங்கைக் கட்ட நிருபண சபைக்கு தமிழர்களின் பிரதி நிதியாகச் சென்றார். இவ் விடத்தில் தலைமை உருவாக்குனராக (King Maker) நாவலர் தோற்றந்தருகிறார்.

ஈசவத்தினதும் தமிழனதும் காவலராகத் தோற்றந்தந்த நாவலர் ஈழத்தவரினதும் ஈழத்தினதும் தனித்துவத்தை வலியுறுத்தவும் தவறவில்லை. ஈழத்திற்கென ஒரு இலக்கிய மரபும் தனித்துவம் பெற்ற ஈழத்துப் பாரம் பரியமும் இருக்கிறது என்பதனை அறைந்து கூறியவர் அவர். சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளைக்கு எதிராக தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்த வீராசாமி முதலியார் வெளியிட்ட ஒரு பிரசரத்தில் ஈழத்தவர் பற்றி இழித்துக் கூறப்பட்டதைக் கண்டு 1956 இல் தான் வெளியிட்ட 'நல்லறிவுச் சுடற் கொழுத்தல்' என்னும் பிரசரத்தில் ஈழத்தவர் தமிழ் மொழிக்காற்றிய தொண்டினையும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தினையும் நாவலர் வலியுறுத்துவதனைக் காணலாம். "நாவலர் அந்தியமொழி, பண்பாட்டு ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துத் தமிழுக்காகவும் தமிழ்ப் பண் பாட்டிற்காகவும் நடாத்திய போராட்டம் தமிழுக்கத்தின் செருக்கையும் செல்வாக்கையும் எதிர்த்து யாழ்ப்பாணத் தமிழின் சிறப்புக்காக நடாத்திய போராட்டம் என்பன சரித்திரத்தின் தேவையாகவும் வரலாற்றின் இயக்க

நியதியாகவும் இருந்த அதே வேளையில் தேசிய இலக்கியத்தின் ஈழத்து மரபின் அழநாதமாகவும் அமைந்தது. (சோமகாந்தன் 1992) அதனாலேயே சமயஞ்சாராத நவீன இலக்கியகாரர்களான முற்போக்கு அணியினரும் நாவலரை தேசிய இலக்கிய பிதாவாக ஏற்றுக்கொண்டனர்.

நாவலர் அந்தியர்களுக்கு எதிராகக் கொண்ட எழுச்சி, நடாத்திய போராட்டம் என்பன ஈசவர்களுக்கு, தமிழர்களுக்கு மட்டுமேன்றி இலங்கை நாட்டிற்கே தேசியப் பெரியாராக (National Hero) அவரை உயர்த்தியது. 'நாவலரவர்கள் தேச சேவைக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்த தலைவர். அவர் வட இலங்கையில் வெற்றிகரமாக ஆரம்பித்த சீர்திருத்த இயக்கம் தென்னி வங்கையில் வணக்கத்திற் குரிய குணானந்த தேர்நும், அனகாரிக தர்மபாலவும் ஆரம்பித்த இயக்கங்களுக்கு வழிகாட்டியாயிருந்தது. உண்மையில் அவர் அந்தியராட்சிக்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கும் இயக்கத்திற்கு வித்திட்டார். அதுவே பிற்காலத் தலைவர்கள் சுதந்திரம் பெறுவதற்கு உழைப்பதற்கு மூலவித்தாயற்று" என நாவலர் நினைவாக 29.10.1971 இல் முத்திரை வெளியிடப்பட்ட பொழுது இலங்கை முத்திரைப் பணியகம் வெளியிட்ட செய்திக் குறிப்புக் கூறுகின்றது.

நாவலர் சமரசம் செய்து கொள்பவர்கள் எவருக்கும் கட்டுப்பட்டு விடாது எந்த வட்டத்திற் குள்ளும் அகப்பட்டுவிடாது சுயாதீனமாகச்

செயற்பட்டவர் நாவலர். இதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணத்தை நாவலர் பைபிளை மொழி பெயர்த்த செயற்பாட்டின் போது இனாங்கண்டு கொள்ளலாம். பெர்சிவல் பாதிரியார் பைபிளை மொழி பெயர்த்துத் தருமாறு நாவலரைக் கேட்டார். அதற்குச் சம்மதித்த நாவலர் என் நெறி, என் நம்பிக்கை ஆகியவற்றை எந்தக் காரணங்கொண்டும் நான் விட்டுக்கொடுக்க முடியாது” என உறுதியோடு நிபந்தனை போட்டார். சிவசின் னாங்களை அணிந்து கொண்டே பைபிளை மொழிபெயர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். மொழிபெயர்ப்புப் பணிக்காக அவருக்கு மாதாந்தம் ஊதியமாக வழங்கப்பட்ட 3 பவுண்கள் சிவசின் னாங்களைத் துறந்தால் பலமடங்காக உயரும் என்பதனை அறிந்தும் அவர் தன் கொள்கையை விட்டுக் கொடுக்கவேயில்லை. சுய கெளரவமிக்க கொள்கைப்பிழப்புள்ள அற்புத மனிதனாக நாம் நாவலரைத் தரிசிக்கின் மோம்.

நாவலரது இரண்டு கூற்றுக்களில் நாம் எமது கவனத்தைக் குவித்தல் அவசியம். “எனக்குப் பின்னர் சைவத்தை, சைவ நெறியைக் கட்டிக் காப்பதற்கு, அவை பற்றி உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு யார் இருக்கிறார்கள், நான் இருக்கும் காலத்தி லேயே சமயப் பிரசாரகர்களைத் தேடிக் கொள்ளுங்கள். ஒனால் உங்களது கேவி களையும் கிண்டல்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு இப்பணியையாற்ற எவரும் முன்வரமாட்டார் என்று நாவலர் குறிப்பிட்டது ஒன்று சமயப் பிரசாரகர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த வெற்றித்தை

மட்டுமன்றி நாவலர் வாழ்ந்தகாலத்தில் எத்தகைய கேவிகளுக்கும் கிண்டல்களுக்கும் ஒளானார் என்பதையும் மேற்கண்ட கூற்றுத் தெளிவாக உணர்த்து கிண்றது. இன்றும் சைவ சமயத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கு இத்தகைய பிரசாரகர்களுக்கான தேவை, வெற்றிடம் இருந்து கொண்டே இருப்பதாக உணரப் படுகிறது. நாவலரது மற்றைய கூற்று தமிழ்க் குலம் உலகப்புகழ் எய்தத் தாழாது உழையுங்கள். அஃதான் ரே எனக்குத் தமிழர் செய்யும் கைம்மாறு” என்பதாகும். அத்தகு பணிக்கான வெற்றிடமும் இன்னும் இருக்கிறது. நாவலருக்கான வெற்றிடம், நாவலர் பணியைத் தொடர்வதற்கான வெற்றிடம் இன்று இருக்கின்றது என்ற விடயத்தை நினைவிற் கொள்ளல் வேண்டும்.

நாவலர் பெருமானின் பணிகள் காலங்கடந்தாலும் மறக்க முடியாதவை சமயப் பணியாளராகவே அவர் முன்னிலைப் படுத்தப்படுகின்ற போதிலும் தமிழறிஞராக, தேசிய வீராக அவர் கொண்டிருந்த வகிபாகங்களும் முக்கியத்துவம் மிக்கவை. தமிழரை நடை வளர்ச்சிக்கும் பதிப்புத் துறைக்கும் பாடநாலாக்கத்திற்கும் நாவலர் வழங்கிய இன்றியமையாப்பங்கு அனைவராலும் அறியப்பட்டதே. நுணுகி நோக்கின் இவற்றையும் தாண்டி பல் துறைகளிலும் நாவலரின் தபங்கள் ஆழப்பதிந்திருப்பதனைத் தரிசிக்கமுடியும். நாவலர் தமிழின், தமிழரின் தவிர்க்க முடியாத அடையாளம். ***

நகைக்கூட்டம் செய்து கள்வன் மகன்

- ஓர் இலக்கியப் பார்வை

இலக்கியம் என்பது இலக்கணம் அமைந்த நால்; அன்றியும் இலக்கணம் அமையப்பெற்ற பொருளை எடுத்துக் காட்டும் குறியாகவும் கொள்ளப்படுகிறது. அது இலட்சியத்தைச் சொல்வது. இலக்கு நோக்கிச் செல்வது கறையை விளக்கமாக வெளிப் படுத்துவது.

இலக்கியத்தைக் காலத்தின் கண்ணாடி என வர்ணிப்பர். இலக்கியத்திறன் ஆய்வாளர்கள் மக்களின் வாழ்க்கையைப்படம் பிடித்துக் காட்டுவது இலக்கியம், சமுதாய விழுமியங்களைக் காலத்தின் கண்கொண்டு நோக்கு வது இலக்கியம். அவ்வக்கால மக்களின் விழுமியங்களை ஆற்றுப்படுத்துவதும் இலக்கியமே, இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி மட்டுமல்ல காலத்தை உருவாக்குவதும் இலக்கியம் இந்த இலக்கியம் என்பது ஒரு வெற்று வெளியிலிருந்து உருவாக வில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட காலப் பின்னணியில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலக் கலைஞர்களால் அல்லது படைப்பாளிகளால் உருவாக்கப் படுவது. அது சமூக பொருளாதார பண்பாட்டு அம்சங்களால் நிர்ணயிக்கப்படுவது, மனிதனைப் பற்றி மனித வாழ்க்கையைப் பற்றி, நடப்பியல் பண்புனும் உண்மையுடனும் வெளிப் படுத்துவது காலத்தைக் கடந்தும், எதிர்கால நோக்கை வெளிக் காட்டியும் நிறைவேண்டியும் இலக்கியம்.

இலக்கியம் மக்கள் மயப்படுத்தப்பட வேண்டும் மானால் அதைப்படிக்கத் தெரிய வேண்டும், படிக்கும் போதே சுவைக்கத் தெரிய

சைவப்புவைர், சித்தாந்தரத்தினாம் சாமித்தம்பி பொன்னுத்துரை வேண்டும். அப்போதுதான் அவ்விலக்கியம் ஜனரஞ்சமானதாக மக்கள் மயப்பட்டதாக அமையும். தீற்கு வாசகர்களின் பங்களிப்பு மிகமிக அவசியம். வாசகரின்றேல் படைப்புப் பல படைத்தும் அவ்வாறு படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் “வெற்றுக்காகிதங்களே!” வாசகர்களின் ஊடாட்டம் படைப்பாளிகளின் இலக்கியம் படைப்புக்களில் நிறைக்க வேண்டுமாயின் அது சுவைக்கத்தக்கதாக இரசிக்கத்தக்கதாக மனத்தை அதில் இலக்குவைக்கத்தக்கதாக இருக்கவேண்டும். படைப்பாளி சிறந்த கருத்தை அதில் ஆழ விதைத்திருக்க வேண்டும். வாழ்க்கை முறையைச் செழிக்க செய்வதாக இருக்கவேண்டும். யதார்த்தக் கண்ணோடு பார்க்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இந்தப் பின்னணியில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை நோக்கும் பொது பல பொருத்தப்பாடுகள் அவற்றில் நிறைந்து, கருத்தோவியங்களாக மினிர்வதைக் காண்முடியும். உதாரணத்துக்குக் கலித் தொகையை எடுத்துக் கொள்வோம். இது எட்டுத் தொகை நூல்களில் ஒன்று.

நற்றினை நல்லகுறுந்தொகை

ஜங்குறுநாறு

ஒத்த பதிற்றுப்பத்து ஓங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தோர் எட்டுத்தொகை”

இத்திற்கு எட்டுத்தொகையில் அடங்கிய நூல்களையும் அவற்றில் ஒன்றாகக் கலித்

தொகை நூல் இடம்பெற்றிருப்பதையும் சுட்டி நிற்கின்றது. இக்கலித்தொகையில், குறிஞ்சிக் கவி என்ற பகுதியில் வரும் மூன்றாம் பாடலை இலக்கியப் பார்வையாகக் காட்சிப்படுத்துதல் பொருத்தமாக இருக்கும். இது ஒரு சிறுகதை போல், நாடகப்பாணியில் அமைந்திருப்பது போல, ஓர் உண்மைச் சம்பவம் போல் காட்சிப் படுத்தப்பட்டிருப்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். குறியிட்டு அம்சங்களும், படி மக்காட்சி களும் அழகுறச் செய்திருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

இர் இளம் பெண்; அழகான அங்கலட்சனங்களுடன் கூடிய பெண், மையாடிய கண்கள், நெய் பூசிய கூந்தல், பொய்யோ வெனும் இடை, மான்களின் மருட்சிப் பார்வை, சந்திரவதனாம், பருவ ஏழில் கொப்புளிக்கும் உடல்வாகு, அழகுக்கு அவளையே உவமையாகக் கொள்ளக் கூடிய பேரழுகி அவள். தனது தோழியைக் காணுகிறாள். தனக்கு நேர்ந்த வியப்போடு கிளர்ச்சி யூட்டிய செய்திகளை நெரிப்படுத்துகிறாள். அவளிடம், ஒளிவீசுகளின்ற (இக்காலக்) கொலுசு போன்ற அழகிய அணிகலனை முன்கையில் அணிந்திருக்கும் எனது அருமைத் தோழியே! நான் சொல்லப் போகும் விடயத்தை மிக அவதானமாகக் கேள் என்று கூறுத் தொடங்குகிறாள்.

சிறுவயதில் நாள் தெருவோரத்தில் மணல் வீடு கட்டி விளையாடிய சம்பவத்தை ஞாபகமுட்டுகிறாள். சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் மணலால் வீடுகட்டி விளையாடுவது மகிழ்ச்சி தரும் விளையாட்டு. அன்று தொடக்கம்

இன்றும் கூட கிராமப்புறங்களில் கடற்கரை யோரங்களில் இவ்வாறு மண்வீடு கட்டும் விளையாட்டு மிகப் பிரபலமான ஒன்று. அத்தோடு சிறுமிகள் தாங்கள் கூந்தல்களில் மலர்மாலைகளால் இறுக்கமாகக் கட்டி அழகுகாட்டுவார்கள். அம்மலர்மாலைகளைக் கழற்றி, சுருட்டி, பூம் பந்தமாக வரிந்துகட்டி அப்பந்துகளால் விளையாடியும் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இவ்வாறு மணல் வீடுகட்டி விளையாடும் போது ஒரு சுட்டிப்பயல் அம்மணல் வீட்டைக் காலால் சிதைத்து அழித்துப் போக்கிரித் தனமான வேலைசெய்வதை நீ மறந்திருக்க மாட்டாயல்லவா? அவன் அத்தோடு நிற்க வில்லை. நாம் விளையாடிய பூம்பந்துகளை யும் எடுத்துக் கொண்டு ஓடியதையும் நீயறிவாய். அவன் எவ்வளவு தூரம் எங்கள் மனத்தை நோகுத்தக்கச் செய்துவிட்டான். அவன் யாருக்கும் அடங்காதவன். எங்கள் துயரில் இன்பம் கண்டவன் என்று அப்பொல்லாத சிறுவனைப் பற்றி தோழியிடம் கூறிவிட்டு மேலும் கூறுகிறாள்:

சிலகாலம் சென்றபின், நான் எனது அம்மாவுடன் எங்கள் வீட்டில் இருந்த போது, ஒரு நாள் இர் இளைஞர் எங்கள் வீட்டு வாசலில் நின்று, வீட்டில் உள்ளவர்களே! என்று அழைத்து தண்ணீர்தாகம் வாட்டுகிறது குடிக்கக் கொஞ்சம் தண்ணீர் தருவீர்களா? என்று கேட்டான். இகை கேட்ட என் அன்னை என்னை ஒளிவீசும் ஆபரணங்களை அணிந்திருக்கும் என் மகளே! என விளித்து

பொன்னால் செய்யப்பட்ட செம்பில் நீரை எடுத்து அவன் கையில் நீர் வார்த்து அவனைக் குடிக்கச் செய்து அவனது தாகத்தைப் போக்கிவிட்டுவா! என்று எனக்குச் சொன்னாள். உண்மையில் அங்கு வந்தவன் யார் என்பதை நான் அறிந்திருக்கவில்லை, ஆயினும் அம்மாவின் சொற்படி தண்ணீர் வார்க்கச் சென்று அவன் கைகளில் நீர்வார்த்த என்னை அவன் என்ன செய்தான் தெரியுமா? வளையல் அணிந்த எனது முன்கையைப் பற்றிப்பிடித்து நெரிக்கத் தொடங்கினான். எதிர்பாராத இச் செய்கையால் நான் அதிர்ந்து போனேன் “அம்மா! இவன் இங்கே செய்த வேலையைப் பார்” என்று பெரிதாகக் கத்தினேன். அம்மா மிகக் கவனமாக எனக்கு எச்சரிக்கை கூறித் தண்ணீரைக் கைகளில் ஊற்றச் சொன்ன வளான படியால் அவள் அலறிப் புடைத்து ஓடோடிவந்தாள். அம்மா வந்ததும் திகைப்பு நீங்கியது. அவ்வாறு கையைப்பற்றிப் பிடித்தவன் ஏற்கனவே நமக்குத் தெரிந்த அந்தச் சுட்டப்பயல். இப்போது பெரியவனாய் வளர்ந்து விட்டான். அவனைக் காட்டிக் கொடுக்க மனம் வரவில்லை. கத்தியதற்குக் காரணம் சொல்லவேண்டும். என்னைச் சுதாகரித்துக்கொண்டு, உடனே ஒரு பொய்யைச் சொல்லி விட்டேன். அவனைக் காட்டித் தண்ணீர்குடிக்கும்போது அவனுக்கு விக்கலைடுத்துவிட்டது. நான் பயந்து அலறினேன் என்று கூறி அம்மாவை நம்பசெய்துவிட்டேன். இதைக் கேட்ட அம்மா என்னைக் கோபித்து இப்படியா குடிப்பதற்கு நீர்வார்ப்பது? என்று கூறி என்னைப் பழித்துப் பறத்தே தள்ளிவிட்டு மார்பைத் தன்

கையினால் நீவெத் தொடங்கினான். அவனுக்கு ஏற்பட்ட சங்கடம் நீங்கிவிடவே. அவன் என்னைக் காட்டிக் கொடுக்கப் பார்த்தாயே என் என்னைக் கடைக் கண் ணால் பார்த்து ஒளிவீசும் பற்களுக்கிடையே புன்முறுவல் தோன்ற எனது உள்ளத்தைக் கொள்ளள கொண்ட கள்வனாகிவிட்டான்.

இவ்வாறு அவள், தன்னையறியாமற் காதல் வயப்பட்ட காட்சிப்படிமம் தோழிக்கு விளக்கமாகக் காட்டப்பட்டிருப்பது இலக்கிய இரசனை மிக்கு விளங்குவதைக்காட்டுகிறது. இனி குறிஞ்சிக் கலியில் வரும் அக் கலி வெண்பா (பாடல் 03)வை முழுமையாகப்படித்துச் சுவைப்போம்.

சுடர்தொட்டு கேளாய் தெருவில் நாம் ஆடும் மஸூர்சிற்றில் காலிற்சிதைய அடைச்சிய கோதை பரிந்து விரிப்பந்து கொண்டோடு நோதகக் செய்யும் சிறுபட்டி மேலோர்நான் அன்பும் யானும் இருந்தோமா இல்லேரே உண்ணுநீர் வேட்டேன் என வந்தாற்கு அன்னை

அடர் பொற் சிகரத்தால் வாக்கிச் சுடரிமாய் உண்ணுநீர் உட்டிவா என்றாள் என யானும் தன்னையறியாது சென்றேன் மற்றென்னை

வளைமுன்கை பற்றிநவியத் தெருமந்திட்டு அன்னாய் இவனாருவன் செய்தது காண்ண்றேனா

அன்னை அலறிப்படர்தர தன்னை யான் உண்ணுநீர் விக்கினான் என்றேனா அன்னையும்

தன்னைப் புறம்பழித்து நீவெற்றென்னை கடைக்கணாற் கொல்வான் போல் நோக்கி நகைக்கூட்டம் செய்தான் அக்கள்வன் மகன்

இப்பாடல் அகத்தியண மரபு சார்ந்தது. காதலை, காதல் வயப்பட்ட நிலையைச் சித்திரிக்கிறது, தண்ணீர்கேட்டு வீட்டுக்குச் செல்லும் இளைஞர், தனிமையில் அழகி யாக அறிமுகமாகிய இளம் பெண் தனக்குத் தண்ணீர் வார்த்த சூழ்நிலை - அவளது கையை இறுகப்பற்றிப்பிடிக்கத் தாண்டியது ஓர் இயல்பான செயல், இவ்வாறான செயல் இன்றும் நடக்கிறது. நாளையும் நடக்கப் போகிறது. இது காதலாக இங்கு காட்டப் பட்டுள்ளது. மாறாகவும் காட்டப்படலாம். அதன் விளைவு பாரதாரமாக இருக்கும் கூக்குரலிட்ட குரலுக்கு ஒடோஷிவந்த தாயைச் சமாளிக்க தண்ணீர் விக்கினான் என்று பொய் சொல்லும் போது அவளிடம் அவன் மேல் காதல் அரும்பியதைக்காண முடிகிறது. அவனும் அவளைக் கடைக் கண்ணால் கொல்வான் போல் பார்த்து அவனுடைய காதலை ஏற்றுக்கொண்டமைக்கு மகிழ்ந்து புன்னைகீழுக்கிறான். கள்வன் என்று கூறி அவளது உள்ளத்தைக் கொள்ளள கொண்டு விட்டவன் என்பதைப்புலவர் உணர்த்துகிறார். “என் உள்ளம் கவர் கள்வன்” என்று சம்பந்தப் பொருமான், சிவபெருமான் தன்னுள்ளத்தைக் கொள்ளளகொண்ட கள்வன் எனக் குறிப்பிட்டிருப்பது ஒப்பு நோக்கத்தைக்கது. “கள்வன்மகன்” எனப் பிப்பாடலில் குறிப்பிடப் பட்டமைக்குக் காரணம், கொள்ளளகொண்ட ஆண்மை தன்மை யுடையவன் என்னும் பொருளில் வந்திருப்பது வியக்கத்தைக்கது. ‘மகன்’ என்பதற்கு ஆண்மை யுடையவன் எனப்பொருள் கூறுவது இலக்கிய மரபு.

இப்பாடலில் இளம்பெண், தோழி, தாய், சுட்டிப்பயலான இளைஞர், செம்பு நீர் என்பவை குறியீடுகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. மணல் வீடு, பூம்பந்து, ஆகியவற்றையும் குறியீடுகளாகக் கொள்ள முடியும். மணல் வீடு கட்டி விளையாடுதல், பூம்பந்து விளையாடுதல், மணல் வீட்டைச் சிதைத்தல், பூம்பந்தைக் கொண்டோடுதல், தண்ணீர் கேட்டுவருதல், தண்ணீர் வார்த்தல், அவள் கையை இறுக்கிப்பிடித்தல், அம்மா அலறி ஓடிவரல், நீர்விக்கியதாகக் கூறிச்சமாளித்தல், மார்பை நீவுதல், கடைக்கண்ணால் சொல்வான் போல் நோக்கி நலைக்கூட்டம் செய்தல் என்பன பழமங்களாகக் காட்டப் பட்டிருக்கின்றன.

எனவே நலைக்கூட்டம் செய்த கள்வன் மகன் பற்றியும் இலக்கியப் பார்வையில் இலக்கியத் தன்மையும், இலக்கியச்சைவயும் இலக்கியரசனையும் மட்டுமன்றி வாழ்வியல் யதார்த்த நிலையும் காலங்கடந்தும் இலக்கியம் வாழ்ம் என்ற உறுதிப்பாடும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. பழந்தமிழ் இலக்கியம் குறிப்பாக சங்ககால இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி மட்டுமல்ல, காலத்தை உருவாக்குவது, காலத்தைக் கடந்தது, எதிர்கால நோக்கையும் வெளிக்காட்டுவது என்ற சிறப்பையும், பெருமையையும் பெற்ற காரணத்தால் தான் தமிழ்மொழி இன்று செம்மொழி என்ற உன்னதநிலைக்கு உயர்ந்துள்ளது. ***

ப.வே.கு. ஜூபர் நோக்கில் கம்பனி

இப்பிலக்கிய அறிவு இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாகும். ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு வழி பெற்றுக் கொள்ளப்படும் முடிவுகள், கவிஞர்கள் உள்ளிட்ட படைப்பாளிகளின் இலக்கிய ஸ்தானத்தை அறிவதற்கு முக்கியமானவை. கவிஞருள் ஒருவனை, பிற கவிஞருடன் ஒப்பிடுகின்ற பொழுதுதான் உண்மையில் குறித்த அக்கவிஞனுடைய தனித்தன்மைகள் துலாம்பரமாகத் தெரிய வருகின்றன. காணப்படும் ஒற்றுமைகளுக்கு மத்தியிலும் இருக்கின்ற வேறுபாடுகள் அவனது உண்மை ஆளுமையைத் தரிசிப் பதற்கு வழி செய்கின்றன.

இவ்வாறு, இலக்கியத் திறனாய்வுக்கு மிகுந்த பயன் நல்கும் அறிவுபூர்வமான ஒப்பிலக்கிய ஆய்வானது தமிழில் ஆரம்பமா வதற்கு, கம்பராமாயணமே முதற்றலாக விளங்கியது எனலாம். கம்ப இலக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கம்பனை, உலகப் பெருங் கவிஞர்களோடு ஒப்பிட்ட முயற்சியோடுதான் முதன்முதலில் தமிழில் ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு மௌல்ல முளைவிட்டது.

“கம்பர் கற்பனாசக்தியிலும் வருணானை அலங்காரங்களிலும் மில்டனுக்குக் குறைந்த வரல்லர். யூரோப்பியர்களுடைய ஆதிகவியான ஹோமாருக்கு எவ்விதத்திலும் கிளைய வரல்லர். ப்ரபஞ்ச விலாஸப் புலமையில் ஒருவாறு ஷேக்ஸ்பியரோடொத் தவர்” எனும் திருமணம் செல்வக்கேசவராய முதலியாரின் கூற்று, தமிழில் ஒப்பியல் விதையைத் தொடக்கத்தில் உள்ளிரிவிட்டது. இதனை மரமாக வளர்த்துப் பெரும் சமுதாயப் பயன் செய்தார்.

கலாநிதி ஸ்ரீபிரசாந்தன் முதுநிலை விரிவுவரையாளர்

கம்பராமாயண இரசனை தந்த பேரறிஞர் வ.வே. சு. ஜயர் அவர்கள். கம்பனைப் பிற காவியப் புலவர்களுடைய படைப்புகளோடு ஒப்பிட்ட ஜயருடைய முயற்சிகளுடனேயே, தமிழில் முறையான - ஆராய்ச்சி பூர்வமான- ஒப்பியல் திறனாய்வு தோற்றாக் கொண்டது. எனவேதான் அவரை, தமிழ் ஒப்பியல் துறைக்கான முன்னோடியாகக் கொண்டாகிறது ஆய்வுகு.

தமிழ்த் திறனாய்வு வரலாற்றில் பெரு முக்கியத்துவம் பெறும் வ.வே.சு. ஜயர் கம்பனின் தீராக காதலர். தரமான நூல்களை வெளியிடுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு, சீநிவாசகாரியருடன் இணைந்து தாம் தொடங்கிய பதிப்பகத்திற்கு கம்ப நிலையம் என்றே அவர் பெயரிட்டார். இதிலிருந்து கம்பர் மீது அவருக்கிருந்த மதிப்புப் புலனாகும். பல வழிகளில் கம்ப இலக்கியத் தோடு உறவு கொண்டிருந்த அவர், எண்டனில் வாழ்ந்த பொழுது, 1908ஆம் ஆண்டு கெஹேட் யுனிற் ஹேறியன் சேர்ச்சில் அவர் கம்பராமாயணம் பற்றி ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றினார். 1917இல், தமது கம்பன் நிலையம் சார்பாக கம்பராமாயணத்தின் பாலகாண்ட சுருக்கப் பதிப்பை வெளிக்கொணர்ந்தார். பின், பெல்லாரி சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த பொழுது Study of Kamban எனும் ஆங்கில நூலின் பெரும் பகுதியை 1921இல் எழுதி நிறைவு செய்தார். நிறைவாக, 1924இல் தான்

மறையும்வரை தமது பாலபாரதி இதழில் புகழ்பெற்ற “கம்பராமாயண இரசனை” எனும் கட்டுரைத் தொடரை எழுதி வந்தார்.

இவ்வாறு, கம்ப இலக்கியத்தோடு பல நிலைகளிலும் உறவு கொண்டிருந்த ஜயரின் கம்பராமாயண ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், கம்ப இலக்கியத்தின் இதுவரை அறியப்படாதிருந்த முக்கியத்துவத்தை வாசகர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுவேனாக இருந்தன. இக் கட்டுரைகளை நோக்குவது இரண்டு வழிகளில் அவசியமானது. முதலாவது, மேலே நோக்கப்பெற்றது போல தமிழில் முறையாக ஒப்பிலக்கிய ஆராய்ச்சி தொடாங்கப்படாத நிலையில் முதன் முதலில் ஆராய்ச்சி பூர்வமாக எழுதப்பட்ட ஒப்பியலாய்வுக் கட்டுரைகள் இவைவதாம் என்பதனால் வருகின்ற முக்கியத்துவம்.

இரண்டாவது, உலகப் பேரிலக்கிய வரிசையில் வைக்கத்தக்க தமிழ்நூலைக் கண்டு காட்டிய கட்டுரைகள் அவை என்பதால் வரும் முக்கியத்துவம். உலகின் உன்னத இலக்கியங்கள் பற்றிய அறிமுகம், தமிழர் களுக்கு ஆங்கில மொழி மூலமாகக் கிடைத்த மேலைத் தேயத்தார் ஆட்சிக் காலத்தில், அத்தகைய உயர் இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசுத்தக்க நூல், தமிழில் இல்லையா? எனும் ஆதங்கம் தமிழ்நினர் களிடத்தே முளைத்தது. இவ் ஏக்கத்தை இல்லாது செய்து, உலகப் பெருங்காப்பிய வரிசையில் வைக்கத்தக்க உன்னத இலக்கியங்களுள் முதன்மையானது கம்பராமாயணம் என்று எடுத்துக்காட்டியவை ஜயரின் இக் கட்டுரைகளே.

இலக்கியங்களை வெளியிட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்

இலக்கியங்களை வெளியிட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்

உலகின் உன்னத இலக்கியங்களுடன் கம்பராமாயணத்தை ஒப்பிட்ட வ.வே.சு. ஜயர், பல்லாண்டுகால நூற்பயிற்சியின் பின்னரே

அப்பணியில் ஈடுபெட்டார். மிகச் சிறந்த வாசகராக விளங்கிய அவர் ஒருபோதும் மேலோட்டமாகத் தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தவர் அல்லர். தேச பக்தர்களுள் அய்யரைப் போல நூல் பழக்கம் உள்ளவர்கள் யாருமே இல்லை யெனச் சொல்லலாம். அபாரமாகப் படிப்பார். வீரர்களின் சரித்திரம், இலக்கியம், யுத்த சால்திரப் புஸ்தகங்கள், பிறநாட்டு நல்லறிஞர் களின் நூல்கள் இவைகளை அய்யர் இடைவிடாது படித்துக் கொண்டிருப்பார்.” “என அவரது நூற் பழக்கம் பற்றி வ.ரா. கூறும் கருத்துக்களை நோக்கினால், ஒரு தேசபக்தர் - சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் - எந்தளவு தூரம் இலக்கியத் தாகம் உடையவராக விளங்கி யுள்ளார் என்ற வியப்பே தலைதூக்கும்.

கிட்டத்தட்ட பத்தாண்டு காலமாக, கம்பராமாயணத்தையும் பிறவற்றையும் கற்று அவதானித்த விடயங்களையே அவர் ஒப்பாய்வாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதை, ‘தினம் வான்மீகி ராமாணயத்தில் ஆறு சருக்கங்களும், கம்பனில் நூறு செய்யுள் களுமாக நான்கு மாதகாலம் இரண்டு காவியங்களையும் தொடர்ந்து படித்தும், இந்த நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னும் பின்னும் அங்கங்கே அப்போதைக்கப்போது தனித் தனிப் பாகங்களைப் படித்தும், சுமார் பத்து வருஷங்களாக சோதித்து, வான்மீகியையும், கம்பனையும் நாம் சீதாக்கிப் பார்த்து வந்திருப்பதில்” எனும் அவர் கூற்றுக்களே தெரிவிக் கின்றன. இவ்வாறு, ஜயர் கூறுவதிலிருந்து, அவர் எத்துணை தூரம் ஒப்பீட்டு ஆய்வு நோக்கில் ஆதிகாவியத்தையும் கம்பகாவியத்தையும் கற்றுள்ளார் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. *****

பல பிரசித்தமான காவியங்களையும் நூல்களையும் கற்ற ஜயரின் மனதில் சில இலக்கியங்கள் மிக உண்ணமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தன. அந்நூல்களை, “ராமாயணமும் (வால்மீகியினதும், கம்பனதும்) பாரதமும், பாகவதமும், சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும் இலியாதும் (*Iliad*) ஓதாளியமும் (*Odyssey*) ஏனையமும் (*Aeneid*) ஷாஹுநாமாவும், லூஸியாதும் (*The Lusiads*) எருசலேம் மீட்ட காதையும் (*Jerusalem Liberated*) ஸ்வர்க்கநஷ்ட காவியமும் (*Paradise Lost*) தெவிட்டாத இன்னமுதாய் விளாங்குகின்றன.” என, தமது காவிய உத்தியானம் எனும் கட்டுரையில் வரிசைப்படுத்துகிறார் ஜயர்.

இவ்வாறு, உலகில் தோன்றிய தெவிட்டாத இன்பந்தரும் நூல்களாகத் தாம் கருதும் இலக்கியங்களுள், கம்பனது காவியம் எவ்விதங்களில் மேம்பட்டுச் சிறக்கிறது என்பது குறித்து, தமது ஒப்பியலாய்வுக் கட்டுரைகளில் ஜயர் கூறியுள்ள கருத்துக்கள், கம்பஞர்வர்கள் அனைவராலும் அறியப்பட வேண்டியவை. இக்கருத்துக்கள், உலகப் பெருங்கவிஞர்கள் வரிசையில் கம்பனும் இடம் பிடித்துள்ளமைக்கான காரணங்களைத் தருகின்றமையோடு, பிற கவிஞர்களிடம் காணப்பெறாமல் கம்பனிடம் காணப்பெறும் தனித்தன்மைகளையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

அ) “ரஸிகனுடைய மனதிற்குத் திருப்தி உண்டாகும்படி ஏந்தக் கவியின் அமைப்பு அமைந்திருக்கிறதோ அவனைத்தான் ரசனையில் சிறந்தவன் என்று சொல்லலாகும். உண்மையாகப் பார்க்கையில் பெருங்காப்பியங்களுக்கு ரசனையே இன்றியமையாதது. ரசனா சுகம் இல்லாமல் வேறு எந்த சுகம் இருப்பினும் பெருங்காவியங்கள்

பெருமையுள்ளனவாகா” எனக் கூறும் ஜயர்கம்பராமாயணத்தில் உள்ள ரசனைச்சுவையை மிக உயர்ந்தது எனப் பாராட்டுகிறார். கம்பன் தரும் இச்சுவை, ரசிகர்களுடைய அறிவுக்கு அமுதமாக இருப்பதாகக் கூறும் ஜயர், கம்பனின் கவித்துவ மேன்மைக்கு இதனை முக்கிய காரணமாகக் கருதுகிறார்.

(ஆ) அடுத்து கம்ப காவியத்தின் உயர்ச்சிக்கு காரணமாக ஜயர் குறிப்பிடுவது, அக்காப்பியத்தில் வெளிப்பட்டுத் தெரியும் கம்பீரியத்தையே. “இனி, கம்பனுடைய கவிதையை ஒரே வார்த்தையில் வர்ணிக்க வேண்டுமானால் அதன் சிறந்த குணம் கம்பீரியம் என்று சொல்லுவோம்” என்பது ஜயர் கூற்று. சிருங்காரத்தை அழகாகவும், சோகத்தை வாசகர் கண்ணீர் பெருக்கும்படியும் கூறியுள்ள கவி கம்பன், “வீரத்தையும் வியப்பையும் ரெளத்திரத்தையும் தன் சொந்தமாக்கிக் கொண்டுவிட்டான்” என்கிறார் அவர்.

முதலில் கூறப்பெற்ற ரசனைத் திறனும் செய்யுளின் கம்பீரியமும் உலக மகா கவிகள் பலரிலிருந்தும் கம்பனை வேறுபடுத்தி, அவனைத் தனித்துவமான கவிச்சக்கரவர்த்தியாக நிலைநிறுத்துகின்றன என்பது ஜயர் முடிவு. இதை அவர் பின் வருமாறு தெரிவிக்கிறார். “ரஸவாதிகளுக்கும் அகப்படாத ஒழிரத்தெட்டு மாற்றுத் தங்கத்துக்கிணையான கம்பீரமான செய்யுட்களும், அவற்றைப் பொருந்த அமைத்து வைக்கும் ரசனைத் திறனுமே கம்பனைப் பிராகிருதமான கவிகளினின்றும், அவன் சாதியைச் சேர்ந்த கலைவல்லாளரான வால்மீகி, வியாசர்,

ஹோமர், மில்தன் முதலியோரினின் றும் வேறுபடுத்தித் தனிச்சிறப்புத் தருகின்றன.”

(இ) அடுத்து கம்பனின் தனித்தன்மையாக, மனித உணர்ச்சிகளைப் படம் பிடித்தக் காட்டும் கம்பனின் இயல்பாகும். “மனித இதயத்தின் உணர்ச்சிகளையும் பாவங்களையும், இயக்கங்களையும் வர்ணிக்கையில் கம்பன் வால்மீகியைத் தனக்குப் பின் னே வெகுதூரத்தில் நிறுத்தி விடுகிறான்” என்கிற ஜயர், இதற்கு உதாரணமாக,

புக்கொய் படலம், உண்டாட்டுப் படலம், உலாவியற் படலம், பரசுராமப் படலம் ஆகியவற்றிலுள்ள செய்யுட்கள் அனைத்தையுமே சுட்டலாம் என்கிறார்.

(ஏ) அடுத்து கம்ப காவியத்தின் கதா பாத்திரங்களைப் படைக்கும் பொழுது, அப்பாத்திரங்களின் ஆத்மதைப் பண்பு வெளிப்படுமாறு கம்பன் படைத்துள்ள ஆற்றலைக் காட்டுகிறார் ஜயர். “ராமனாகட்டும் சீதையாகட்டும் வாலியாகட்டும் ராவணனா கட்டும் இந்திரசித்தாகட்டும் எல்லா நாயகர்களும் வான்மீகியிலிருப்பதை விடப் பண்மடங்கு கொண்ட ஆகிருதியுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இங்கே நாம் சர்ரீ ஆகிருதி யைப் பற்றிப் பேசவில்லை ஆத்மதையைப் பற்றித்தான் பேசுகிறோம்” என்கிறார். இங்கு ஜயர், “ஆத்மதை” எனக் குறிப்பிடுவதைப் பின்னைத் திறனாய்வாளர் ஆன்மார்த்தப் பண்பு எனச் சுட்டுகின்றனர் எனலாம்.

எனவே, பாத்திரிப் படைப்பின் போது வெளிப்படும் ஆன்மார்த்தப் பண்பை, கம்பனுடைய உன்னத ஆளுமையின் அடுத்த குணமாகக் கொள்ளலாம் என்பது ஜயர் முடிவு.

உ) வாசகர்கள் கவிதையை வாசித்து அனுபவிக்கும்பொழுது அவர்களின் உள்ளத் தில் பேருணர்ச்சி தோன்ற வேண்டும். அவ்வாறு, அகண்ட உணர்ச்சியை எழுப்ப வல்ல கவிதைகளே, உன்னதமான கவிதைகளைப் பது ஜயர் கருத்து. இவ்வாறு, பேருணர்ச்சி எழுப்பவல்ல கவிதைகளைப் படைத்துத் தந்தமையைக் கம்பனின் அடுத்த சிறப்பாகக் காண்கிறார் அவர். வனத்திற்குச் செல்லுமாறு கைகேயிலிராமரிடம் கூறியதும், இராமனைப் பற்றிக் கம்பன் பாடும் “பீப்பாழு எம்மனோரால்” என்னும் பாடலை எடுத்துக் காட்டும் ஜயர், வாசகர் மனதில் அகண்ட உணர்ச்சி கிளப்பவல்ல கம்பனின் கவிதா ஆற்றலுக்கு இதை ஒர் உதாரணமாக நிறுத்துகிறார்.

(ஊ) கம்பன் பாத்திரங்களை உயர் பண்பாடு நோக்கி, வார்த்தெடுத்துள்ள பண்பையும் கம்பனின் தனித்தன்மையாகச் சுட்டுவேர் ஜயர். அதாவது, வான்மீகியின் பாத்திரங்கள் சிலவேளை குறைபாடுகள் சிலவற்றோடு காணப்படுவதைச் காட்டும் ஜயர், கம்பனின் படைப்பில் அக்குறைபாடுகள் அற்று, நாயகப் பாத்திரங்கள் சுடர்விடுகின்றன என எடுத்துக் கூறுகிறார்.

இதற்கு உதாரணமாக அவர் சீதையின் பாத்திர வார்ப்பைத் தமது கட்டுரையில் கூறிச் செல்லுகின்றார். மார்சன் பொய்க்குரலிட்டுச் சத்தம் செய்தவுடன் இராமனுக்கு உதவிக்கு செல்லாத இலக்குவனைப் பார்த்துச் சீதை சொல்லும் வார்த்தைகளை, வான்மீகி யிடமிருந்தும் கம்பனிடமிருந்தும் எடுத்துக் காட்டும் ஜயர், கம்பன் எவ்வாறு வார்த்தை களை அளவாக நிறுத்துப் போடுகிறான் என்பதைச் சுட்டுகிறார்.

வான்மீகியின் சீதை “என்னெனச் சுவீகரிக்க வேண்டும் என்றோன் நீ இராமனிடம் செல்லாமல் இங்கே நிற்கிறாய்” என்றும், “நீ தனியாக ராமனைப் பின்தொடர்ந்து காட்டுக்கு வந்திருப்பதைப் பார்த்தால் என்னெனக் காமித்தோ, அல்லது பரதனுடைய ஏவதலி னாலோதான் வந்திருக்கிறாய் என நினெனக் கிறேன்” என்றும் இலக்குவனிடம் கூறுகின்றாள். ஆனால் கம்பனுடைய சீதை இவ்வாறு அபசரமான வார்த்தைகளைச் சொல்வது இல்லை எனக்கூறும் வ.வே.சு.ஜயர்,

“குற்றம் வீந்த குணத்தின் எம் கோமகன் மற்றை வாள் அரக்கன் புரி மாயையால் இற்று வீழ்ந்தனன் என்னவும் என் அயல் நிற்றயோ இளையோய் ஒரு நீ” எனவும், “நின்ற நின்றிலை இது நெரியிற்று அன்று”

எனவும், கம்பன் காட்டும் சீதை, நாகரிகமாக உரையாடும் பான்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். உயர் பாத்திரங்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் கைவிடாது நடை பயினுமாறு கம்பன் காவியத்தை அமைத் திருப்பது, அவனுடைய தனித்தன்மையைக் காட்டுகின்றது. இதனால்தான், வடமொழிக் காவியத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகக் கம்பகாவியத்தை உணரமுடியவில்லை. அது ஒரு தனிப்படைப்பாக - தற்புதுமையான தமிழ்க் காவியமாக ஒளிர்கின்றது எனலாம்.

“ஒரு உத்கிருஷ்டமான கவிக்குப் பிறகு இன்னொரு கவி அதே கதையைப் பாடினானால், முதல் கவியின் போக்கும் வாக்கும் பின்னவன் காலைச் சுற்றி நிற்கும் ஈயத்

தனைபோலாகி விடுகின்றன. ஆனால், கம்பன் பூமண்டலத்தை ஓர் தலையால் தாங்கும் ஆயிரந் தலை ஆதிசேஷன் போல வால் மீகியின் கனத்தை அலக்கியமாய்த் தாங்கி நடப்பதோடு, அவனது கதையையும் தனக்குக் குற்றேவல் செய்து தன் உத்பிரேக்கஷக்களை அலங்கரிக்கும் மணிப் பூண்களாகச் செய்துவிடுகிறான்.” என ஜயர் கூறுவதற்கு இதுவே காரணம் எனலாம்.

இவ்வாறு, நேர் நின்று கம்ப இலக்கி யத்தை, முக்கியமான இந்தியப் பெருங் காவியங்கள் மற்றும் உலகப் பெருங் காவியங்களோடு ஒப்பிட்ட ஜயர், முடிவுகளாகத் தெரிவிக்கும் கருத்துகள் முக்கியமானவை. அவற்றுள் மிக முக்கியமான பின் வரும் கருத்துப் பகுதியோடு கட்டுரையை நிறைவு செய்வது பொருத்தமானதாகும்:

“கம்பனுடைய இராமாயணமானது மற்றக் கவிகள் எழுதிய இராம சாரிதைகளையும் தமிழில் எழுதப்பட்ட இதர காவியங்களிற் பெரும்பாலானவற்றையும் கூட வெயிலிடைத் தந்த விளக்காளி போல்’ ஆக்கி விட்டது. இது மாத்திரமல்ல, கம்பராமாயணமானது ஹோமர் எழுதிய இலியாதையும், வீரக் கிலியன் எழுதிய ஏனயிதையும், மில்டனுடைய சுவர்க்க நஷ்டம் என்ற காவியத்தையும், வியாஸ பாரதத்தையும், தனக்கே முதனாலாக இருந்த வால்மீகி-ராமாயணத்தையும் கூட, பெருங்காப்பிய லட்சணத்தில் அம்சங்களுள் அனேகமாய் எல்லாவற்றிலும் வென்று விட்டது என்று சொல்வோம்” ***

◀ நன்னூலார் கண்ட ஆசிரியன்

தமிழிலக்கண நூல்களிலே பல ராலும் போற்றிப் புகழப்படுகின்ற ஒரு நூலாக விளங்குவது ‘நன்னூல்’ ஆகும். இதன் ஆசிரியர் பவனந்தி முனிவர். நன்னூல் எனும் நூலைத் தந்ததால் தமிழறிஞர் இவரை ‘நன்னூலார்’ என்பர். இலக்கணத் திற் கென்று இன்று பல நூல்கள் தோன்றிவிட்டன. எனினும் அவையாவற்றினதும் ஊற்று நன்னூலே எனின் மிகையில்லை. நன்னூலின் ஏனைய இலக்கணப் பகுதிகளிலிருந்து மேற்கோள் காட்டப்படுகின்ற அளவுக்கு அதன் பாயிரம் மற்றும் சிறப்புப் பாயிரப் பகுதிகளை எடுத்தாள்வது குறைவென்றே கூறல் வேண்டும். இங்கு நன்னூல் - பாயிரம் ஆசிரியர் இயல்பு பற்றியும் ஆசிரியர்ல்லா தோர் இயல்பு பற்றியும் கூறுகின்ற கருத்துக்களை விரிவாக நோக்கலாம்.

நல்லாசிரியர் இலக்கணம்

ஒரு நூலைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியானவன் உயர் குடிப் பிறப் புடையோனாகவும் உயிர்கள்மீது இரக்கம், கடவுள் வழிபாடு என்பவற்றால் மேன்மை பெற்றவராகவும் பல நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றவனாகவும் நூலின் பொருளை மாணவன் எளிதில் விளங்கும் படி தொகுத்துச் சொல்லும் திறனும் உலக நடையை அறியும் அறிவும் உயர் குணமும் உடையோனாய் இருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறும் நன்னூலார் இத்தன்மைகள் யாவும் பொருந்திய ஒர் ஆசிரியன் நிலம், மலை, துலாக்கோல் (தராக) என்பவற்றை ஒத்த மாட்சியை

சோமசுந்தரம் முரளி

M.Ed., B.A., Dip. in Edu. SLPS

உடையவனாயிருத் தல் வேண்டும் என்கிறார்.

குலனருள் தெய்வங் கொள்கை மேன்மை கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை நிலமலை நிறைகோல் மலர்நிகர் மாட்சியும் உலகிய லறிவோ டுயர்குண மினையவும் அமைபவ நூலுரை யாசிரியன்னே.

(நன்.எழு.26)

நிலம் பிறரால் அறியப்பட முடியாத உருவப் பெருமையுடையது. அதுபோல், ஒர் ஆசிரியனும் பிறரால் அறியப்படாத கல்வி அறிவின் பெருமையுடையவனாய் இருத்தல் வேண்டும். மேலும் நிலமானது தன்மீது பெரும் பாரத்தை ஏற்றினாலும் கலங்காத வலிமையுடையது. அதுபோல ஆசிரியனும் பிறர் எவ்வாறு வாதம் செய்து நெருக்கினாலும் கலங்காத வலிமையுடைய யோனாய் இருத்தல் வேண்டும்.

“அகழ்வாரைத் தாங்கும்நிலம் போலத் தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. தன்னைத் தோண்டித் துன்புறுத்துவோரையும் தாங்கி வைத்திருப்பது பூமி (நிலம்). ஆதலினாலேயே பொறுமைக்குப் பூமியை ஒப்பிடுவர். மனிதர்க்குப் பூமி போலும் பொறுமை. வேண்டும் என்பது வள்ளுவன் வாக்கு. இதே பொறுமையையே ஆசிரியனிடமும் வேண்டுமென்கிறார் நன்னூலார். தம் மாணாக்கர் செய்யும் குற்றங்களைப்

பொறுத்து அவர் உள்ளங்களில் இடம் பிடிக்கும் ஆசிரியன், “பொறுத்தார் புவியாள்வார்” எனும் பொன்மொழிக்கு இலக்கணமாவான். இன்னும் நிலமாது உழவர் செய்யும் முயற்சியின் அளவுக்குப் பயன் தருவதாகும். அது போல மாணவரது முயற்சிக்குத் தக்க பயனைத் தருவது நல்லாசிரியன் ஒருவனது கடனாகும்.

அனந்து பார்க்கமுடியாத உருவப் பெருமையும் எண்ணிலடங்காப்பல்வகைப் பொருட்களும் கொண்டது மலை. அதனை எத்துணை வலிய வீரராலும் அசைக்க முடியாது; நெடுந்தொலைவில் உள்ளோராலும் காணக் கூடிய உயர்ந்த தோற்றமுடையது; மாரிபொய்த்து வரண்ட காலத்திலும் தன்னிடத்தே தங்கிய உயிர்களுக்கு ஊற்று நீரை உவந் தளிப்பது. அது போன்றே அனந்து பார்க்க முடியாத கல்வியறிவும் எண்ணிலடங்கா நூற் பொருளுங் கொண்ட ஓர் ஆசிரியன், எத்தகைய புலமையுடையோராலும் அசைக்க முடியாத கல்வியறிவும் நெடுந் தொலைவிலுள்ளோரும் அறியத் தக்க உயர்வும் தன்னிடம் பொருட்செல்வம் வற்றி வறுமை வந்த போதும்கல்விச் செல்வத்தை வாரி வழங்கும் வள்ளன் மையும் கொண்டவனாயிருத் தல் வேண்டும். இதனாலேயே நல்லாசிரியனை நன்னாலார் மலைக்கு ஓப்பிட்டார்.

ஜயமின்றிப் பொருளின் நிறையை அறிய உதவுவது தராசு. இத்தகைய நிறைகோலின் நுகத்தாணி எப்போதும் நடுவுநிலையிலேயே நிற்கும்.

“சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல் போல் அமைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி”

என்றார் வள்ளுவர். அவ்வாறே ஓர் ஆசிரியனும் ஜயமின்றி வினவிய பொருளை விளக்குவதோடு அறிஞரோ அன்றித் தம் மாணாக்கரோ மாறுபட்டு நிற்குமிடத்து நடுவுநிலைமை தவறாது நல்ல தீர்ப்பு வழங்குபவராக இருத்தல் வேண்டும்.

மலரின்றி எந்தவொரு மங்கல நிகழ்வும் முழுமை பெறாது.இத்தகைய மலர், கண்டோர் மகிழ்ந்து சூடிக்கொள்ள ஆசைப்படுவது; மென்மையானது; மலர்ச் சியுடையது. இவ்வாறே ஓர் ஆசிரியனும், நன்னிகழ்வொன்று நடைபெறுமாயின் இவனின்றி இது முழுமை பெறாதென என்னும் படி இருத்தல் வேண்டும். காண்போர் களிப்படைந்து கூடிப் பேச ஆசைப் படத் தக்க மென்மையான குணமும் வேண்டும். பாடம் சொல்லும் காலத்தில் முகமலர்ச்சியுடையோனாதல் வேண்டும்.

நல்லாசிரியராகாதவர் இலக்கணம்

நல்லாசிரியர் எத்தகையவரெனக் கூறும் நன்னாலார், ஆசிரியராகாத வருடைய இயல்புகள் பற்றியும் விளக்கு கின்றார். பாடம் கற்பிக்கும் பண்பின்மை, இயல்பிலேயே இழிந்த குணம், பிறரது கல்விச் சிறப்புக் கண்டு பொறாமை, பேராசை, மெய்ப்பொருளை மறைத்துப் பொய்ப் பொருளைக் காட்டி வஞ்சிக்தல் என்பனவும் கேட்போர் பயங்கொள்ளும் படி பேசுதலும் மாறுபாடுள்ள கருத்துக்

களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருத்தலும் ஆசிரியராகாதவர் இயல்புகளைனக் கூறும் நன்னூலார் கழற்குடம், மடற்பனை, பருத்திக் குண்டிகை, முடத்தெங்கு என்ப வற்றை இத்தகையோருக்கு உவமித்துக் காட்டுகின்றார்.

“மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பும் அழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாடலுங் கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை முடத் தெங் கொப்பன முரண் கொள் சிந்தையும் உடையோ ரிலரா சிரியரா குதலே”

(நன். எழு. 31)

கழல் என்பது ஒரு வகை விளையாட்டு; சூதாட்டமெனினும் பொருந்தும். இவ்விளையாட்டின் போது பயன்படும் காய்களையும் கழல் என்றும் கழங்கு என்றும் அழைப்பர். இக்காய்களை ஒரு சிறு கலத்திலிட்டுக் குலுக்கி ஏறிந்து விளையாடுவர். இவ்வாறு காய்களை இட்டுக் குலுக்கி வீசப் பயன்படும் கலமே கழற்குடம் எனப்படும். தன்னுள் போடப் பட்ட காய்களை முறை குழம்பியவாறு வெளியே வீசுவது இக்கழற்குடத்தின் இயல்பாகும். தான் கற்ற முறையிலன்றி மறை பிறழ்ந்து போகுமாறு கற்பிப்பதனால் ஆசிரியராகாதவருக்குக் கழற்குடம் உவமிக்கப்பட்டுள்ளது.

மடல் என்பது கூரிய கருக்கு மட்டை. தன்னுடல் முழுதும் மடல்களைத் தாங்கிய பனையில் யாரும் ஏறிப் பழங்களைப் பெற முடியுமோ? அது தானாகத் தந்தால் மட்டுமே உண்டு. எவ்வளவு தான் அறிவிருந்தும் சிலர் தம்மை நெருங்கிப் பிறர் கற்க இடந்தரார். ஒருவேளை அவர் தாமாக ஏதேனும் கற்பித்தால் மட்டுமே

உண்டு. எனவே தான் நன்னூலார், ஆசிரியராகாதவருக்கு மடற்பனையை உவமித்தார்.

பருத்திக் குண்டிகை என்பது பஞ்ச அடைத்த குடுக்கை. அது சிறிது சிறிதாகப் பஞ்சினைத் திணிக்க இயலுமட்டும் தன்னுள்ளே கொள்ளும். எனினும், பிறருக்கு இலகுவிற் கொடுக்காத தன்மை யுடையது. அது போன்றே தம்மாசிரியரை வருத்திச் சிறிது சிறிதாகக் கற்பிக்க அதனைக் கற்றுக் கொண்டு, பிறருக்குக் கற்பிக்கும் போது மட்டும் கருமித்தனம் செய்வோரை எங்ஙனம் ஆசிரியரென்னாம்? எனவேதான் நன்னூலார் பருத்திக் குண்டிகையை ஆசிரியராகாதவருக்கு ஒழிபிட்டார்.

எவ்வளவுதான் சிரமப்பட்டு நீரூற்றிப் பராமரித்தாலும் முடத் தெங்கானது வேலிக்கு அப்புறம் வளர்ந்து நிற்கும் இயல்புடையதாகையால் தன்னை வளர்த் தோர்க்கன்றி அடுத்த வீட்டாருக்குப் பயன் தருவதாகும். அது போன்றே தன்மீது தீரா மதிப்புக் கொண்டுள்ள நன்மாணாக்கரை விடுத்து பொருள் முதலியன கொடுப் போருக்குக் கற்பிப்பவரும் நல்லாசிரி யராகார். எனவேதான் நன்னூலார் ஆசிரியராகாதவருக்கு முடத்தெங்கை உவமை கூறினார்.

இவ்வாறாகத் தமிழிலக்கண நூலாகிய நன்னூல் ஓர் ஆசிரியரது இலக்கணத்தையும் ஆசிரியராகாதவர் இலக்கணத்தையும் பொருத்தமான உவமைகள் மூலமாக அழகுற விளக்குகின்றது.

பழந்தமிழர் வாழ்க்கையும் தமிழும்

தானே அநுபவ கருத்தா

வாழ்க்கையின் அடிப்படையான மூல தத்துவம், 'தீதும் நன்றும் பிற்கால வாரா' என்பது.

விளக்கம்;

நமது இன்ப துன்ப அநுபவங்களுக்கு நாமே கருத்தா. நாம் முன்பு செய்துவைத்த செயல்களின் பயன்களே இப் பிறப்பில் அநுபவிப்பவைகள். பிறர் வெறுங் கருவிகள். துன்ப அநுபவ காலத்தில் பிறரை நோவது எய்தவனிருக்க அம்பை நோவதாம்.

பழைய சங்க நூலாகிய புறநானூற்றில் மிக மிக முக்கியமானதொரு பாடல்,

"யாதும் ஊரே: யாவரும் கேளிர்" என்று தொடங்கும் பாடல், அப் பாடலின் இரண்டாம் அடி "தீதும் நன்றும் பிற்கால வாரா" என்ற அடி. இவ்வடிதான் முக்கிய பொருள் பொதிந்த பல்லவி. இப் பல்லவி கைவந்த அநுபவஸ்தர் களுக்குத்தான் யாதும் ஊர் யாவருங் கேளிர்: அல்லாதவர்கள் "யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்" என்று சொல்லுவது பயனற்ற வெறும் சொன்மாத்திரையேயாம்.

தான் செயற்பாலது 'தன் நன்மையின் பொருட்டு ஒருவன் பிறர்க்குத் துன்பம் விளையா திருப்பானாக' என்கின்றார் வள்ளுவர். இப் போதனை 'தன்மையின் காலன்' என்ற குறள் மூலம் ஒவ்வொருவரும் தினந்தோறும் தவறாது சிந்திக்கற்பாலதாம்.

- பண்டிமணி - சி.கணபதிப்பிள்ளை

துன்புறுத்துவோருக்குப் பரிகாரமில்லை.

விளக்கம் :

துன்புறுத்துவோன் நிலை மேலே சொல்லப் பட்டது. துன்புறுவோன் நிலையினும் துன் புறுத்துவோன் நிலை படுமோசமானது. அப்பொழுதைக்கு இனிப்பது போற் காட்டி அவனைக் கொடு நராக்கு ஆளாக்கியே தீரும். பிற உயிரை வருத்துவதற்கு எவனுக்கும் அதிகாரம் இல்லை. ஒருவனுக்குத் தனக்குக் கிடைத்த உடலை அழித்தற்கே அதிகார மில்லை.

தவப்பயன் :

தவத்தைப் பெருக்கி எங்குமாய் – எல்லா உயிர்களிலும் கலந்துள்ள திருவருளை அணுக அணுக, நாம் திருவருளை அணு கியதன் அளவாகச் சுற்றாடலும் அமையும்.

(1) பகைவனும் நன்பன் ஆவான்.

(2) அரிவிலியும் உபகாரியாவான்

(3) முனிவர்கள் திருவருளில் முழுகித் தினைப்பவர்கள். அவர்கள் காடுகளில் ஆயுதம் வைத்திருப்பதில்லை. புலிகள் அவர்களுக்கு ஏவல் செய்யும் : மரங்கள் தலை வளைந்து கணிகள் கொடுக்கும். அவர்களது அருட்பார்வை இருந்தவாறு!

சம்பாத்தியம் :

(1) மனத்தை வஞ்சகம் கொள்ளலை கொள் ஓாமல் சதா சுத்தி செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.

(2) தருமத்தை விசாரிக்க வேண்டும்.

(3) நீதியைத் தேடவேண்டும்.

இந்த மூன்றும் கடவுள் உறையும் இடங்கள்.

துன் புறுவோன் நிலை, துன் புறுத்து வோனின் நிலை, சுற்றாடலின் அமைவு, சம்பாத்தியம் என நார்ஷ்கூ செய்து காட்டியவை உயர்ந்த கருத்துக்கள் தான் செயற்பாலதை, முதற் கூற்றில் அடக்குக்.

முதலாவது தவிர ஏனையவை பெரும் பாலும் வள்ளுவர் கருத்துக்கள். வள்ளுவர் சங்கத்தாரால் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டவர்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் சங்கம் பற்றிச் சிறிதா யினும் சிந்திப்பது பொருத்தம்.

சங்கம் தோன்றிடக் காரணம் :

பத்தாயிரம் வருடங்களுக்கு முன் சேர சோழர்களின் அநுசரணையோடு பாண்டி யர்கள் சங்கம் நிறுவித் தமிழூப் பேணும் நிலை நேர்ந்தது.

ஏழாயிரம் வருடங்களுக்கு முந்தியதாகிய தொல்காப்பியத்தில்:

“பொய்யும் வழுவுந் தோன்றிய பின்னர்

ஜயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப”

என்றாரு சூத்திரம் உண்டு.

இதனால் சங்கம் தோன்றிய காரணம் ஊகிக்கத்தக்கது. வழுக்கள் தோன்றுங் காலத்தில் கட்டுப்பாடு தோன்றுவதியற்கை.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய புருஷார்த்தங்களுக்குப் பிறழ்வு உண்டாகாமல், நூல்கள் தோன்ற வேண்டும். பயன் தரும் நூல்கள் வெளிவருதற்குப் பாதுகாப்பாக நிறுவப்பட்டது தமிழ்ச் சங்கம்.

சங்கம் மூன்றாயது:

கடல் கோள்களினால் இடையீடுபெட்டுத் தலை, இடை, கடை என மூன்றாயது சங்கம்

சங்கத்தில் நிரந்தரமாயிருக்கும் புலவர்கள் புருஷார்த்தம் கைவந்தவர்கள். மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன் என் பது வள்ளுவர் வாக்கு. சங்கப் புலவர்கள் மனமாச நீங்கி அறங் கைவந்தவர்கள். பொருள், இன்பம், வீடு என்பனவற்றின் வரிசைக் கிரமம் அறிந்தவர்கள். அவர்கள் சான் ஹோர்கள்: வடமொழி வேதம் வல்லவர்கள். அக் காலத்தில் ஒருவர் நூல் செய்தால் அதனைச் சங்கம் அங்கீரிக்க வேண்டும். சங்கம் அங்கீரிக்காத நூல் பயன்படுவதில்லை.

அகத்தியர்:

தலை இடைச் சங்கங்களில் இருந்தவர் அகத்தியர். அவர் வேதம் வல்ல மகா முனிவர். முத்தயிழ் இலக்கணம் செய்தவர். அவர் மாணவரே தொல்காப்பியர். இவர்களெல்லாம் அறிவறிந்த மகான்கள்.

காரியத்தை அறிவது வேறு. அறிந்ததில் நிலைப்பது வேறு. அறிந்த உண்மைகளில் நிலைத்தற்குச் செய்த அன்புச் சாதகமே தமிழ்.

இக் கருத்து,தொல்காப்பியம் பொருளாதி காரத்தாலும் அன் பினைந்தினை பேசும் இறையனாரகப் பொருளினாலும் அறியத்தக்கது.

காலஞ் செல்லச் செல்லப் பொய்யும் வழுவும் அதிகரித்தன. இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் னமே சங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்காத நிலை நேர்ந்தது.

ஒடுங்கிய காரணம்:

சத்திய யுகங்களில் எப்படிச் சங்கம் என ஒன்று வேண்டாதிருந்ததோ, அவ்வாறே அசத்தியம் மிகக் காலத்தினும் சங்கம் என

இன்று வேண்டியதில்லையாயிற்று. அதனால் கடைச் சங்கம் தானே ஒடுங்கியது.

ஒழுங்கியதன்பின் விளைவு:

சங்கம் ஒடுங்கியபின் தோன்றிய நூல்களைத் தமிழ் என்று சங்கம் அங்கீகரிக்குமா என்பது பெரிதும் விசாரஞ்ச செய்யற்பாலது.

கடைச் சங்கத்தை அடுத்துச் சமண வித்து வான்களின் ஆதிக்கம் உச்ச நிலை எய்தியது. எவரையும் வசீகரிக்கத்தக்கவகையில் நிகண்டு, நானுால் முதலிய கருவி நூல்களும், சீவக சிந்தாமணி முதலிய பெருங்காப்பியங்களும் சிறு காப்பியங்களும் எழுந்தன.

சிந்தாமணி, கற்றோரைக் கொள்ளள கொண்டது. சிலப்பதிகாரம், கற்றோர் மற்றோர் யாவரையுங் கொள்ளள கொண்டு தலை தூக்கியது.

சமண பெளத்த காப்பியங்கள் அனைத்துக்கும் ஒப்புயர்வற்ற ஏகப் பிரதிநிதி சிலப்பதி காரம் என்று கொள்ளலாம். அதனைச் சங்கக் கண்கொண்டு சிறிது நோக்குவோமாக.

சிலப்பதிகாரக் கதாநாயகி கண்ணகி, சிலப்பதிகாரஞ் செய்தவர் இளங்கோ. சொங்குட்டுவன் இளங்கோவின் தமையன். அவன் கண்ணகியை அங்கீகரிக்கவில்லை. கண்ணகியைச் செயிரோடு வந்த சேயிழை என்கின்றான். “செயிர்” மோசமான அடை, இங்கே சினம் என்ற பொருளில் வந்தது. பாண்டிமாதேவியை ‘உயிரோடு சென்ற ஒரு மகள்’ என்று உயர்த்திக் கூறுகின்றான். பாண்டியன் நீதியை ‘வல்வினை வளைத்த கோலைச் செல்லுயிர் நீத்துச் சொகோலாக கியது’ என்று பாராட்டுகின்றான். பாண்டியனே பாட்டுடைத் தலைவனாதற்குரியன் என்பது சொங்குட்டுவன் கருத்தாதல் தெளிவு.

ஒரு சமயம் பழிக்கஞ்சி உயிர் நீத்துப் புகழ்ச் சோழர் நாயனார் ஆயினார், அவரில் எவ்வாற்றாலும் குறைந்தவனே யல்லன் பழிக்கஞ்சி உயிர் நீத்து நீதியைப் பேணிய இப்பாண்டியன்.

“தன்னவன தீதிலன் தேவர்கோன் தன்மனை நல்விருந்தாயினான்” என்பது தெய்வக் கண்ணகி கூற்று. தமையன் மூலமும் தெய்வக் கண்ணகி மூலமும் பாண்டியன் பெருமையை வெளிப்படுத்த முயன்ற இளங்கோ, செயிர் முற்றிய கண்ணகிக்குக் காப்பியம் செய்த காரணமென்ன?

கர்நாடக சங்கீத வித்துவான்களுக்கு இராக ஆலாபனையே முக்கியம். அது கைவந்தால் அதனைக் காட்டுதற்கு ஏதுமொரு பாடல் தேவை.

இளங்கோவிடம் எவரையும் வசீகரிக்க வல்ல அழகான தினைப் பாடல்கள் உண்டு. தினைப் பாடல் கைவந்தவர் இளங்கோ. அப்பாடல் களைக் காட்டுதற்கு அவருக்கு வாய்ப்பாயிருந்தது கண்ணகி கதை.

கர்நாடக சங்கீதகாரருக்குச் சாகித்தியத்தில் கருத்தில்லை. அவ்வாறே இளங்கோவுக்குக் கதாநாயகியிற் கருத்து இல்லை.

மணமக்களின் அலங்கார மண்டபம் போன்றது சிலப்பதிகாரம். உரியான உயிர்ப் பொருளைப் பேணாத இதனைத் தமிழ் என்று சங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுமா? சிந்திக்குக்.

நெஞ்சை அள்ளுவது, கண்ணகி கோவலர் கதையா? தினைப் பாடல்களா? காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ.

மனித நேய விழுமியாங்கள்

இந்தியச் சிந்தனை மரபின் வரலாற்றில் வேதமரபு, அதற்குப் புறம்பான சிந்தனைகள் என்பன, தொடக்கத்தில் உலகம் உயிர், இறை, அறிவு, ஒழுக்கம் முதலியன தொடர்பான பார்வைகளாக வெளிப்பட்டன. இவற்றுள் சில நாளாடைவில் வாழ்க்கைத் தத்துவங்களாக வளர்ச்சி எய்தினா. அவ்வாறான வளர்ச்சியின் வரலாற்றில் உருவான இருபெரும் நூல்கள் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன.

ஒன்று, வேதமரபின் ஒரு வளர்ச்சிக் கட்டமான பொராணிக் மரபின் வாழ்வியலுக்கு வடிவம் தந்த பகவத் கீதை : மற்றது, வேதமரபு சமணம், பொத்தம் முதலிய அனைத்துச் சிந்தனைகளையும் உள்வாங்கி, தமிழ்மரபின் தளத்தில் நின்று, உலகப் பொதுமறை எனத் தக்கவகையில் உருப்பெற்ற நூலான திருக்குறள் முறையே வடமொழியிலும் தமிழிலும் அமைந்த இவ்விரு ஆக்கங்களும் இந்தியச் சிந்தனை மரபிலே சிகரங்களாகக் கணிக்கப்படுவன. இந்து மதத்தின் முதன்மை முந்நூல்கள் - பிரஸ்தான திரயம் - வரிசையில் உபநிடதங்கள், பிரம் ம சூத்திரம் என்பவற்றோடு வைத்து எண்ணப்படுவது கீதை. தமிழ் மறை என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்ற நூல் திருக்குறள்.

இவ்விரு ஆக்கங்களும் மானுடத்தின் செம்மைசால் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் உள்ளடக்கம் கொண்டவை; அகத்தாய்மை, செயலாக்கம், பொதுநலன் என்பனபற்றிப் பேசுவன: பேசும் நிலையில் வேறுபடுவன. வேதமரபுசார்ந்த சமூகக் கட்டமைப்புத்

நா. சுப்பிரமணியன்
கௌசல்யா சுப்பிரமணியன்

தளத்தில் நின்று, இறை நம்பிக்கையை முன்வைத்துச் சிந்திப்பது கீதை. உலகளாவிய மனிதநேயமே குறளின் தளம். இறையுணர்வு, சமூகக் கட்டமைப்பு தொடர்பான எண்ணாங்கள் என்பன குறளில் உள் எனினும் அந்நால் மனிதனது சுய ஆளுமைக்கே முதன்மை தருவது.

சங்கப் பாடல்கள் தரும் தகவல்கள், தமிழர்தமது தொல்நிலையில் தமக்கெனத் தனியான பண்பாட்டு நிலைகளைப் பேணி வந்தனர் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவன. இயற்கையோடான் றிய வாழ்க்கையை அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர். அன்பினைந்தினை எனப்படும் தூய அகவொழுக்கமும் பகுத்துண்டு வாழும் பண்பும் கொடைத்திறனும் அச்ச முகத்திற் போற்றப்பட்டன. 'தமக்கென வாழாப் பிறர் குரியாளரான' சான் ரோர் பலர் அச்சுலகத்தில் வாழ்ந்திருந்தனர். மக்களை ஆளும் பொறுப்பிலிருப்போர் மக்கள் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு இயங்க வேண்டுமென்பதை இடித்துரைக்கும் நெஞ்சுரம் வாய்ந்தவர்களாக இச்சான் ரோர் திகழ்ந்தனர். இவ்வாறு இடித்துரைக்கும் மரபு 'செவியறிவுறோஉ' என ஒரு துறையாக இலக்கிய மரபில் பேணப் பட்டமை இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. அக்காலச் சமுதாயத்தில் சமயம் தொடர்பான உணர்வுகள் நிலவின எனினும் அவை வாழ்க்கையின் நோக்கில் முதன்மை பெற்றிருக்கவில்லை.

இவ்வாறு தனித்தன்மைகளைக் கொண்டு சிறுந்த சங்ககாலத் தமிழர் சமுதாயத்தில் அதைச் சீர்ப்பிவின் எல்லைக்கு இட்டுச் செல்லும் காரணிகளும் நிலவினா. இவற்றுள் முக்கியமான ஒன்று அன்றைய போராட்டச் சூழல். இனக் குழுத்தலைவர்களும் குறுநிலத் தலைவர்களும் அடிக்கடி நிகழ்த்தி வந்த போர்கள் நாட்டில் பேரழிவுகளை ஏற்படுத்தின. விளை நிலங்கள் பல பாழாயின; ஆண்கள் பலர் செத்து மழிந்தனர். பெண்மீர் கைம்மை நோன் பியற்றும் அவலநிலை ஏற்பட்டது. இவ்வாறான தொடர் போராட்டங்களின் தர்க்கர்த்தியான விளைவாகவே மருத நிலத்தை மையமாகக் கொண்ட வேந்தர்குலம் தமிழகத்தில் எழுச்சி பெற்றது என்பது ஆய்வாளரின் முடிபாகும். பொருளியல் வளமும் பொழுது

இவ்வாறன் ஒரு கருத்துக் குழப்பநிலை உருவான சூழலில், தமிழ்மரபின் மனித நேயவிழுமியங்களிற் காலான்றி நின்று, அயல் மரபுகளின் உயரிய பண்புகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு அனைத்துலக மானுடத்துக்கும் பொதுவானதாகத் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்ட வாழ்வியல் நூலே திருக்குறள். தான் எழுந்த காலச் சூழல் காரணமாக அது உழவுத் தொழிலை முதன்மைப்படுத்திய நிலவுடைமைச் சமுதாயத்தின் மன்னராட்சி யைச் சாரந்ததாயிற்று. ஆனால் கீதையைப் போல் ஆனும் வர்க்கத்தின் மீதான நம்பிக்கையை வலியுறுத்தும் நோக்கு அதற்கு இருக்கவில்லை. மக்கள் நலனைக் காப்பதில் மன்னராட்சி உட்பட எல்லாக் கூறுகளுமே எப்படிச் செயற்பட வேண்டும் என்பதை

மதம் என்ற எல்லை கடந்து அகன்ற மனித நேயம், ஆன்ம நேயம் ஆகிய வகைகளிற் சிந்திக்கும் போது திருக்குறள் மிக முக்கியமான பொது அறமாக - எல்லோரும் ஒப்பக்கூறும் உயர்தனிச் சிந்தனைக் களஞ்கியமாக - உள்ளமையை நூம் சூட்டுக் காட்ட வேண்டியது அவசியம்.

போக்கு வாய்ப்புகளும் நிறைந்த இந்த மருதநிலச் சூழலில் பரத்தையொழுக்கம் என்ற சமுதாயச் சீர்க்கேடும் உருவாகி வளர்ச்சிபெற்று வந்தது. தூய இல்லறத்தைப் பாதிக்கும் இநத்ச சமூகக் குறைபாட்டின் உச்சநிலையைச் சங்ககால இறுதிப் பகுதிக்குரிய நூலாகிய கலித்தொகையிலும் அதன்பின் எழுந்த சிலப்பதி காரத்திலும் கண்டுணரலாம்.

அன்பு, அறம் என்பவற்றை மட்டுமே அது தளமாகக் கொண்டதால் மானுடத்தை நேரிக்கும் எவரும் தம்முடைய மனசாட்சியை அதில் தரிசித்தும் தம் உடைமையாக உரிமையாக அதை ஏற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பு உள்து.

விளக்குவதே அதன் இலக்காக இருந்தது. வேதமரபு, சமணம், பௌத்தம், ஆசீவகம், உலகாயதம், தர்ம சாஸ்திரங்களின் கருத்துகள் என்பவற்றில் எதனையும் நியாயப்படுத்த வேண்டும் என்பதோ அல்லது அவற்றுக்கு வாரிசுரிமை கோர வேண்டும் என்பதோ குறளின் நோக்கம் அல்ல.

எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேப்பினும் அப்பொருள் மெய்பொருள் காண்ப தறிவு.

என்பதற்கேற்ப எல்லாவற்றிலும் உள்ள மெய்ம் மைகளைத் தெளிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே குறளின் நிலைப்பாடு. இங்கே மெய்ம்மை என்பதைச் சமுதாயத்தின்

ஒட்டுமொத்த நலனுக்கு ஏற்ற அழிப்படைக் கூறு என்று நாம் பொருள் கொள்ளலாம்.

ஒரு பண்பட்ட - உயர்ந்த - வாழ்வியலைக் கட்டியமைத்துக்காட்டும் முயற்சியாகக் குறள் அமைந்துள்ளது. தனிமனித நிலை, குடும்ப நிலை, உறவினர் நிலை, சமூக உறுப்பினர்கள் நிலை, நாட்டு குழுமக்கள் நிலை ஆகிய தளங்களில் ஒருவர் பேணிக் கொள்ள வேண் டிய பண்புகள், ஆற்ற வேண் டிய கடமைகள், பெறவேண் டிய அநுபவங்கள் ஆகிய பல்வேறு கூறுகளையும் ஒருங்கு திரட்டி ஒழுங்க மைந்துள்ளதன் மூலம் ஒரு முழுமையான வாழ்வியலை அது முன் வைத்துள்ளது.

அறம், பொருள், காமம் என முப்பாற் பிரிவுடைய அந்நாலில் முதலாவதான அறத்துப் பாலில் சிற்பாகத் தனிமனித நிலை, குடும்ப உறவினர் நிலை சார்ந்த அழிப்படைப் பண்புகள், கடமைகள் என்பன பேசப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவதான பொருட்பாலிலே சமூகப் பொது வாழ்வின் செயன்முறைகள் - குறிப்பாக நாட்டின், அரசியல், நிர்வாகம், பொருளியல், குழுமக்கட் பண்பு என்பன முதன்மையிடம் பெறுகின்றன. இறுதி கியலான காமத்துப்பால் குடுப்ப வாழ்வின் ஒரு கூறாகிய ஆண் பெண் உறவு நிலை - திருமணத்துக்கும் முன்னும் பின்னுமான காதல் நிலை - பற்றி பேசவது.

மேற் குறித்தவை தவிர கடவுள், மழை, ஊழி, கல்வி, மருந்து முதலியன தொடர்பாகவும் குறள் சிந்தனைகளை முன்வைத்துள்ளது.

மேற் கூடியவாறு குறளில் முன்வைக்கப் பட்டுள்ள அனைத்துச் சிந்தனைகளுக்கும்

அழிப்படைகளாக அமைந்தவை அன்பு, அறம் ஆகிய இரண்டுமோகும். இவற்றின் அழிப்படையிலமைந்த செயல்திறனும் ஒழுக்க நெறி களுமே குறளில் பரந்து செறிந்து காணப்படும் விழுமியங்களாகும்.

கீதை ஒரு சமயநூல் என்ற வகையில் எல்லைப்பட்டு நிற்பது. அது முன் வைத்துள்ள 'சுய நலன் கருதாத செயல்திறன்' என்ற கருத்துநிலை, மக்கள் நலனுக்காகத் தனி மனிதன் தன்னை ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற வகையில் அந்நாலில் அமைந்துள்ள தொனிப்பொருள் என்பன எவ்வளவு உயர்ந்தன வாகக் கருதப்பட்டிரும் அதன் சமலத்தளம் அதனைப் பொது நூலாகக் கொள்ள முடியாத வகையில் எல்லைப்படுத்தி விடுகிறது என்பதைக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டி யுள்ளது. குறஞக்கு இவ்வகையான சமய எல்லை கில்லை. அன்பு, அறம் என்பவற்றை மட்டுமே அது தளமாகக் கொண்டதால் மானுடத்தை நேசிக்கும் எவரும் தம்முடைய மனசாட்சியை அதில் தரிசித்துத் தம் உடைமையாக உரிமையாக அதை ஏற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பு உள்ளது.

கீதையின் போதனைகள் பொதுநல நோக்கில் கடமையை வற்புறுத்துவன என்று கொள்ளும் போது யாருடைய எத்தகு கடமைகள் என்பதை நுனித்து நோக்கினால் அதன் அழித்தளத்திலே குறிப்பிட்ட வருணாச் சார்பு நலன் இருப்பதைத் தெளிவாக இனாங்காணலாம். வருண உயர்நிலையைப் பேணிக் கொள்வதற்காக ஆக்கப்பட்ட நூல் அது என அந்நால் புரிந்து கொள்ளப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. நால் வருணத்தினரும்

தத்தமக்கு விதிக் கப்பட்ட கடமைகளை மீறலாகாது என்பது கீதையிலே (3:35, 18:41 – 47) வற்புறுத்தப் பட்டமை இங்கு கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. இன்றைய நோக்கில் கீதையைக் கண்டிப்ப வர்களுக்கு அதன் இந்த வருணைச் சார்பு என்ற நிலை வாய்ப்பான தொன்றாக உள்ளது. குறளுக்கு இத்தகு பிரச்சினை இல்லை. அது தான் எழுந்த காலத்தின் நிலவுடைமைச் சூழலின் உழவுத் தொழில், முடியாட்சிக் கட்டமைப்பு என்பவற்றைச் சார்ந்த நூல் என்பது உணரப் பட்டாலும் அதன் உள்ளூடு ஒட்டு மொத்தமாக மக்கள் நலன் என்பதை யாரும் மறுப்பதற் கில்லை. இத்தொடர்பிலே அறிஞர் 'ஞானி' அவர்கள் முன் வைத்துள்ள ஒரு மதிப்பீட்டுக் குறிப்பை இங்கு சுட்டுவது பொருத்தமாக அமையும்.

வள்ளுவர் நூலில் - இன்றைய நிலையிலிருந்து பார்க்கும் போது கடவுள், மேலுலகம், கீழுலகம், அறம், மறம், விதி, மன்னராட்சி, படைவல்லமை, துறவு முதலியவை வள்ளுவர் சிந்தனையின் - கருத்தாக்கத்தில் முக்கிய முனைகளாகத் தோன்றும். இவற்றுக்கு எதிரான போக்கும் நூல் முழுவதும் அழுத்தமாக ஓடுவதைக் காணமுடியும்.

"கீதை, குறள் இரண்டுமே கடவுள் பற்றிப் பேசினாலும் நடைமுறை வாழ்க்கையில் கடவுளுக்குரிய இடத்தைத் தீர்மானிப்பதில் அவை தெளிவாக வேறுபடுவேன்."

இறத்தின்பால் வள்ளுவர் காண்ட பற்று, உண்மை பற்றிய தேட்டம் அற்புதமானது. சமூகத்தில் முரண் பாடுகள் முற்றிய நிலையில், ஒரு சமூகம்

மாறி இன்னொரு வகைச் சமூகம் ஆகிக்கம் பெறும் நிலையில், சமூகத்தில் முரண் பாடுகள் மிகுவது இயல்பு. இத்தகைய ஒரு சமூகச் சூழலில் வைத்துப் பார்க்கும் போது, வள்ளுவரின் மக்கட் சார்பை, நீதியிடம் கொண்ட பற்றை, அன்பிடம் கொண்ட நேயத்தை நாம் விளங்கிக் கொள்ள இயலும் இன்றைய நிலையிலும் புறக்கணிக்க முடியாத ஆற்றல் இலக்கியம் வள்ளுவர் நால்.

கீதை, குறள் இரண்டுமே கடவுள் பற்றிப் பேசினாலும் நடைமுறை வாழ்க்கையில் கடவுளுக்குரிய இடத்தைத் தீர்மானிப்பதில் அவை தெளிவாக வேறுபடுவேன். குறளைப் பொறுத்த வரை கடவுள் என்பது அன்பு அறம் என்பவற்றுக்குப் பற்றுகோடான ஒரு உணரவு நிலை மட்டுமே. ஆனால் கீதையில் கடவுள்தான் யாவுமே என்ற நிலை காணப் படுகிறது. கடவுளிடம் முழு நிலையில் சரணாடைவதே சகல பிரச்சினைகளுக்குமான தீர்வாக அந்நூல் காட்டுகிறது. 'நீ உன்னை என்னிடம் தா', எனக் கடவுளே கேட்கிறார் என்பதை முன்னரே அவதானித்துள்ளோம்.

உலகியல் வாழ்க்கையை நியாயப்படுத்திய நூல்களாகக் கீதை, குறள் இரண்டையும் கருத்தினாலும் குறளைப் போலக் கீதை வாழ்க்கையை முழு நிலையில் தரிசிக்கவில்லை. அது குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சினையை

மையப்படுத்தி நின்றே தன் பார்வைக்கு எட்டிய வரையில் நோக்கியது. குறளின் பார்வைப் பரப்பு மிகப்பெரியது. கீதையில் ஒருவர் தமக்குரிய கடமை எது எனத் தீர்மானிப்

பதற்கான உரிமை வழங்கப்பட வில்லை. கண்ணன் சமுகநலத்தின் ஒட்டுமொத்த வடிவாக நின்று கட்டளையிடு கிறான். அரச்சனன் அதனை ஏற்றுக் கொள் கிறான். ஆனால் குறளில் சுய அறிவைப் பயன் படுத்தித் தனது முடிவுகளை மேற்கொள்ளும் உரிமை புலப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. ‘எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும்’ அறிவால் மெய்ப்பொருள் காணும்படி அது கூறுகின்றது.’

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகக் குறளில் காணப்படும் முக்கிய உணர்வோட்டம் சம கால சமுதாயத்தின் ஆதிக்க சார்பான நிலைகளுக்கு எதிரான தெளிவான நிலைப்பாடாகும். நல்லவர் சீரழிவதற்கும் தீவர் பெருவாழ்வு வாழ வதற்கும் எது? அல்லது யார் கரணம்? இது வள்ளுவருக்கு எழுந்த வினா என்பதையும் தீர்க்க விடைகாணும் பொறுப்பை எதிர்காலத் தலை முறையிடம் இவர் நமபிக்கையுடன் ஒப்படைக் கிறார் என்பதையும் முன்னரே நோக்கியுள் கொம். மேலும் வறுமைக்கு இந்த உலகில் இடமிருக்கத்தான் வேண்டுமெனில் அதனைப் படைத்தவன் கெட்டபின்து போகட்டும் எனப்பொருள் தரும்.

இரந்து உயர் வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து கெடுக உலகியற்றி யான் (1062)

என்ற குற்பா அன்றைய இந்தியச் சிந்தனை மரபுக்குட் காணப்படும் மனித நேய உணர்வின் சிகரம் எனலாம்.

திருக்குறளுக்குப் பின் எழுந்த தமிழிலக்கியப் பரப்பில் அது செலுத்தியுள்ள செல்வாக்கு இலக்கிய உலகம் அறிந்ததே. பல்வேறு சமய தத்துவ அடிப்படைகளில் தமிழில் எழுந்த தலையாய இலக்கியங்கள்

பலவும் குறள், கூறும் சிந்தனைகளைப் பொது அறங்களாகக் கொண்டு, எடுத்தாண்டு, பேணி வந்துள்ளன. ஆயினும் எவையும் குறளுக்கு நேரடி வாரிசாக உருவாகவில்லை. நிறுவன நிலையில் குறளைப் பேணிக்கொள்ளும் வரலாறு 20 ஆம் நூற்றாண்டு வரை உருவாகவில்லை. வெவ்வேறு நிறுவனத் தளத்தில் நின்றோர் தத்தம் நோக்கிற்கு ஏற்றவகையில் குறளுக்கு உரைகள் எழுதியும், இலக்கியப் படைப்புகளில் மேற்கோளாக எடுத்தாண்டும், அதைப் பயன்படுத்தி இலக்கி யங்கள் படைத்தும் வந்துள்ளனர். அதுதான் கடந்த நூற்றாண்டு வரையான வரலாறு.

கடந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே தமிழின் தனித்தன்மை வாய்ந்த பண்பாட்டுப் பராம் பரியம் பற்றிய உணர்வு முனை விட்டதைத் தொடர்ந்து இந்த நூற்றாண்டில் குறள் மீது தனிக்கவனம் ஏற்படலாயிற்று. இந்துமதத்தின் தர்மசாத்திர சார்பான வெரணாசிரம தர்ம முறைகளுக்குப் புறம்பான பண்பாட்டுத் தளத்தை நாட முற்பட்ட வர்களுக்குக் குறளின் பொதுமை அறம் தக்கதொரு மாற்றத்தளமாகக் கவனத்தைப் பெற்றது. அக்காலம் வரை பல்வேறு சமயப் பிரிவினராலும் உரிமை கொண்டாடப்பட்டு வந்த அந்த நாலை அத்தகு நிலையின்று வேறுபடுத்தி நோக்கி, தமிழரின் பொதுவான மறைநாலாகக் காணும் சிந்தனைகள் முனைவிட்டன. இந்நோக்கில் தமிழ்மறைக் கழகம், உலகத் திருக்குறள் உயராய்வு மையம் முதலிய நிறுவன அமைப்புகள் திருக்குறளை முன்னணிக்கு இட்டு வந்துள்ளன.

இந்த நாலைக்கு இணையாகக் காட்டக்கூடிய மையங்களிற்குத் தொகுப்பொன்றை உலக இலக்கியப் பரப்பிற் காணப்பதறிது.

என ஜெர்மனிய அறிஞரான அல்பர்ட் சுவைடைசர் அவர்கள் தந்துள்ள கணிப்பு திதனைத் தமிழ் மறையாக மட்டுமின்றி உலகப்பொது மறையாகவும் நோக்கும் சிந்தனைப் போக்கிற்கு உந்து சக்தியாக உள்ளது.

மதம் என்ற எல்லை கடந்து அகன்ற மனித நேயம், ஒழன்ம நேயம் ஆகிய வகைகளிற் சிந்திக்கும்போது திருக்குறள் மிக முக்கியமான பொது அறமாக “எல்லோரும் ஒப்பக்கூடிய உயர்தனிச் சிந்தனைக் களஞ் சியமாக – உள்ளமையை நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியது அவசியம். குறள் முன்வைத்துள்ள சிந்தனை களும் சில – குறிப்பாக முடியாட்சிச் சூழல், ஆணாதிக்கச் சூழல் என்பன சார்ந்த சிந்தனைகள் - விமர்சனத்துக்குரியன என்பதையும் இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எனினும், பொதுநிலையில் அது மானிடத்தை உயர்த்தும் அறநால் என்பன மறுப்பதற்கில்லை. அந்த வகையில் தமிழர் இந்தியச் சிந்தனை மரபுக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர் என்பது தெளிவு. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டும் இந்நால் தனிமனிதன் தன்னை வளர்த்துக்கொள்ள, தன் உயிரை – வளர்த்துக்கொள்ள வழிகாட்டும் செந்நால். தனிமனிதன் திருந்தினால் உலகம் செப்பமாகிவிடும் என்பது குறளின் எதிர் பார்ப்பு. உபநிடதாங்கள் முதல் காந்தியச் சிந்தனைகள் வரை இக்கருத்தையே வெவ்வேறு சொற்களில் வழியுறுத்தி வந்துள்ளன என்பதைத் தாம் உயத்துணர முடியும்.

**மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்
பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்**

ஆகிய வகைகளில் குறள் கூறும் பொதுமை அறங்கள் மானுடத்திற்கு எக்காலமும் பயன் தரவல்லன். நிலைபேறுடையன. ஆனால்

மானுடம் இந்த அற உணர்வினால் முழு நிலையில் திருந்தவில்லை. சுரண்டல் ஒழியவில்லை ; ஆதிக்க உணர்வு நீங்க வில்லை. திதுவே இன்றுவரையான வரலாறு காட்டும் உண்மைநிலை.

கீதை, குறள் ஆகிய இரு நூல்களும் இந்தியச் சிந்தனை மரபின் சிகரங்கள் எனக் கண்ட நாம் அவற்றுள் குறள் சில கூறுகளில் உயர்வானது என்பதை இனங்காட்டு விளக்கி யிருந்தோம். இப்பொழுது அக்கருத்து நிலை எம் உள்ளத்தில் மேலும் வலுப்பெற்றனது. கட்டியமைக்கப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்தின் முடியாட்சி அதிகாரத்தின் காவலனாகப் பணிபுரிகின்றது கீதை. அச்சமுதாயக் கட்டமைப்பு விசுவாசமானவர் களை உருவாக்குவதே அதன் முதன்மைப்பணி. முழுமையான பணியும் கூட அப்பணிகளை அது செப்பமாக – மிகச் சிறப்பான வாதத்திறமையடன் மேற் கொண்டது என்பதில் மாற்றுக் கருத்துக்கிடமில்லை. ஆனால் அக்கட்டமைப்பிலே பாதிக்கப்பட்டவர்களின் அடித்தளச் சமூகத்தினரின் - சுயதரிசனத் துக்கோ கலக்க குரலுக்கோ இடம் இல்லை. முழுமையான விசுவாசத்துடன் தம் மை அர்ப்பணிக்கும் கடமையுணர்வுக்கே அதில் இடம் உள்ளது. அக்கடமையுணர்வை நோக்கித் தனிமனிதனை இட்டுவருகின்ற முயற்சி யையே கீதை திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தி யுள்ளது. வைணவ சமய நமப்பிக்கை இதற்குக் கருவியாயிற்று.

திருக்குறள் எந்தக் கட்டமைப்பையும், காவல்புரியும் நோக்கில் எழுந்த நூலால்ல. எவையெவை அறம்சார்ந்தன எனக் கருதப் படுகின்றனவோ அவற்றைத் தொகுத் துரைப்பது தான் அதன் நோக்கும் பணியும் ஆயிற்று வள்ளுவருக்குச் சில சார்புதினாங்கள் உள். அவர் ஆணாதிக்கச் சமுதாயம் சார்ந்தவர். விவசாய சமுகத்தின் மீதும் முடியாட்சி மீதம் அவருக்கிருந்த ஈடுபோடு குறளில் தெளிவாகவே தெரிகிறது. அவர் கடவுளையும், விதியையும் நம்புகிறார். இவற்றையெல்லாம் நாம் மறுக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. இவை அவரது அன்றைய சூழ்நிலைகள். இச் சார்புகளை அவர் தயக்கமின்றி வெளிப்படையாகவே புலப்படுத்திக் கொள்கிறார். ஆனால் இச்சார்புகளில் அவர் சிறைப்பட்டு நிற்க வில்லை. இவற்றுக்கு அப்பாலான - இச்சார்புகளைக் கடந்த - பொது மானுடத்தின் தளத்தில் நின்றும் அவர் உலகை நோக்குகிறார். இதனால்தான் அவரால் சமுகத்திற்காணப்படும் முரண்பாடுகளுக்கான காரணம் எதிர்காலத்தில் ஆராயப்படும், தீர்வும் கண்ட நியப்படும் என உறுதி கூற முடிகிறது. குறள் : (169) ஊழ்வினையையும் உழைப்பினால் மாற்றியமைக்க முடியும் என அவரால் சிந்திக்கமுடிகிறது. (குறள் 620), இறந்தும் உயிர் வாழும் நிலை இவ்வகைன் ஒருசாராருக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்குமாயின் இந்த உலகைப் படைத்தவனே கெட்டபிந்து போக்கட்டும் என அவரால் அறச்சீற்றத்தோடு சாபமிட முடிகின்றது (குறள் : 1062). அதிக

வரிபோடும் மன்னனை அவரால் வழிப்பறிக் கொள்ளைக் காரணோடு ஒப்பிட முடிகிறது (552).

இவையெல்லாம் வள்ளுவர் வாழ்ந்த காலத்தின் சமூகக் கட்டமைப்பு, அதன் நம்பிக்கைகள், அதிகார மையம் என்ப வற்றுக்கு எதிரான கலகக் குரல்கள் என்பதற்கு ஜயமில்லை. இவற்றினுடாக அன்றைய பொதுமானுடத்தின் - குறிப்பாகப் பல்லாற்றலும் ஒடுக்கப்பட்டிருந்த சமுகப் பிரிவினரின் - இயல்பான சுய உணர்வுகளுக்கும், மன எழுச்சிகளுக்கம் வாயில் அமைக்கிறார் அவர். எது எவ்வாறு இருப்பினும் எதைப்பற்றியும் யார் என்ன கூறினாலும் அவற்றை அப்படியே ஏற்காமல் அவற்றின் உண்மையை ஆராய்ந்து தெளிக் கொள்கிறார் அவர். இவ்வாறெல்லாம் சிந்திப்பதற்கும், சிந்தித்தாலும் தயக்கமின்றி வெளிப்படுத்துவதற்கும் வள்ளுவர் காலத்தின் நிலுவடைமை அதிகாரச் சூழல் எவ்வாறு இடமளித்தது என்பது வியக்கத்தக்கது. இவற்றிலே வள்ளுவரின் மனப்பக்குவும் மட்டுமல்ல அவர் இவ்வாறெல்லாம் சிந்தித்து வெளிப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்த அறிவுசார் சூழலின் மனப்பக்குவுமும் கூட வெளிப்படுகின்றது.

இவற்றையெல்லாம் நோக்கும்போது குறள், கீதையை விடப் பல மடங்கு சிறப்பான ஒரு வாழ்வியல் ஆக்கமாக நமக்குக் காட்சி தருகிறது.

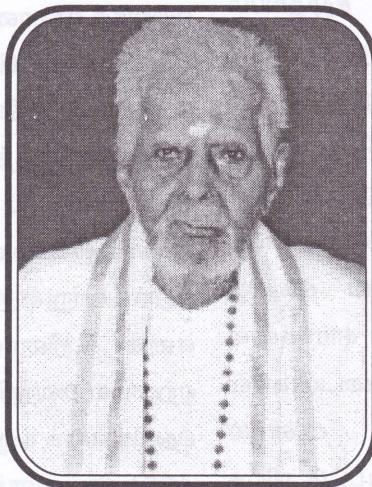

பெரும்புலவர் வை.க.சிற்றம்பஸம் ஜயா அவர்கள் தனது

நூற்றொராவது வயதில் நிறையெடு சேர்ந்தார்.

இது குறித்துக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் சார்பாகப்

பாடப்பெற்ற அஞ்சலிப்பா

தமிழகத் தாய்போகல் கிருந்தார் ஜயா
தமிழறிஞர் ஸஹரதோன்றக் கருவு மாணர்
ஸொழுதறியார் காலெமல்ளாம் தொண்டு செய்தார்
பண்டிதருள் பண்டிதராம் வை.க என்போகம்
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் "சான்தோன்" என்ற
கெளரவத்தைத் தந்தவரைப் போற்றக் கூடியதாக விடப்படுத்
அழியாத நினைவுகளை தோன்றும் பொது ஏதேனும் விடப்படுத்
அவரிழுப்பை பொறுக்கவொண்ணா (து) அவதி கொண்டோம்

நூற்றாண்டு கடந்துமவர் வாழ்ந்தார் என்ப(து)

நாடறிந்த தொண்டாகும் பெரும்பேசு றானர்

நீறாகிப் பேபயிடினும் நினைத்தார்

நயதன்னைத் தமிழ்வாழும் காலம் மட்டும்

கூறாது போல்மாவத் திருவிளின் ஒச்வை

கூறாக்கும் ஓமஸ்ட்ட(து) என்ற போற்றும்

பேறுகூயார் அவற்றத்துந் தமிழ்கற் றோர்கள்

புவிமிது அவற்போன்றே புகழ்வொன் வாடிர!

பாவாக்கம் : ஜின்னாவும் ஷரிபுத்தீன் பொ

வாசிப்பும் சமூக மேம்பாடும்

அறிமுகம்

ஆய்வுக்கட்டுரைகள், அன்றாடச் செய்தி இதழ்கள், சுவரொட்டிகள், பொது அறிவுப் போட்டிகள், மேடைச் சொற்பொழிவுகள் என்று கல்விசார் நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒரு வாசகம் 'வாசிப்பு மனிதனை முழுமையாக்கும்' என்பதாகும். இந்த வாசகம் ஜந்து நூற்றாண்டுகள் பழையமை வாய்ந்தது என்பதும் மனித சமூகத்தை நீண்டகாலம் ஆக்கிரமித்திருந்ததும் விவசாயத்தை முதன்மையாகவும் நிலத்தை மூலவள மாகவும் கொண்டதுமான நிலபிரபுத்துவ சமூக அமைப்பு நிலைகொண்டிருந்த ஒரு காலப் பகுதியில் தான் தோற்றம் பெற்றது என்பதும் ஆச்சரியத்துக்குரியதொன்று. இந்த வாசகமும் 'அறிவே ஆற்றல்' என்ற புகழ் பெற்ற வாசகமும் 16ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தத்துவ மேதை பிரான்ஸில் பேகனுக்குரியவை. இரண்டு வாசகங்களுக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்புண்டு.

உலகின் அதிவளர்ச்சியற்ற சமூகங்களுக்கிணையான எழுத்தறிவு வீதத்தைக் கொண்டவர்களும் மிக நீண்டகாலக் கல்விப் பாரம்பரியத்தை உடையவர்களுமான ஈழுத்தமிழ்ச் சமூகத்தில் மேற்குறிப்பட்ட வாசகங்களினது முழுமையான அர்த்தம் 21ம் நூற்றாண்டுக்குள் நுழைந்தபின்னர்தான் உணர்ப்பட்டிருக்கிறது என்பதையே 2003ல் தொடங்கப்பட்ட பாடசாலை நூலாகக் கற்றல் வளர நிலையங்களின் தோற்றம், நூலாக வாரங்கள், தேசிய நூலாக ஆவணவாக்க சபையினால் ஒக்டோபர் மாதம் தேசிய வாசிப்பு மாதமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு வாசிப்பை ஊக்குவிப் பதற்கான சகல வழிமுறைகளும் முடுக்கி

ஸ்ரீ.அருளானந்தம்,
முதுநிலை உதவி நூலகர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

விடப்பட்டிருத்தல் போன்ற தேசிய ரீதியிலான், நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன. தராதரப் பத்திரங்களைக் குவிக்கும் கல்விச் சமூகமாக மட்டும் தான் நாம் இருக்கின்றோம், அறிவுடைய சமூகமாக இல்லை என்ற கசப்பான யதார்த்தம் அறிவுக்கான அடித்தளத்தை உருவாக்க வேண்டிய கட்டாய நிலைக்கு எம்மை இட்டுச் சென்றிருக்கிறது.

அறிவே ஆற்றல்

ஆளுமை மிகக் மனித சமூகத்தின் பலம் அறிவு எனச் சொல்லப்படுகின்றது. பலம் என்பது கியற்கை வளத்தாலோ, பண பலத்தாலோ அளவிடப்படுவதில்லை. உலகின் வளர்ச்சியற்ற சமூகங்கள் அனைத்தும் அறிவு என்ற அத்தி வாரத்தின் மீதே வளர்ச்சி என்ற கட்டிடத்தை எழுப்பியுள்ளன. அறிவுக்கு அடிப்படையாக இருப்பது வாசிப்பு.

கண்டவை, கேட்டவை, படித்தவை, உணர்ந்தவை எனப் புலன்களால் பெற்ற அறிவை புலனுக்குப் புறம்பாக உள்ள பகுத்தறிவின் துணைகொண்டு அலசி ஆராய்ந்து, ஒப்புநோக்கி, உண்மை கண்டு, புதிய கருத்துக்களை உருவாக்கி, அவற்றை மேலும் ஆய்வுசெய்து, சரிபார்த்து, கோட்டாடு கண்டு, சட்டமாக்கி உலகை வழிநடத்தும் ஆற்றலைப் பெறுவதற்கு அறிவு சார் சிந்தனை அவசியமாகும்.. அறிவுசார் சிந்தனையை உருவாக்குவதற்குப் பரந்த வாசிப்புத் திறன் முக்கியம். தான் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சனை

களிலிருந்து தன்னை விடுவிப்பதற்கு உதவு கின்ற, தனித்துவமான, தனக்குத் தானே நீதிபதியாகக் கூடிய வல்லமையை அளிப்பது இந்தப் பரந்துபட்ட வாசிப்புத் திறனே. வாசிப்பதன் மூலமோ, கேள்வி ஞானத்தி னாலோ நாம் பெறும் தகவலை தகவலாகவே வைத்திருக் காது அறிந்து கொண்டவற்றை ஆய்வுக்குட் படுத்தி ஆராய்ந்து செல்லும் போதுதான் 'அறிவு' எமக்குள் ஊறும். இதையே 'கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு', 'எப்பொருள் எத்தனைமைத் தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு' ஆகிய குறள்கள் எமக்கு உணர்த்தி நிற்கின்றன. கல்லுதல் என்ற பொருள் கொண்ட கல்வி என்பதும் இதையே உணர்த்தி நிற்கிறது.

தனிமனித வளர்ச்சிக்கு அறிவு எந்தாவுக்கு அழிப்படையாக உள்ளதோ சமூக வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படை அறிவே. இந்த அறிவுங்கூட தன்னை வளர்ப்பதை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளாது தனது சமூகத்தையும் வளர்க்கும் உணர்வைத் தரும்போது மட்டுமே சமூக மேம்பாடு என்பது சாத்தியமாகும்.

கல்வியும் அறிவும்

'ஒரு மனிதன் கற்பது எவ்வாறு எனக் கற்றுக் கொள்வதே கல்வியின் இலக்காகும். கற்றுக் கொள்வதற்கான ஆற்றலானது அறிவை விட முக்கியமானதாகும். அறிவு, காலத்திற்கொல்வா ததாகப் போனாலும் கற்கும் திறனானது அனைத்து அறிவுகளுக்குமான திறவு கோலாக விளங்குகிறது'. என்ற கற்று அறிவை விட கல்வி முக்கியம் என்ற கருத்து நிலையைத் தருகின்றது. அப்படியாயின் பாடசாலைகள் ஏன் அறிவுக்கான திறவு கோலாகச் செயற்பட முடியாதுள்ளது என்ற வினா எழுவதும் இங்கு தவிர்க்கமுடியாத தாகிறது.

கற்றல் என்பது வாழ்க்கையினின்றும் எழும் ஒன்று. வாழ்க்கை அனுபவங்களின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே பாடசாலைகள் மனிதனுக்கு வழங்க முடியும். தொழில் நோக்கம், அறிவு நோக்கம், ஒருமைப் பாடுடைய ஆளுமையை வளர்த்துக்கும் இசைந்த வளர்ச்சி நோக்கம், ஒழுக்க நோக்கம், ஓய்வு நோக்கம், சமூக நோக்கம் என பலதரப்பட்ட நோக்கங்களையும் சந்தித் திருக்கும் இன்றைய கல்வி முறை யானது செயற்பாட்டளவில் செய்துள்ள சாதனை கள் மிக மிகக் குறைவு. 'மனிதனை மனிதனாக உருவாக்குவதே உண்மைக் கல்வியின் நோக்கம்' என்ற சுவாமி விவேகானந்தரின் சிந்தனை 'உடல் உள்ளம் ஆண்மா என்பவற் றின் சிறப்பு மிகக் பண்புகளை வெளிக் கொண்ர உதவுவது கல்வி என்ற காந்தியின் சிந்தனை வெறும் சுலோகங்களாக மட்டுமே பழக்கப்படு கின்றன. கல்வித்திட்டங்களில் ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களின் வேகத்துக்கு ஈடு கொடுக்கும் வகையில் ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சியோ அவர்களிடம் மனமாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான தூண்டுதல் களோ மிகக் குறைவு. வறுமை, வேலையின்மை போன்ற பொருளாதாரக் காரணிகளின் தாக்கம் மிக அதிகமாக உள்ள எமது தேசத்தில் கல்வியின் முழு நோக்கமுமே தொழில் நோக்கமாகவே உள்ளது. மேலை நாட்டு அறிவியல் கண்டு பிழிப்புகளின் பாவனையாளராகவே இருக்கும் எமக்கு இக் கண்டுபிழிப்புகளை பயன்படுத்து வதற்கான தேடலில் வாழ்வின் பெரும் பகுதி கழிந்து விட இக் கண்டுபிழிப்புகளின் உண்மையான பயன்பாடு என்ன? இதன் நன்மைகள் தீமைகள் எவை...? போன்ற வற்றை அறிவுதற்கான வாய்ப்புகளை இழுந்து விடுகின்றோம்.

போட்டி மிக்க தொழில் சந்தையில் நின்று பிடிப்பதற்கேற்ற வகையில் தான் எமது நகர்வுகள் இருப்பதன் காரணமாக வாழ்க்கைப் படிப்பிற்கான கால அவகாசமோ சிந்தனையோ எம்மிடம் அருகி வருவதே கண்கூடு. தொழில் சந்தையில் போட்டி போடக்கூடிய வல்லமையைத் தரும் பாடசாலைகளை நோக்கி தமது பிள்ளைகளை நகர்த்தும் பெற்றோர்கள், பாடசாலைகளைப் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் தரப்படுத்தும் கல்வித் திட்டங்கள், அந்தஸ்து மிக்க வாழ்க்கைக்குரிய மூலதனமாகக் கல்வியை கருதும் எமது சமூகத்தின் மனப்பாங்கு என்பன மாறும் வரை பாடசாலைகள் அறிவுக்கான அடித்தளங்களாக இருக்கும் வாய்ப்பு சாத்தியமற்றதொன்றாகும். பரந்துபட்ட வாசிப்பால் மட்டுமே அறிவுக்கான அடித்தளம் போட்டப் புதியும் என்பது உண்மையானால் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், நூலகர்கள் என்ற முக்கூட்டுச் சக்திகளின் ஒருங்கிணைந்த செயற்பாட்டினுடோகவே இது அடையப்பட முடியும்.

வாசிப்பு

அமெரிக்க சனத்தொகையில் 25வயதுக்கு மேற்பட்டோரில் 50வீதமானோர் குறைந்தது நாளாந்தம் ஓரிரு சஞ்சிகைகள் படிக்கின்றனர் வாரமொருதடவை செய்தித் தாள் வாசிக் கின்றனர். ஆனால் கடந்த ஆறு மாதங்களில் ஒரு புத்தகத்தை மட்டும் வாசித்திருக்கின்றனர் என 1999இலும் ஆண்டில் தேசிய வீட்டுக் கல்வி ஆய்வின் புள்ளிவிபரம் ஒன்று கூறுகின்றது. இதன் கருத்து அமெரிக்க சனத்தொகையில் மீது 50 வீதம் ஒரு நூலைக்கூடப் படிக்கவில்லை என்பதே. இதன் மறுபறுத்தில் ஒருவருடத்தில் 10 நூல்கள் படித்தால் வாசகர் உலகின்

உயர்மட்டத்தில் இருப்பீர்கள் என்பதை ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. (Eikenberry - 2002). ஆசியான் (ASEAN) நூலகங்களில் வாசிப்புப் பழக்கத்தைத் தடுக்கும் காரணிகளில் மிக முக்கியமானது அவர்கள் வாசிக்கும் சமூகமாக இல்லாது அரட்டையூதிக்கும் சமூகமாக இருப்பதே என ஆங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. (IFLA- 1999). பழம் பெருமை பேசுவதிலேயே காலத்தின் பெரும்பகுதியைக் கழிக்கின்ற எமது சமூகத்துக்கும் இது பொருந்தக்கூடியதொன்று.

வாசிப்பின் அடிப்படையில் எமது சமூகத்தைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

- வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள். ஆனால் வாசிக்காதவர்கள்: வாசிப்பு முக்கியம் என்ற உணர்வு இருந்தும் சோம்பல் காரணமாகவோ அல்லது நேரமின்மை காரணமாகவோ வாசிக்காதவர்கள்.
- வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் ஆனால் வாசிப்பின் முக்கியத்துவம் தெரியாதவர்கள்: எமது சமூகத்தின் கணிசமான பகுதி இப்பிரிவைச் சார்ந்தவர்களே. வாசிப்பின் முக்கியத்துவம் உணராமலேயே பட்படிப்பையும் முத்து விட்டு பலரகப்பட்ட தொழில்களிலும் அமர்ந்து விடுவர்கள்.
- வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் வாசிப்பின் முக்கியத்துவமும் அறிந்தவர்கள்: பேரரிஞர் என எம்மால் போற்றிக் கொண்டாடப் படுவர்களும், மிகக் குறைந்தளவு தொகையைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துபவர்களும் விவர்களே. விரல்விட்டு எண்ணைக் கூடிய சிலரே இந்த வகையில் உள்ளனர்.

- வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் ஆனால் வாசிப்பதற்கான வளாக்களோ வசதிகளோ அற்றவர்கள்: பொருளாதார ரீதியில் பின் தங்கிய பிரதேசங்களில் நூலாகங்கள் கூட விவர்களின் அறிவுப்பசீக்குத் தீணி போடும் வல்லமையுள்ளனவாக இல்லை என்பது கச்பான் உண்மை.
- வாசிக்கத் தெரியாதவர்கள் ஆனால் வாசிப்பின் முக்கியத்துவம் தெரிந்தவர்கள்: அனேகமான நூலாகங்களில் செய்தித்தாள் வாசித்துக்காட்டும் பணியும் தெருத்தின் ணைகளில் ஒருவர் வாசிக்க சுற்றியிருந்து கேட்கும் மக்கள் கூட்டமும் எமக்கு உணர்த்துவது இதைத் தான்.
- வாசிக்கத் தெரியாதவர்கள் அதேசமயம் வாசிப்பின் முக்கியத்துவமும் அறியாதவர்கள்: ஏழ்மை, எழுத்தறிவின்மை, அறியாமை போன்ற பலதரப்பட்ட அமைப்புசார் வன் முறையையும் ஒருங்கே அனுபவிக்கும் இத்தகைய மக்களுக்கு வாசிப்பு என்ற கருத்துறிலை புதிது.

வாசிப்பைத் தூண்டும் காரணிகள்

வாசிப்புச்சுழல்

பிறக்கும் எந்தக் குழந்தையும் தாயிட மிருந்தே பெரும்பாலானாதைக் கற்கிறது. மனித வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதி குடும்பம், சுற்றுப்புறச் சமூகம் என்ற வட்டத்துக்குள்ளேயே கழிகிறது. ‘குழந்தையின் முதல் ஆறு ஆண்டுகளின் வாழ்க்கையை என்னிடம் ஒப்படையுங்கள் அதற்குப்பிறகு அதன் வாழ்க்கை அமைப்பை எப்படிப்பட்டவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எனக்கு கவலையில்லை’ எனக் கூறும்

பெஸ்ட்லோசி என்ற தலைசிறந்த கல்வி யாளரின் கூற்று மனித வாழ்க்கையில் குடும்பமும் சுற்றுப்புறச் சமூகமும் வகிக்கும் பங்கைத் தெளிவாகக் காட்டப் போதுமானது. (சுந்தானம் - 1987). பார்த்துச் செய்தல் குழந்தையின் பிரதான பண்பு என்பதனால் தேடல் உணர்வுக்கான களம் இங்கிருந்தே ஆரம்பிக்கிறது.

காலைப் பேப்பர் படிக்காது விட்டால் பொழுதே புலர்வதில்லை என அங்கலாய்க்கும் அப்பாமார்கள், வீட்டுக்கு வந்திருக்கும் விருந்தினருக்குத் தேனீர் கொடுக்கவேண்டும் என்ற அந்த அவசரத்திலும் கூட தண்ணீர் கொதிப்பதற்கிடையில் சீனி சுற்றி வந்த பேப்பர் துண்டில் என்ன இருக்கின்றது என்று பரபரப் புடன் கண்களை மேயவிடும் அம்மாக்கள், பரீட்சை அவசரத்தின் மத்தியிலும் கையில் புதிதாக அகப்பட்ட கதைப்புத்தக்த்தை பள்ளிப் பாடப்புத்தகத்துக்குள் மறைத்து வைத்து வாசிக்கும் அக்காக்கள், நாட்டு நடப்புப்பற்றி அலசிக்காண்டிருக்கும் ‘எல்லாம் தெரிந்த வர்கள்’ குழாம் ஓன்று தமக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்களைத் தெளிவுபடுத்தும் வாய்ப் பின்றித் திணாறிக்கொண்டிருக்கும் போது, தேனீர் கொடுத்துவிட்டுத் திரும்பும் சாக்கில் இரத்தினச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் தீர்வைக் கொடுத்துவிட்டுப்போகும் குறுகிய காலப் பள்ளிவாழ்க்கைக்குரிய அன்றிமார்கள் என்று குடும்ப உறுப்பினர்களும் உறவினர் களும் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ வாசிக்கும் உணர்வைச் சிறுவயதிலிருந்தே குழந்தை களிடம் விதைத்து விடுகின்றனர். எனவே வாசிக்கும் சூழல் என்பது மிக முக்கியமான காரணி.

ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக இன்றைய தகவல் தொழிலாட்ப யுகம் மேற்குறிப்பிட்ட சூழலை அடியோடு மாற்றியமைத்து விட்டது. ஒரு புறம் நேரம் இல்லை என்ற கோஷமும் மறுபறத்தில் நேரம் போவதே தெரியாமல் தொலைக்காட்சியே கதி என்று கிடப்பதும் தான் குழந்தைகளுக்கு நாம் தரும் சூழலாக மாறிவிட்டது. வாசிக்க விருப்பம்! ஆனால் நேரம் தான் கிடைப்பதில்லை என்பதெல்லாம் வெறும் நொண்டிச் சாக்கு. கிணற்றியில் சௌவழிக் கும் நேரம், வேலிப் பொட்டில் மினக்கெடும் நேரம், மதிய உணவின் பின்னர் குறட்டைவிட்டுத் தூங்கும் நேரம், தொலைக்காட்சித் தொடர்களுக்குள் இம்மை மறுமையின்றி ஆழந்து அமிழ்ந்திருக்கும் நேரம், போன்றவற்றில் சிறிதளவு மிச்சப் படுத்தினாலும் போதும் நேரம் தாராளமாகக் கிடைத்துவிடும். மிக முக்கியமானது வாசிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு மட்டுமே. எம்மைச் சுற்றி எப்போதும் நால் இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ளுதல், நூல் எதுவும் வாசிக்காமல் வீட்டை விட்டு எக்காரணம் கொண்டும் வெளியே போவதில்லை என்று பிடிவாதமாக இருத்தல், படுக்கைக்கு அருகில், கைப்பையில், குசினி இராக்கையில் என்று முக்கியமான இடங்களில் படிக்க விரும்பும் நூலை வைவத்திருத்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் மூலம் இத்தகைய உணர்வை உருவாக்கிக் கொள்ளலாம்.

வாசித்தல் இலக்கு

- ஒரு நாளில் எவ்வளவு நேரம் வாசிப்பதற்கு ஒதுக்குவது என்பது மட்டுமன்றி குறிப்பிட்ட காலத்தில் எவ்வளவு நூல்களை வாசிப்பது என்பது தொடர்பான இலக்கு ஒன்றையும்

அமைத்துக்கொள்ளுவது வாசிப்பைத் தொண்டக்கூடியது. இந்த இலக்கானது ஒரு நாளில் ஒரு மணி நேரம் வாசிப்புக்கு ஒதுக்குதல் என்பதாகவோ, மாதத்துக்கு ஒரு நால் என்பதாகவோ அல்லது வாரம் ஒரு நால் என்பதாகவோ இருக்கலாம். இலக்கை அமைக்கும் வரையில் கடும் சிரமமாகவே இருக்கும். இலக்கை உருவாக்கிவிட்டால் வாசிக்காமல் விடுவது வாழ்க்கையையே தொலைத்துவிடுவது என்பதாகவே மாறி விடும் அபாயமும் உண்டு. வாசிப்பை மேம்படுத்துவதற்கான முதலாவது படிநிலை இதுவே. வாசித்த நூல்களுக்கான பட்டியல் ஒன்றைத் தயார் செய்து கொள்வது இதில் முக்கியமானது. பதிவை மேற்கொள்ளும் செயற்பாட்டில் சிலருக்கு நாட்குறிப்பேடு, சிலருக்குக் குறிப்பெழுதும் கொப்பி, இன்னும் சிலருக்குப் படிப்பு மேசைக்கு எதிரே இருக்கும் சுவர், இன்னும் சிலருக்கு குளிர்சாதனப்பெட்டி பதிவை எங்கே சேமிப்பது என்பது முக்கியமன்று. பதிவைத் தயாரிக்கும் உணர்வே முக்கியமானது.

- இனி வாசிக்கப் போகும் நூல்களுக்கான பட்டியல் ஒன்றைத் தயார் செய்து கொள்ளுதல். நல்ல நண்பர்கள், சக அலுவலர்கள், ஆசிரியர்கள், நூலகர்கள் போன்றோர் நல்ல நூல்களின் தெரிவுக்கு எப்போதும் உதவுவார்கள், பத்திரிகைகளில், செய்தித்தாள்களில் வெளிவரும் நால் விமரிசனங்கள், நூல் வெளியீட்டு விழாவின் மதிப்புறரகள் போன்றன நல்ல நூலைத் தெரிவு செய்ய உதவும்.

'வாசிப்பு என்னை அப்படியே நிறுத்தி வைக்கின்றது. அந்தச் சக்தி நல்ல கருத்தை வலியுறுத்தும் ஒரு புத்தகத்துக்கே உண்டு என்று தான் சொல்வேன். வாசிக்காத நேரங்களில் நிறைவு, மகிழ்ச்சி சுவாரஸ்யம் அனைத்தும் குறைந்தது போன்ற உணர்வு ஏற்படுகின்றது. சோம்பல் உணர்வு ஏற்படுகின்றது. வேகமாக செயற்பட முடியாத ஒரு சோர்வும் இடையிடையே தெரிகின்ற மாதிரி ஒரு உணர்வு. ஏதோ இழந்து விட்டோம் என்பது மாதிரியும் நல்ல நட்பை இழந்து விட்டது போலவும் கூடச் சில சமயம் உணர முடிகின்றது. எதையாவது வாசித்துக் கொண்டிருப்பது மனதுக்குப் புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்தவல்லது என்பதை வாசிக்கப் புத்தகம் இல்லாத நேரங்களில் தான் அதிகம் உணர முடிகின்றது. வாசிக்க இன்னும் புத்தகங்கள் இருக்கின்றன என்னும் போது தான் வாழ்க்கையில் பிழிப்பும் மகிழ்ச்சியும் கூடுதலாக இருப்பதை உணர முடிகின்றது. வீட்டு வேலைகளை ஆர்வத்துடனும் வேகமுடனும் செய்ய மனம் வருகின்றது. எப்படியும் ஏதோ ஒரு விதத்திலாவது எனக்கு நல்ல புத்தகங்கள் கிடைத்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன. அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது தவறாமல் முதல் வேலையாகக் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்திவிட்டு வாசிக்கத் தொடங்கி விடுவேன். நிதி திரையைக் கூட நிறுத்தி விடுவேன் வாசிப்பதற்காக' என்கிறார் கொழும்புவாழ் இல்லத்தரசி ஒருவர் (கனகலிங்கம், ரதி 2005).

வாசிக்கும் திப்ப

வாசிக்கும் இடத்தைத் திட்டமிடுதலும் வாசிப்பைத் தாண்டும் முக்கிய காரணியாகும். சிலருக்குப் படுக்கையில் பலருக்குக் காலைப்

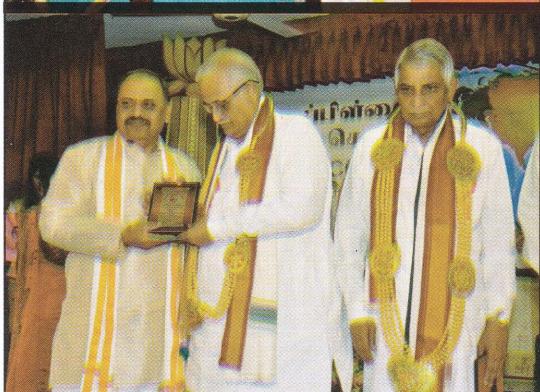
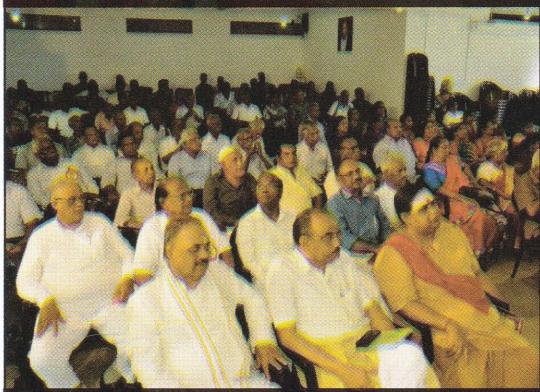
பொழுதில் கோப்பி அருந்தும் நேரத்தில், இன்னும் சிலருக்கு மதியம் சாப்பிடுகையில். பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யத்தின் பெரும்பாலான மக்களுக்கு பேரூந்துகள், புகைவண்டிகள், போன்றவையே வாசிக்கும் இடங்கள். வேலைக்குப் போகும் அவசரத்தினும் கூட கைப்பையில் புத்தகம் எடுத்துவைக்க அவர்கள் மற்பதே கிடையாது. அதேசமயம் ஒற்றைக் காலில் நின்று பயணம் செய்வதற்கான வாய்ப்பை மட்டுமே தரும் எம்முர் வண்டிகளில் இத்தகைய கருத்துநிலை நகைப்புக்கிடமான தொன்று எனினும் அலுவலகத்தின் மதிய உணவு வேளையை நாம் எவ்வாறு செலவிடு கின்றோம் என்பதையும் மீட்டுப்பார்ப்பது பயன்தரத்தக்கது.

வாசிப்பைத் தூண்டக் கூடிய மிகப் பொருத்த மான இடம் நூலகங்களே. நூலகங்கள் அறிவுப் பதிவேடுகளின் சுரங்கம் எனப்படுகிறது. 'கடலைப் போன்றது நூலகம். மணலை விரும்புவோர் மணலை எடுக்கலாம். சிப்பி, சங்கு, சோகிகளைப் பொறுக்குவோர் அவற்றைப் பொறுக்கலாம். குளிப்போர் குளிக்கலாம். காற்று வாங்க விரும்புவோர் காற்று வாங்கலாம். மீனினங்களைப் பிழிக்க விரும்புவோர் அவற்றைப் பிழிக்கலாம். வெறுமனே கரையில் இருந்து கடல் அலையைப் பார்த்து மகிழ விரும்புவோர் அவ்வாறு செய்யலாம். முத்தெடுக்க விரும்புவோர் முத்தெடுக்கலாம். செல்கின்றவரது நோக்கம் எதுவோ அதனை அவர் நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம்' என்ற தேர்ந்த வாசகர்களுள் ஒருவரான குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களின் கூற்று இங்கு

திருக்குறள் மாநாடு - 2015

திருக்குறள் மாநாடு - 2015

கருத்திற் கொள்ளப்படக்கூடியது. (சண்முக லிங்கம், ம.2005).

வாசகர் வட்டங்களுடன் இணைந்து கொள்வது வாசிப்பைத் தூண்டக்கூடிய தொன்று. வாசகர் வட்டம் என்னும் போது பொதுவான பொருட்டுறைகளில் ஆர்வமுள் ளோரை ஒன்று சேர்த்து அவர்களுக்கென வாசிப்பு வட்டங்களை உருவாக்குதல் ஆகும். வாசிப்பு வட்டங்களுக்குத் தேவையான நூல்களையும் வாசிப்பு வட்டத்தை ஒழுங்கு படுத்துவதற்கான இடத்தை யும் தேர்ந்தெடுத்து வாசிப்பு வட்டங்கள் சிறப்பான முறையில் நடைபெற வழிவகுக்கலாம். வாராந்த மாதாந்த ரீதியில் நடைபெறும் இத்தகைய கருத்துாட்டல் களுக்கு உதவுமுகமாக நூலகங்கள் தமக்கென சிறியளவிலாவது கருத்தரங்கு மண்டபம் ஒன்றையும் கொண்டிருக்குமாயின் வாசிப்பு வட்டம் நடைபெறுவதற்கு ஒரு வாரத்துக்கு முன் பேயே அவற்றுடன் தொடர்பான நூல்களை அம் மண்டபத்தின் ஒரு பகுதியிலேயே காட்சிப்படுத்தின் வாசகர்களுக்கு இலகுவாக இருக்கும். பெரும்பாலான பொது நூலகங்கள் வாசகர் வட்டங்களை சிறப்பாக நடத்திவருவதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

வாசிக்கும் நேரம்

இவ்வொரு நாளும் ஒரு ஒழுங்கில் குறித்த நேரத்தை அமைதியாக வாசிப்பதற்கு ஒதுக்குவது அவசியமாகும். வாசிக்கும் காலமானது தினமும் 10-15 நிமிடங்களாக இருக்கலாம். அல்லது கூடிய நேரமாக கிழமைக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு நாட்களாக அமையலாம். தேர்ந்த எழுத்தாளர்

களிடம் கேட்டால் குறைந்தது இரண்டு மணி நேரம் வாசிப்பில் செலவிடுவதாகக் கூறுவார்கள். அதேசமயம் புத்தகத்துக்குள் நுழையாமலேயே 24 மணிநேரமும் புத்தகமும் கையுமாகத் திரிபவர்களும் எம்மிடம் உண்டு. பாடசாலை மட்டத்தில் மாணவர்களைத் தாமாகவே தமக்கு விரும்பியவற்றை தெரிவு செய்து தத்தமது விருப்பப்படி வாசிக்க அனுமதிக்க வேண்டும். வாசிப்பதற்கு போதிய புத்தகங்கள் இல்லாத பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு வேறுபட்ட வகுப்புகளிற்கு வெவ்வேறு நேரத்தில் வாசிப்பதற்குரிய நேரத்தை ஒதுக்கலாம்.

சுதந்திரமாக வாசிப்பதற்கான நேரத்தை நாம் தேடிக்கொள்ளாதுவிடின் அல்லது பாடசாலை மட்டத்தில் வாசிப்பதற்கான நேரத்தை ஒதுக்குதலை ஒரு முக்கிய விடயமாகக் கருதாவிடின் வாழ்நாள் பூராக வாசிக்கும் பழக்கத்தை விருத்தி செய்வதை நாம் இழந்துவிடுவோம். பெற்றோரைப் பொறுத்து இருவருமே வேலைக்குச் செல்வார் களனில் பிள்ளைகளின் வாசித்தலை மேற்பார்வை செய்வதற்கான நேரம் அரிதாகவே இருக்கும். இன்னொரு வகையில் மாணவர்களின் பெரும் பாலான நேரம் தனியார் வகுப்புகளிலும் பாடசாலையில் கொடுக்கப்படும் வீட்டு வேலைகளிலும் செலவழிக்கப்படு வதனால் மாணவர்களிற்கு மனச் சந்தோசத் திற்காக வாசிக்கக் கிடைக்கும் நேரம் அற்றுப் போகிறது.

வளமான வாசிப்பு

எல்லாவற்றையும் விட மிக முக்கியமான காரணி எதை வாசிப்பது என்பது தான்.. நூல்கள் வியாபாரமயப்படுத்தப்பட்டிருப்பதும்,

ஏனைய பொருட்களை விடவும் நூல்களின் விலை ஒப்பீட்டளவில் குறைந்து கொண்டு போவதும், ஒரே நூலைத் தரங்குறைந்த தாளில் அச்சிட்டுப் பெருந்தொகையில் மலிவுப்பதிப்புகளாக விற்கக்கூடிய வசதியும், படித்து முடிந்ததும் குப்பைக்கூடைக்குள் போடக்கூடியளவுக்கு உடனடித்தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய நூல்களின் உற்பத்தியும், புத்தகங்கள் புனிதமானவை என்ற கருத்து நிலையைத் தகர்த்துவிட்டன. குப்பைக்குள் குன்றிமணி களைத் தேடிப் பொறுக்க வேண்டிய நிலையிலிருக்கும் இன்றைய தலைமுறையினருக்குக் கண்டதும் கற்கப் பண்டிதனாவான் என்ற பழமொழி பொருத்த மற்றதொன்று. கருத்துக் கொவ்வாத கதைப் புத்தகங்களே கதியென்று கிடப்பவர்கள் கூட வாசிப்பில் முழு நாளையே தாம் செலவிடுவ தாகத் தான் வாதிடுகின்றனர். இங்குதான் வளமான வாசிப்பு என்பதன் முழுமையான அர்த்தம் கிடைக்கிறது. பெற் ரோர்கள், ஆசிரியர்கள், நூலாகர்கள் இணைந்த முயற்சியினால் மட்டுமே தரமான நூல்களைப் படிக்கக் கூடிய வாய்ப்பை இளைய தலைமுறையினர் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும். சமூகங்களை வடி வமைத்த சிற்பிகள், சமூகத்தை முன்னேற்றப் பாதைக்கு இட்டுச் சென்ற வழிகாட்டிகள், சமூகத்தில் எதிர்பாராத மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய அவதார புருஷர்கள் போன்ற பெரும் தலைவர்களின் வாழ்க்கைச் சரிதங்கள், பொது அறிவு நூல்கள் போன்றவை முன்னேறுவதற்கு மாதிரிகள் தேடி அலையும் மாணவப்பருவத்துக்கு மிகப் பொருத்த மானவை. உலக சமூகங்களின் வாழ்நிலையைக் காட்டும் கண்ணாடிகளாக இருக்கும்

மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியங்கள் வீட்டில் இருக்கும் இல்லத்தரசிகஞ்சுக் கு மிகவும் பயன்தரத் தக்கவை.

எனக்கு பெப்பி வாய்க்கவில்லையே என்ற ஏக்கத்தைத் தருவதற்குப் பதில் மற்றவரை விட நான் மேல் என்ற மனோநிலையைத் தருகின்ற நூல்கள், தான் வாழுகின்ற சமூகத்துக்குப் பொருத்தமான புதுப்புது ஆய்வு முயற்சிகளைத் தூண்டும் நூல்கள், விரக்தியால் விழுந்து கிடப்பவரைத் தாக்கி நிறுத்தித் துணிவு தந்திடும் நூல்கள், பற்றிப் பிடித்து ஏறுவதற்கு கொழுகொம்பாக இருக்கும் நூல்கள் இவை தான் வளமான வாசிப்புக்குத் தேவைப்படு பலவு. இத்தகையதொரு வாசிப்புத் தான் 'நான்' என்ற உணர்வை இல்லா தொழித்து 'நாம்' என்ற உணர்வைத் தோற்று விக்கும். நாம் என்ற உணர்வு தோன்றி விட்டால் சமூக மேம்பாடு தொடர்பாகக் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமேயிருக்காது.

குறிப்புவு நூல்கள்

1. அருளானந்தம், ஸ்ரீ. சனசமூக நிலையங்கள்: சமூகமேம்பாட்டின் குவிமையங்கள். பாரதிதாசன் கட்டுத் திறப்புவிழா மலர். 2003.
2. கனகலிங்கம், ரதி. 'இல்லத்தரசி ஒருவரின் வாசிப்பு அனுபவங்கள்'. அறிவாலையம் சிறப்பு மலர். இனுவில்: இனுவில் திருவூர் ஓன்றியம், 2005. பக். 98-99
3. சண்முகலிங்கம், ம. 'நுழைபுலம்'. மேற்படி நூல் பக். 98-99.
4. சந்தானம், எஸ். கல்வியின் தத்துவ சமூக அடிப்படைகள். சென்னை: பழனியப்பா, 1987. பக். 605.
5. International Federation of Library Associations and Institutions. 1995-2000 www.ifla.org.

திருக்குறள் மாநாடு - 2015

“அனுவைத் துழைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த குறள்”

எனத் தமிழ்ப் பாட்டி ஒளவையார் திருக்குறளைச் சிலாகித்துள்ளார். அதனைப் படைத்துப் பாருக்கீந்த திருவள்ளுவப் பெருந்தகையை “ஸ்ராயால் உலகளாந்தவர்....” என உலகோர் புகழ் கின்றனர். இதற்கெல்லாம் அடிப்படை குறளில் தெறிக்கும் பொய்யாமொழி தான்! காலத்தைக் கடந்து திருக்குறள் இன்றும் சிரஞ் சீவியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. சர்வம் முழுதும் வியாபித்தும் வேற்று மொழிகளிலும் மொழிமாற்றம் பெற்றுத் தமிழர்கள் தோராலும் படிக்கப் படும் பெருமறையாகி விட்டது!

“நூலறிவே யாகுமாம் நுண்ணறிவு....” என்பதுக்கு இலக்கணமாகும் திருக்குறளின், செம்மையான வாழ்க்கைக்கான வழிகாட்டல்களை தொடரும் இளைய சந்ததிக்கும் பரவச் செய்யும் இலக்கோடு, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் ஆண்டு தோறும், திருக்குறள் மாநாடுகளை நடாத்துவது தமிழ்பேசும் மக்கள் அறிந்ததே! அதன் நீட்சியாக, இவ்வாண்டும் (2015) செப்ரெம்பர் 18, 19, 20 ஆந் திகதிகளிலும், மிகப் பிரமாண்டமான முறையில், சங்கரப்பிள்ளை மண்டபம் தமிழுணர்வாளர்களால் நிறைந்து, அதன் இரு மருங்கிலுமுள்ள வெளிகளையு மடைத்துப் பிரதான வாசலைத் தொட, வெற்றிகரமாக நடத்தியது.

இம்மாநாட்டின் தொடக்க நாளான 18ஆந் திகதி மாலை, திருவள்ளுவப் பெருமானின், திருவுருவப்படம் அலங்கரிக்

கப்பட்ட மோட்டார் ஊர்தியில் வைத்து, ருத்திரா மாவத்தை, சங்கம் வீதி ஆகிய வீதிகளுடாக மாநாட்டு மண்டபத்துக்குக் கொண்டு வரப் பட்டது. வீதியின் இருமருங்கிலும் கும்பம் வைத்து மக்கள் வள்ளுவப் பெருமானைச் சங்கை செய்தனர். பாடசாலை மாணவர்கள் வாத்தியிமிசைத்தும், கும்மி - செம்பு, நடன மாடியும் கோலாட்ட மாடியும் ஊர்வலத்தில் வந்து கொண்டிருந்தனர். “சின்னஞ்சிறு” சொன்றும் கருந்தாடி வள்ளுவனாக ஊர்வலத்தில் நடமாடி மக்கள் கவனத் தைப் பெற்றது.

தமிழ்ச் சங்கக் கொடியைக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் திரு.மு.கதிர்காம நாதன் ஏற்றி வைத்தார்.

கஜேன் தம்பதி மங்கல விளக்கேற்றினர். தமிழ்த் தாய் வாழ்த்தைப் பிரியங்கா ஆன் பிரான்சிஸ் குறள்வாழ்த்தைக் கொழும்பு சைவ மங்கையர் கழக மாணவிகளும் பாடினர். வரவேற் புரையைச் சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா (நூலகச் செயலாளர்) நிகழ்த்தினார்.

தொடக்கவுரை: கே.வி.தவராசா (கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்)

திருவள்ளுவரால் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்ட திருக்குறள் இன்றும் மக்கள் மத்தியில் நிலைத் து நிற்கின்றது. கால ஓட்டத்துக்குத் தக்கதாக அமைந்திருப்பதே இதற்குக் காரணமாகும். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 2015 ஆண்டிற்கான

திருக்குறள் மாநாட்டின் முதலாம் நாள் நிகழ்வுகள் சங்கத்தின் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பரிமேலழகரின் அரங்கில் நடைபெறுகின்றது. அவரது உரையே திருக்குறள் பொழிப்புரைகளில் முக்கியம் பெறுகின்றது. 1840ஆம் ஆண்டில் பரிமேலழகர் உரை அச்சு வாகனமேறி சகல மக்களின் கைக்கும் வந்தது. திருக்குறள் என்பது பல மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. சிங்கள மொழியிலும் உண்டு.

இலங்கை அரசியலமைப்பில் பேச்சுச் சுதந்திரம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவைகளை அன்றே திருக்குறளில் வள்ளுவர் கூறியுள்ளார். மரணதண்டனை இந்நாட்டில் வேண்டுமா இல்லையா என்ற பிரச் சினை இன்று வெகுவாகப் பேசப்படுகிறது. இன்று கொடுமான குற்றச் செயல்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஜந்து வயதுச் சிறுமி கற்பழிக்கப்பட்டுக் கொலையும் செய்யப்பட்டுள்ளாள். இத்தகைய கொடிய குற்றங்களுக்கு மரண தண்டனை கொடுப்பதுதான் தகும்.

குழ்நிலையைப் பொறுத்து மரண தண்டனையை அமுல்படுத்த வேண்டும் நடுநிலையோடு மரண தண்டனை வழங்க வேண்டும். சிறுவர்கள் மத்தியில் நல்ல நூல்கள் செல்லவேண்டும்.

தலைமையுரை
மு.கதிர் காமநாதன்
 (தலைவர், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்)

திருக்குறள் தேக்க நிலையை அடையக் கூடாது. அது என்றும் இளமையோடு வாழும் சக்தியைக் கொண்டது. முன்னாள் பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர் அமரர் பண்டிதர் கா.பொ.இரத்தினம் திருக்குறஞருக்காக வாழ்ந்தார். இலங்கைப்

பாராஞ்மன்றத்தில் திருக்குறள் பற்றிச் சொன்னார்.

குறள் வாழ்க்கை நெறியை வெளிப் படுத்துகின்றது. நாம் கற்ற அறிவை எமது வாழ்வில் பயன்படுத்த வேண்டும். 2012 ஆம் ஆண்டில் திருவள்ளுவரின் திருவுருவப் படத்தை யானையில் வைத்து கதிரேசன் கோயிலிருந்து காலி வீதி ஊடாக மாநாட்டு மண்டபத்துக்கு ஊர்வலமாகக் கொண்டு வந்தோம். தமிழர்களாகிய நாம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் திருவள்ளுவருக்கு விழாவெடுக்க வேண்டும். அறிவாளிகளோடு சேரும் போதும், பேசும் போதும் எமக்கும் அறிவு வரும். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நல்ல நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்தும் நடத்தும்.

மாநாட்டு மலர் வெளியீட்டுரை
ந.கருணை ஆனந்தன்
 (தலைவர், நாவலர் நற்பணி மன்றம்)

மக்கள் வாழ வழிகாட்டி திருக்குறள். தமிழில் முதல் வந்த நூலும் அதுவே. இராமாயணம் வடமொழியில் தான் ஆக்கப்பட்டது. திருக்குறள் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதம். அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முப்பால் பற்றிய குறள்களைத் திருக்குறள் கொண்டுள்ளது. திருக்குறள் நூலுக்கு இணையாக இதுவரை எந்தவொரு நூலும் படைக்கப்படவில்லை. “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என மகாகவி பாரதியார் வள்ளுவத்தைப் போற்றி யுள்ளார். டாக்டர் மு.வரதராசனும் திருக்குறஞருக்கு உரை எழுதியுள்ளார். திருக்குறளை உரிய முறையில் ஆய்வு செய்து இலங்கைத் தமிழறிஞர்கள் கருத்துக்களை முன் வைக்கின்றனர்.

நூல்களை வெளியிட்டுத் திருக்குறளின் மகிழ்ச்சையைப் பரப்புகிறோம்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் மு.கதிர் காமநாதன் இம் மாநாடு சம்பந்தமான நூல் வெளியீடு செய்ய வேண்டிய அவசியம் பற்றிக் கூறினார். இப்பணியைச் செய்ய மகிழ்ச்சு யோடு ஏற்றுக் கொண்டேன். இவ் விடயத்தில் குமரன் நிறுவனத்தின் பணி பாராட்டத் தக்கது.

மலரின் முதல் பிரதியைச் சட்டத்தரணி திருமதி ஜெயந்தி விநோதன் பெற்றுக் கொண்டார்.

சிறப்புரை

உரைஞர்: முத்த தமிழகத் தமிழறிஞர் சிலம்பொலி சு.செல்லப்பன்

இம் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள இலங்கை வரும் படி கம் பவாரிதி இ.ஜெயராஜ் அழைத்தார். என் இந்த வருகைக்கு அவரே காரணம். அவருக்கு என் நன்றிகள். இந்நாளில் தமிழ் நாட்டிலும் எனக்கு நிகழ்ச்சிகள் இருந்தன. அதன் ஏற்பட்டாளர்களும் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளும்படி சொன்னார்கள். எனவே இதற்கு என்னால் வரமுடிந்தது.

தலைவர் மு.கதிர்காமநாதன் இன்றும் இளமையோடுதான் காணப்படுகிறார். அவரது இல்லத்தில் இதைக் கவனித்தேன். 1992 இல் அந்தப் போர்க்காலத்தில் வி.பி.தேவராசாவைச் சந்தித்தேன். இன்று வி.பி.தேவராசாவை இங்கு காணப்பது மகிழ்ச்சியாக உள்ளது.

கஜன் தம்பதி குத்து விளக்கேற்றி மாநாட்டைத் தொடக்கி வைத்தனர். இந்துக்களுக்கு குத்துவிளக்கு முக்கிய மானது. மெழுகுவர்த்தி கிறிஸ்தவர்

களுக்கு முக்கியமானது. இச்செயற்பாடு ஒருமைப் பாட்டையே வெளிப்படுத்துகின்றது.

“வள்ளுவன், கம்பன், இளங்கோ போல் வேறொங்கும் காணோம்” என மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி பாடினார். “உன்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை எனப் பாடினார். தமிழ் மாந்தரின் இதயம் போன்றது திருக்குறள். இதயமில்லையெனின் மனிதன் இல்லை. அது எந்நேரமும் துடித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். தேனில் ஊறியது போன்ற காப்பியம் சிலப்பதி காரம்.

எது சிறந்த நாடு? கோயில் இருப்பது ஊருக்கு அழகு.நல்லோர் வாழ்வதே நல்ல ஊராகும். பண்புடையார்ப் பட்டு உண்டு உலகம், அது இன்றேல் - மன்புக்கு மாய்வது மன் எனப் பண்புடையார் வாழும் உலகுக்கு அழிவில்லை எனத் திருவள்ளுவர் பாடியுள்ளார். திருக்குறளே இளங்கோ சிலப் பதிகார காவியத்தைப் படைக்க உதவியதெனவும் கூறலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோ அடிகள் முரண் தொடையையும் கையாண்டுள்ளார்.

நன்றியுரையை மா.சாட்சரன் நிகழ்த்தி னார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க கீதத்துடன் முதல்நாள் நிகழ்வுகள் நிறைவு பெற்றன. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க உறுப்பினர் திரு.ப.க.மகாதேவா நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கி அறிவிப்புக்களைச் செய்தார்.

• இரண்டாம் நாள் (19.09.2015) நிகழ்வுகள், திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த ஜி.ஐ.போப் அரங்கில் காலை, மாலை நேர நிகழ்வுகளாக நடைபெற்றன.

காலை நேர நிகழ்வுகள் பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் தலைமையில் நடை பெற்றன. செல்வன் பவித்திரன் ஈஸ் வரானந் தத் தின் தமிழ் ததாய் வாழ்த்தைத் தொடர்ந்து, வெள்ளவுத்தை சாந்த கிளேயர் மகாவித்தியாலய மாணவிகள் குறள் வாழ்த்திசைத்தனர். ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திரு.மு.மனோகரன் வரவேற்புரை ஆற்றினார். ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திரு.வீ.ஏ.திருஞானசுந்தரம் தொடக்கவுரையை நிகழ்த்தினார்.

பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரனின் தலைமையைத் தொடர்ந்து கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் தலைமையில் ‘குறளில் பெண்மை’ என்ற தொனிப் பொருளில் மகளிர் அரங்கு நடைபெற்றது. ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி.பவானி முகுந்தன் ‘இல் வாழ்க்கை’ எனும் தலைப்பிலும், ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி.வளர்மதி சுமாதரன் ‘மக்கட்பேறு’ எனும் தலைப் பிலும், எழுத்தாளர் திருமதி. வசந்தி தயாபரன் ‘விருந்தோம்பல்’ எனும் தலைப்பிலும் உரையாற் றினர். அடுத்து, முனைவர் சிலம் பொலி செல்லப்பன் தலைமை தாங்க, ‘வள்ளுவ வாழ்வு’ கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. அதில், தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருகை தந்திருந்த முனைவர்களான த.திருநாவுக்கரசு, தா. நீலகண்டபிள்ளை, ‘முப்பால்மணி கிருஷ்ணாசந்து சோர்சியா ஆகியோர் பங்குபற்றி உரைநிகழ்த்தினர். நன்றி யுரையை சங்கத்தின் துணைதிச் செயலாளர் திரு. அ. எதிர்வீசிங்கம் நிகழ்த்தினார். ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திரு. கே. பொன்னுத்துரை நிகழ்ச்சி களைத் தொகுத்துவழங்கினார்.

மாலை நேர நிகழ்வுகளுக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திரு.கந்தையா நீலகண்டன் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்.

மாலை நேர நிகழ்வுகள் பின்வருமாறு:

திரு.திருமதி நகுலராஜா தம்பதி மங்கல விளக் கேற்றினர். செல்விசாயிலட்சுமி லோகீஸ்வரன் தமிழ்வாழ்த்துப் பாடினார். தெகிவளை தமிழ் மகாவித்தியாலய மாணவர்கள் நன்றாகக் குறள் வாழ்த்துப் பாடினர்.

வரவேற்புரை சட்ட மாணவன் குமரகுருபரன் அசோக்பரன் (ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்)

“யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல், வள்ளுவர் போல் இளங்கோவைப் போல், பூமி தனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை” எனச் சுப்பிரமணிய பாரதியார் பாடியுள்ளார். அந்த வகையில் திருவள்ளுவருக்குப் பெருவிழாவெடுத்துப் பெருமைப்படுவது பொருத்தமானதே. இப்படியான விழாக் களால் தான் திருக்குறளும் பெருமை கொள்கின்றது. அள்ளு, அள்ள அறிவைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அட்சயபாத் திரி ம் திருக்குறள். திருக்குறள் இன்பத்தை அனைவரும் பெற வேண்டுமென்பதே இத்தகைய மாநாடுகளின் நோக்கமாகும்.

பாடசாலைப் பரீட்சைக்குத் திருக்குறளையும் ஒரு நூலாக பயன்படும் பாடமாக்க வேண்டும்.

**தொடக்கவரை திரு.ஆ.குகமுர்த்தி (துணைத் தலைவர்,
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்)**

யாழ்ப்பானம் இந்துக் கல்லூரியில் எனது சமகால மாணவராகக் கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ் கற்றார். ஓடி விளையாடுபாப்பா என நாங்கள் ஓடித் திரிய அவர்தமிழைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். தமிழரின்

சொத்துத் திருக்குறள். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் திருக்குறள் விழாக்களை இன்னும் சிறப்பாகத்தான் செய்துவருகிறது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் கடந்தும் இன்னும் திருக்குறள் மக்களிடையில் வாழ்ந்து கொண்டுதான் வருகின்றது. அதில் சொல் லப்படாத வாழ்வு சம்பந்தமான விடய மெதுவுமில்லை. வாழ்க்கை, அரசியல் என்பன பேசப்பட்டுள்ளன. திருக்குறளை நாம் வாழ வைத்து எமது அடுத்த சந்ததிக்கும் கையளிக்க வேண்டும்.

தலைமையுரை:
கந்தையா நீலகண்டன்
ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

எனக் குத் தமிழில் ஆர் வத் தை ஏற்படுத்தியவர் எனக்கு ஆசிரியராக விருந்த நீலகண்டன் மாஸ்டர். க.பொ.த. (சாதாரன) பரீட்சைக்கும் தமிழிலக்கியத் தைக் கற்க வைத்தார். எங்கே, என்ன இருக்கின்றதென்பதை அறியும் ஆர்வம் மாணவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும்.

“உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்க கடையரே கல்லா தவர்”

எனக் கல்வியின் பெருமையைத் திருக்குறள் சொல்கிறது. அறிவைப் பெருக்க படித்தறிந்த ஆசியர்களிடம் கற்க வேண்டும். “கற்றோருக்குச் சென்றவிட மெல்லாம் சிறப்பு” என ஒளவையார் சொல்லியுள்ளார்.

“செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை”

எனத் திருக்குறள் பேசுகிறது. இத்தகைய மாநாடுகளின் சிறப்பாக விளங்குவது செவிச் செல்வமாகும்.

“கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க அ. தொருவற்கு ஒற்கத்தீன் ஊற்றாம் துணை”

எனவும் திருக்குறள் கேட்டறிவின் பயனை அறியத்தருகின்றது. அறிஞர் சி.என். அண்ணாத்துரை “கத்தியைத் தீட்டாதே உன் புத்தியைத் தீட்டு” எனச் சொல்லியுள்ளார். இத்தயை நிகழ்ச்சிகள் கேட்போரின் புத்தியைத் தீட்டக் கூடியவை.

அரசியலுக்குள் பிரவேசிப்போருக்குத் திருக்குறளைப் படிக்கச் செய்யவேண்டும்.

“முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும்”

என மக்களை ஆட்சிசெய்பவன் எத்தகையவனாக இருக்க வேண்டுமெனத் திருவள்ளுவர் விளக்குகிறார். முறையான ஆட்சி செய்பவன் மக்களால் போற்றப் படுவான். எமது இலங்கையில் அப்படிச் செய்திருந்தால் எமது நாடு எங்கோ சென்றிருக்கும்.

எனது கரணவாய்க் கிராமத்தில் நடத்தப்படும் திருக்குறள் மாநாடுகளுக்குப் பண்டிதர் கா.பொ.இரத்தினமும் தவறாது வருவார். நாடாளுமன்றத்திலும் திருக்குறளை மேற்கொள் காட்டிப் பேசியவர்.

இன்றைய சட்ட நால்களுக்கு முன்னோடியாக இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் படைக்கப்பட்ட திருக்குறள் விளங்குகின்றது.

“சமன் செய்து சீர் தூக்கும் கோல் போல் அமைந்து ஒருபால்

கோடாமை சான்றோருக்கு அணி” எனத் திருக்குறள் நடு நிலைத் தன்மையை, சமன் செய்து சீர் தூக்கும் கோலுக்கு ஒப்பிடுகிறது. நீதியரசருக்கு வரைவிலக்கணம் கூறுகின்றது. சட்ட மாணவர்கள் கட்டாயம் இவைகளையும் கற்க வேண்டும்.

“தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க, பொய்த்த பின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்”

இத்தகைய சமுதாய நெறிப்படுத்தலை எந்தவொரு சட்ட நூலிலும் காண முடியாது. மற்றவருக்குத் தீங்கு செய்யக் கூடாதெனவும் திருவள்ளுவர் செப்பியுள் என்னைக் கண்டு விட்டால் எம்.ஜி.ஆர் தமிழே வருக என்பார்.

சிறப்புச் சொற்பொழிவு
“குறள் நெறி”
சொற்பொழிவாளர்:

முத்த தமிழறிஞர் சிலம் பொலி
கு.செல்லப்பன்

கூட்டத்தில் பேசுபவர், பேச்சாளருக்குப் பின் புறமாக மைக்குக்கு வந்தே பேச வேண்டும். அத்தகைய பணிவடைமை இருக்கவேண்டும். திருக்குறள் விளக்கைப் போன்றது. அதில் இல்லாததொன்றில்லை. இந்த வையத்துக்குத் துணையாக நிற்பது திருக்குறள்.

பாடங்களை நடத்த வேண்டிய முறையில் ஆசிரியர்கள் நடத்த வேண்டும் என்பது பல ஆண்டுகளுக்கு முன் என் ஆசிரியர் எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்த உரை. இன்னமும் என் நெஞ்சில் உண்டு. நல்லாசியர்களிடம் அடிபட வேண்டிய தேவை ஏற்படாது. அக்காலத்தில் எப்படியான பாடங்களையும் ஒரே ஆசிரியரே எமக்குக் கற்றுக்கொடுத்தார். வேற்றுமை களைப் பிரித்துக் காட்டினார். மறக்க

முடியாதிருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் ஆசிரியராக இருக்க வேண்டும். மாணவரின் மதிப்பைப்பெறவேண்டும்.

தமிழ்நாட்டின் முதலமைச் சர்கள் மூவரோடு பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி, மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர் ஆகியோரோடு தொடர்புகளை வைத்தி ருந்தேன். அண்ணா மிக அன்பாகப் பழகினார். என்னைக் கண்டு விட்டால் எம்.ஜி.ஆர் தமிழே வருக என்பார்.

திருக்குறளை ஊன்றிப் படிக்க வேண்டும். நீதிபதிகள் சமன்செய்து சீர் தூக்கும் கோல் போல், விடயத்தை நன்காராய்ந்து தீர்ப்பு வழங்க வேண்டுமென திருவள்ளுவர் சொல்கிறார். குறள் ஒவ்வொன்றிலும் திருவள்ளுவரின் சமுதாய ஆய்வு வெளிப்படுகின்றது.

“மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்; அனைத்துஅறன் ஆகல நீர் பிற”

என அறம் காப்போனைத் திருக்குறள் இனங்காட்டுகிறது. மனத் தூய்மை வேண்டும். குற்றமற்ற நெஞ்சம் கொண்ட வனே அறஞ் செய்பவன். தவறுகள் மனதை அரித்துக் கொண்டுதான் இருக்கும். உளத் தூய்மை இருந்தால் நாள் தோறும் வெண்ணிறு பூசவேண்டுமா? எம்மத்தியில் வேடம் போடுபவர்கள் இருக்கின்றனர். விளம்பரப் போலிகள் உண்டு. மனத்தூய்மைவாழ்வைச் சிறக்கவைக்கும்.

கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ் தலைமையில் “வள்ளுவனின் கூர்த்த மதி நுட்பம் பெரிதும் வெளிப் படுவது”. என்ற தலைப்பில் பட்டிமன்றம் நடைபெற்றது.

பட்டிமன் றத் தலைமையுரை கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜா :

நாங்கள் தமிழால் வாழ்கின்றோம். சிலம்பொலி செல்லப்பனும் அப்படியே. அவர் தமிழ் நாட்டின் மூன்று முதலமைச் சர்களோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அந்த முதலமைச் சர்கள் அவரைக் குருவாக மதித்தனர். அவர்களிடமிருந்து தனக்கெனச் சிறு உதவியைக் கூடக் கேட்காத பெருமனிதன். தனக்கு மகன்மார் இருந்தும் பிற இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக்கொடுத்திருக்கின்றார்.

எமது மாணவர் காலத் தில் சிவபுராணத் தைக் கேட்டுக்கேட்டு அது எங்கள் உள்ளே புகுந்து விட்டது. தெரியா விட்டால் தண்டனை. எழுந்து நிற்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் மற்றப் பாடங்களை ஒப்புக்குத் தான் சொல்லித்தருவர்.

மனிதருக்கு முன்னரிவு இருக்க வேண்டும். இது முற்பிறப்பிலிருந்து வருவது. அதையொரு வரமென்று சொல்லலாம். அறிவை மனிதர் தேடியும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நன்றியுரையை திருமதி சந்திரபவானி பரமசாமி நிகழ்த்தினார். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்துடன் இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சிகள் நிறைவு பெற்றன.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குமு உறுப்பினர் திருமதி பவானி முகுந்தன் நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்து வழங்கினார்.

திருக்குறள் மாநாட்டின் (2015) முன்றாம் நாள் நிகழ்வுகள், க.பொ. இரத்தினம் அரங்கில் 20.09.2015 ஆந் திகதி நடைபெற்றன. பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் தலைமை தாங்கினார்.

திரு.திருமதி தவயோகராஜா தம்பதி மங்கல விளக்கேற்றி நிகழ்ச்சிகளைத் தொடக்கி வைத்தனர்.

தமிழ் வாழ்த்தைச் செல்வி உமேஷா சிவகுமார் பாட, குறள் வாழ்த்தை வெள்ளத்தை இராமகிருஷ்ண தமிழ் மகாவித்தியாலய மாணவிகள் பாடனார். வரவேற்புரையை கதிரவேலு மகாதேவா (ஆட்சிக்குமு உறுப்பினர், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்) நிகழ்த்தினார்.

தொடக்கவுரை:

திரு.ந.காண்மூன்

(கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், ஆட்சிக்குமு உறுப்பினர்)

1948 ஆம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகள் சாசனத்தில் பதியப்பட்ட மனித உரிமைகளைத் திருவள்ளுவர் 2000 ஆண் டுகளுக்கு முன்னரே தனது திருக்குறளில் வெளியிட்டு விட்டார் இன்றைய அரசாட்சியில் வள்ளுவர் சொன்ன அரசியல் அறம் இல்லை. பிழைத்தும் போய் விட்டது. பிறப்பால் ஒரு நல்லாட்சி எப்படி இருக்கவேண்டு மென்பதைத் திருக்குறள் வரை விலக்கணப்படுத்துகிறது.

“தன்நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க பொய்த்த பின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சூழ்”

சர்வ தேசங்கள் இன்று இலங்கையின் நடவடிக்கைகளை அவதானிக்கின்றன. தமிழ், சிங்களம் என்ற மொழி கடந்து பிரச்சினைகளை அனுக விட்டால் தவறான வழிகளுக்கே செல்வோம். நடந்த அந்திகளை எடுத்துரைக்கக் கூட தான் வேண்டும். அந்த ஞானிகள் சொல் வதைத்தான் நாமின்று நாடு நிற்கின்றோம்.

தலைமையுரை
பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம்
(துணைத் தலைவர், கொழும்புத்
தமிழ்ச் சங்கம்)

இவ்வரங்குக்குக் கா.பொ. இரத்தினம் அரங்கு எனப்பெயரிட்டிருப்பது மிகவும் முக் கியமான தாகும். பண் டிதர் கா.பொ.இரத்தினம் திருக்குறள் வழியில் வாழ்ந்து காட்டிய பெரியார். திருக்குறளை மக்கள் மத்தியில் பரப்பியவர். எமது தமிழ்ச் சங்கத்தின் நீண்டகால உறுப்பினர்; முன் னாள் தலைவர். இத்தகைய பிர மாண்டமான மாநாடு களை நடத்தக் கூடிய பொருள் வளமும் மனித வளமும் தமிழ்ச் சங்கத்திடமுண்டு. பல்கலைக் கழகங்களால் இப்படி நடத்த முடியாது. தமிழ்ச் சங்கம் தான் தகுதி யானது.

எமது தமிழ்ச் சங்கம் ‘முப்பால்’ என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளது. இதன் தொகுப்பாசியர் திரு.க.க.உதயகுமார் அருமையான பணியைச் செய்துள்ளார். இத்தகைய நிகழ்வுகளில் புதியவர்களும் அதிகாவில் கலந்து கொள்ள வேண்டும். தமிழ்ச்சங்கத்தின் பணிகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். எமது நூலகத்தில் பயன்தரத்தக்க 50000 நூல்கள் உண்டு.

‘எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு’

எனத் திருக்குறள் சொல் கிறது. அறிவைத் தேடிப்பெற வேண்டும்.

பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம், சிலம் பொலி சு.செல்லப்பனுக்குப் பொன்னாடை போர்த்தினார்.

கருத்தரங்கு
விடயம் : ‘வழி வழி வள்ளுவன்’

தலைமையுரை
முத்த தமிழ்ரிஞுர் சிலம்பொலி
சு.செல்லப்பன்

அறிவை மதித்து கா.பொ.இரத்தினம் அரங்கை அமைத்திருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. பண்டிதர் கா.பொ. இரத்தினத் தை நன்றாக அறிவேன். சென்னையில் தங்கியிருந்த போது என் இல்லம் வந்து என்னைச் சந்தித்திருக்கிறார்.

பண்பாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டுமெனப் பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரன் பேசினார். அவர் போட்ட சால்வையைத் (பொன்னாடை) தான் எனது தோளில் போட்டிருக்கிறேன். அதற்கு மதிப்பைக் கொடுக்கிறேன். இது கைமாறக்கூடாது. தமிழ்ச் சங்கம் கைத்தறியில் இத்தகைய சால்வைகளைத் தயாரித்து, இத்தகைய காத்திரமான செயற்பாடுகளுக்கு விநி யோகிக்க வேண்டும்.

இக்கருத்தரங்கில் எடுத்தாளப்பட விருக்கும் தலைப்பு ‘வழி வழி வள்ளுவன்’ அருமையானது. ‘சிலம் பொலி’ என்ற பட்டத்தை எனக்குத் தந்தவர், சொல்லின் செல்வர் ரா.பி.சேதுப் பிள்ளை. பட்டங்கள் தமிழில் இருக்க வேண்டுமென ரா.பி.சேதுப் பிள்ளை சொன்னார். தகுதியானவர்களுக்குப் பட்டங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.

கருத்துரைகள்
தமிழருவி த.சிவகுமார்
(தலைவர், வவுனியாத் தமிழ்ச் சங்கம்)
வள்ளுவரும் கம்பரும்

ஞான மரபு முத்தது. வள்ளுவனுக்குக் கம்பர், இளங்கோ, பாரதி தம்பிமார். இளங்கோவுக்கு வள்ளுவரின் கருத்தியல் பணி இருந்துள்ளது. எமது அறிவு

பாசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பக்தி ஞானம் எமக்கு வேண்டும். இறைவனடி சேர வேண்டுமென்கிறது. சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம். 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது திருவள்ளுவரின் திருக்குறள். பெரிய புராணம் 800 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாகும்.

இரு நூல்களையும் நாங்கள் ஆழந்து படிக்க வேண்டும். அப்போது தான் உண்மையான வாழ்வைப் பற்றி அறியமுடியும். திருக்குறளின் ‘வாழ்க்கைத் துணைநலம்’ என்ற அதிகாரம் பெண்ணின் பெருமையைச் சொல்கின்றது.

‘தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற

சொல்காத்துச் சோர்விலாள் பெண் எனப் பெண்ணுக்கு வரவிலக்கணம் சொல்கின்றது. சேக்கிழார் மன்னரின் அரசவையில் இருந்தவர். உள்ளபடி உள்ளதைச் சொல்லியுள்ளார். முதல் நூல்கள் திருக்குறளும் பெரிய புராணம் ஆகும். திருக்குறள் கருத்துக்களைப் பெரிய புராணம் காட்சியாகத்தருகின்றது.

முனைவர் த.திருநாவுக்கரசு
(தமிழ்நாடு)
வள்ளுவரும் பாரதியும்

கிருபானந்த வாரியாரின் பேச்சை நான்கு வயதாக இருந்தபோது கேட்டிருக்கின்றேன். என்னிடம் கேள்விகளைக் கேட்டார் வாரியார். பதில்களைச் சொன்னேன். எனக்குக் கந்தர்அனுபுதி நூலைத் தந்தார். என்னை வாழ்த்தினார். 45 ஆண்டுகளில் 25 விருதுகளைப் பெற்றவன் நான். இக்கட்டான் நிலை வந்தும் இலங்கைத் தமிழர்கள் தமிழை விட்டு விடாதது மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றது. வீர

உணர்வுடன் உள்ளனர். பாரம்பரிய உணர்வுடன் திருவள்ளுவர் வாழ்ந்தார். சுதந்திரப் போராட்டகாலத்தில் மகாகவி பாரதியார் வாழ்ந்தார். ஆண்டுகள் முப்பதே வாழ்ந்தார். ‘பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி’ எனக் கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை பாடியுள்ளார். பாரதியே எமது பைந்தமிழின் சாரதி. பாரதிக்கென இன்று பெரும்பரம்பரையுண்டு. அவர் உலகம் பயன்படப் பாடினார். ‘யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல், வள்ளுவன் போல், இளங்கோ போல் பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை’ எனவும் ‘யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்’ எனவும் எம் மொழி யையும் புலவர்களை யும் பற்றிப் பாடினார். பாரதியின் குயில் பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு அற்புதமானவை. யாம் எனப் பாரதி தன்னையும் இணைத்துப்பாடியுள்ளார். திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் மூன்று இடங்களில் தன்னை உட்படுத்துகிறார்.

நிமிர்ந்து நிற்பதற்கே விழாக்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. தமிழ் மொழியால் நாம் ஒன்றுபடுகின்றோம்; நிமிர்ந்து நிற்கிறோம்!

‘குறள் தந்த வாழ்வு’ என்ற தொனிப் பொருளில் கவியரங்கம் நடைபெற்றது.

திரு.ப.க.மகாதேவா நன்றியுரை கூறினார் சங்க கீதத்தோடு காலை நிகழ்ச்சிகள் நிறைவு பெற்றன.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நூலகக் குழுச்செயலாளர் திருமதி சுகந்தி இராஜ குலேந்திரா நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கினார்.

மாலை நிகழ்வு

திருக்குறள் மாநாடு மூன்றாம் நாள் மாலை நிகழ்வு 5.30 மணிக்கு ஆரம்பமானது. திரு.திருமதி கணபதிப் பிள்ளை தம்பதி மகிழ்வுடன் மங்கல விளக்கை ஏற்றி வைத்தனர். அதைத் தொடர்ந்து தமிழ்வாழ்த்தினை செல்வி வைத்தாலி யோகராஜன் இசைக்க பம்பலப்பிடிடி இராமநாதன் இந்துமகளிர் கல்லூரி மாணவிகள் குறள் வாழ்த்தினை இசைத் தார் கள். வரவேற் புரையை துணைச் செயலாளர் திரு.ஆழ்வாப் பிள்ளை கந்தசாமி வழங்கினார். அவர் உரையாற்றும் போது தமிழ்ச் சங்கம் தனது தமிழ்ப் பணியை மிகவும் சிறப்பாக செய்து வருகின்றது என்பதற்கு இம் மாநாடு ஒரு எடுத்துக் காட்டு. திருவள்ளுவர் விழாக்களை நடாத்தி வந்த தமிழ்ச் சங்கம் 2012 ஆம் ஆண்டு திருக்குறள் மகாநாடு 3 நாட்கள் சிறப்பாக நடாத்தி வெற்றி கண்டது. இப்போதுதலைவர் திரு.மு.கதிர்காமநாதன் மீண்டும் திருக்குறள் மாநாட்டை மிகவும் சிறப்பாக நடாத்தி ஊர்வலம் ஊர்தி கீழ்த்தேச இசை என தொடர்ந்து சங்கக் கொடியை ஏற்றி தொடக்கிய விழாவின் நிறைவும் சிறப்பாக கெளரவங்கள், கலை, நிகழ்ச்சி, சிறப்புரை என நடைபெற இருக்கின்றன. இந் நிகழ்வுக்கு வந்த வெளிநாட்டு அறிஞர்கள் உள்ளூர் அறிஞர்கள் பெரியோர், தாய்மார்கள் அனைரையும் வரவேற்றும் மகிழ்கின்றேன் எனக் கூறினார் அதைத் தொடர்ந்து தொடக்கவுரையை தமிழ்ச் சங்க நிதிச் செயலாளர் திரு.செல்வ திருச்செல்வன் நிகழ்த்தும் போது திருக்குறள் உலகம் போற்றும் உன்னத மான கருத்துப் பெட்டகம்; தமிழ் மறை தமிழனுக்கு பெருமை சேர்க்கும் பொக்கிசம்; தமிழ்த்தாயின் முதுசம். நாம் பேணிப்

பாதுகாக்க வேண்டும். ஆண்டுதோறும் விழாவெடுத்து மகிழவேண்டும். மக்களிடம் வள்ளுவன் கருத்து போய்ச்சேர வேண்டும் குழந்தைகள் திருக்குறள் படிக்க வேண்டும் என்பதை ஊக்குவிக்க வேண்டும். இதற்காகத்தான் நாங்கள் நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட அத்தனை குழந்தைகளுக்கும் திருக்குறள் புத்தகம் வழங்கினோம்.

“கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத்தக”

கல்வியின் தேவையையும் அதனை கசடறக் கற்க வேண்டியதனையும் கற்றபடி வாழ வேண்டும்; ஒழுக வேண்டும் என்பனையும் தெளிவாக அழுத்தமாக அடித்துக் கூறுவது திருக்குறள். இப்படியான மாநாடுகளை சிறப்பாக தலைவர் திரு.மு.கதிர்காமநாதன் தலைமையில் தான் நடாத்த முடியும். என்பதை நடத்திக் காட்டிய தலைவருக்கு நன்றியும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். மாநாடுகள் தொடர்ந்து நடக்க தமிழ்ச் சங்கம் எழுச்சிபெறும். மக்கள் பயன்பாடு பெறவேண்டும் என்பதே இலக்கு என்று கூறி தொடக்கவுரையை நிறைவுசெய்தார்.

தலைமையுரையாற்றிய தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் திரு.மு.கதிர்காமநாதன் உரையாற்றும் போது திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியோர் பலர் திருக்குறளை வாழ்வியல் நெறியாகப் பயன்படுத்திய வர் கள் ஏராளம். மேடையில் பேசியவர்கள் குறளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கி மாநாடுகளை நடத்தியவர் களும் ஏராளம். அந்தவகையில் ஈழத்தில் குறளை முன்னிறுத்தி பணியாற்றிய முன் னாள் தலைவர் பண் டிதர்

க.பொ.இரத்தினம் அரங்கில் இன்றைய நிறைவு விழா நடைபெறுகின்றது மிகச் சிறப்பான பதிவாக இந்நாளை உணர்கின்றேன்.

இன்றைய தினம் ஒப்புரவாளர் விருது வழங்கிக் கொரவிக்கவிருக்கின்ற திரு.ஆ.மா.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் கல்விப்பணி, சமூகப்பணி, தமிழ்ப்பணிகளைக் கவனத்திற்கு கொண்டு வள்ளுவன் சொன்ன ஒப்புரவாளர் வரிசையில் 215 ஆம் குறளான

ஹருணி நீர்நிறைந்து அற்றேல்கு அவாம் பேரவிவாளன் திரு

இந் த வகையில் பயன் தரும் பேரவிவாளன் இன்று கொரவிக்கப் படுகின்றார். தமிழகத்து அறிஞர்கள் பலர் வருகை தந்து சிறப்புரையாற்றினார்கள். முத்த அறிஞர் சிலம்பொலி சு.செல்லப்பன் அவர்கள் குறளின் பெருமையையும் காலத் தின் முப்பையும் தெளிவு படுத்தியதும், எமது மநாட்டையும் வலுப்படுத்தியதம், வழிமொழிந்ததும் மகிழ்ச்சிக்குரியது. வள்ளுவன் நெறியை முன் ணெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். மாணவர் மத்தியில் குறளின் பெருமை சென்றடையவேண்டும் என்பது எமது தணியாத தாகம், இந்த செய்தி எல்லா இதயங்களிலும் பதிய வேண்டும். ஆண்டு தோறும் திருக்குறளுக்கு விழா எடுக்க வேண்டும்; எடுப்போம்! என ஆவாரத்திற்கு மத்தியில் கூறித் தனது உரையை நிறைவு செய்யும் போது அடுத்து சிலப்பதிகார விழாவும் மாசி மாதம் நடைபெறும் எனவும் கூறினார். தொடர்ந்து சிறப்புரையாற்றிய திரு.கிருஷ்ணசந்த சோலியா உரை

யாற்றும் போது குறள் வழிவாழ்வோம் சமூகத்தால் ஏற்றம் பெறுவோம் என்றும் தான் தமிழ் படித்தது குறள் படிக்கவே தனது தாய்மொழி ராஜாவுக்கான கொடுத்த மொழி; வாழ்வின் அர்த்தத்தை போதித்த மொழி. அந்த சிறப்பு திருக்குறளையே சாரும் என்று உரைத்தார்.

தலைவர் மு.கதிர் காமநாதன் திரு.ஆ.மா.சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு ஒப்புரவாளர் விருது வழங்கிக் கொரவித்தார். பொதுச் செயலாளர் சான்றிதழை வழங்கினார். திருமதி மாலதி சுப்பிரமணியத்திற்கான கொரவித்தினை திருமதி பத்மா சோமகாந் தன் வழங்கினார்.

இறுதி நிகழ்வாக “அபிநயஷேத்திரா” நடனப்பள்ளி மாணவிகள் அற்புதமான கலை நிகழ்வை வழங்கி அனைவரையும் வியப்பிலாற்றினார்கள். திருமதி திவ்வியா சுஜன் அவர்களின் இயக்கத்தை புகழ்ந்து பேசி அவருக்கும் கலந்து கொண்ட மாணவர்களுக்கும் தமிழ்ச் சங்கம் கொரவும் செய்து மகிழ்ந்தது. இறுதியாக நன்றியுரையை ஆட்சிக்குமு உறுப்பினர் திரு.க.சுந்தரமுர்த்தி வருகை தந்த அனைவருக்கும் நன்றி கூறி நேரம் கடந்தாலும் நன்றி மறக்கக் கூடாது என்ற வார்த்தைக்கு பெருமை சேர்க்க வேண்டும் என்று கூறி நன்றியுரையை நிறைவு செய்தார்.

அருமையான மாநாட்டின் இனிமையான நினைவுகள் வாழ்க! கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வாழ்க! வளர்க் கமிழ்ப்பணி!

தமிழ் அகராதித்துறையின் முன்னாட்டு தமிழர் : சைமன் காசிச்செட்டி

- ஞானம் பாலச்சந்திரன்

தமிழ் அகராதித் துறைக் கான ஈழத்தறிஞர்களின் பங்களிப்பானது அளப்பரியது. குறிப்பாக 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட தமிழ் அகராதி வளர்ச்சியில் ஈழத்தவரின் சேவை மகத்தானதாகக் கணிக்கப்பெறுகிறது. அக்காலகட்டத்தில் தமிழக அறிஞர்கள் தமிழ் அகராதித் துறையிலே அதிகளவு அக்கறை கொண்டிருக்கவில்லை.

19ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பானத் தில் வெளிவந்த (1842) மானிப்பாய் அகராதிபற்றிக் கூறுகையில் பேராசிரியர்

அதன்வாயிலாக அவர்கள் செய்ய முனைந்த தமிழ்ப் பணியானது ஊன்று கோலாகிறது. பெருவழக்கில் இக்கருத்து பொருந்தி வந்தாலும் ‘�ழத்தறிஞர்’ களில் ஒருசிலர் சுயாதீனமாக பல முன்னோடி முயற்சிகளை இத்துறைக்கு ஆற்றியுள்ளனர்’ என்பதும் தெரிய வருகிறது. ஆனாலும் இவர்களின் பணிகள் அகராதித் துறை சார்ந்து

“மானிப்பாய் அகராதியின் பின் தமிழ் அகராதி ஒன்றும் தமிழ்நாட்டில் வெளிவரவில்லை. பல குறைகள் இருந்தபோதிலும் இவ்வகராதி சென்னையில் பலமுறை அச்சுவாகனமேறியது. ஏனெனில் ஆங்கிலம் அறியாத தமிழருக்கு அதுவே ஒரேயொரு அகராதியாய் இருந்தது.”

- க. கணபதிப்பிள்ளை, விஞ்ஞானமும் அகராதியும்,
சமூத்து வாழ்வும் வளமும், (குமரன் பதிப்பகம் இரண்டாம் பதி. 1996.
பக். 122)

க.கணபதிப்பிள்ளை மேல்வருமாறு கூறியிருக்கிறார். நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலங்களிலேயே தமிழக அறிஞர்களின் கவனம் அகராதித்துறையின் பக்கம் திரும்பிற்று.

�ழத்தறிஞர்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டிலே தமிழ் அகராதித் துறையில் பல முன்னோடி முயற்சிகளைச் செய்து மைக்கு, ஜேரோப்பியர் யாழ்ப்பானத் திலே மிசெனரியைத் தோற்றுவித்து

முறையாகக் கணிக்கப்பெறவில்லை என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும். இந்தப் பின்னணியில் எமது கவனத்திற்கு வருபவர் சைமன் காசிச்செட்டி ஆவார்.

சைமன் காசிச்செட்டியவர்கள் மார்ச் மாதம் 21ஆம் திகதி 1807 ஆம் ஆண்டில் ஈழத்தின் புத்தளத்திற்கு அண்மையிலுள்ள கற்பிட்டி என்னும் ஊனில் கப்ரியேல் (Gabriel) செட்டியின் புதல்வராகப் பிறந்தார். இளம்வயதிலேயே தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளைக் கற்றுப் புலமை

எய்தினார். இவை தவிர, சமஸ்கிருதம், போத்துக் கேயம், டச்சு, லத்தீன், கிரேக்கம், ஹெப்பரு, அரபு போன்ற மொழிகளிலும் தேர்ச்சிபெற்று விளங்கினார் என்ற பதிவுகள் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

தமது தந்தையாரின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து இலங்கை அரசாங்கச் சேவையில் மொழிபெயர்ப்பாளராகக் காசிச்செட்டி பணியாற்றினார். இவரின் திறமைகளைக் கண்ட அரசாங்கம் காசிச்செட்டியை நிருவாகச் சேவையில் இணைத்துக்கொண்டது. இலங்கையின் நிருவாகச் சேவையில் இணைக்கப்பட்ட முதல் இலங்கையர் என்ற பெருமையையும், மாவட்ட நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்ட முதல் இலங்கையர் என்ற பெருமையையும் இவர் தனதாக்கிக்கொண்டார். அரச் சேவைகளில் இவர் ஆற்றிய சேவைகள் ஒருபுறமிருக்க தமிழுக்கு இவர் ஆற்றிய புலமைத்துவ சாதனைகள் அளப்பரியன.

ஆங்கில நூல் ஒன்றினை முதன் முதலில் எழுதிய இலங்கை அறிஞராக சைமன் காசிச்செட்டி கணிக்கப் பெறுகிறார்.

“He was the author of The Ceylon Gazetteer, 1834, the first book written in English by a Ceylonese”

- Uragoda (2011), Authors of Books on Sri Lanka, 1796-1948. Sridevi Publication. (பக். 39-40)

ஏற்ததாழ காசிச்செட்டியின் படைப் புக்கள் அனைத்தும் ஆங்கில மொழியில் இருப்பதால் பல தமிழரிஞர்களின்

கவனத்தை அவை பெற்ற தவறிவிட்டன. அத்துடன் 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதி என்கின்றபோது அனைவரின் கவனமும் ஒருசில ஈழத்தறிஞர்கள் சார்ந்து திரும்புவதாலும் அல்லது திருப் பப்படுவதாலும் சைமன் காசிச்செட்டியின் பணிகள் பெயரளவில் மட்டுமே பேசப்பட்டு வந்துள்ளன. தமது சொற்பாடு காலத்தில் அவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய பல்துறைசார்ந்த தொண்டுகள் அளப்பரியன். 1830-1860 வரையிலான காலப்பகுதியில் தனிப்பெருஞ்சிங்கமாக பல துறைகளில் தமிழுக்குத் தொண்டு செய்துள்ளார்.

தமிழ் ஆய்வாளர்கள், காசிச்செட்டி எழுதிய தமிழ் புனராக நூலின்மீது செலுத்தியளவு கவனத்தை அவரின் மற்றைய படைப்புகளின்மீது செலுத்த வில்லை எனத் தெரிகிறது. காசிச்செட்டியின் அனேக படைப்புகள் ஆங்கிலத்தில் அமையப்பெற்றுள்ளதால் படைப்புகளின் பெயர்ப்பட்டியலைத் தருவதுடன் தற்காலத் தமிழ் ஆய்வுலகம் நின்றுவிடுகிறது. இதனால், பல அகராதி முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்த காசிச்செட்டியின் பெயரானது தமிழ் அகராதி வரலாற்றில் பதியப்படாமல் விடப்பட்ட நிலையையே நாம் இன்று காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

1. 1840-1841 காலப்பகுதியில் 32 தமிழ் அறிஞர்களின் குறிப்புகளை “சிலோன் மகசின்” என்னும் இதழில் தொடர் கட்டுரையாக எழுதியுள்ளார். பின்னர்

1859ஆம் ஆண்டு 197 தமிழினர்களையும் குறிப்புகளையும் “தமிழ் புனராக்” என்னும் நாலாகத் தொகுத்துள்ளார். இது “தமிழ்ப் புலவர் அகராதி” வரலாற்றில் முன்னோடி முயற்சியாகும்.

2. 1840-1844 காலப்பகுதியில் தமிழின் முதலாவது வைத்திய அகராதியான “மலையகராதி”யைத் தொகுத்துள்ளார். இது யாழ்ப்பாண அகராதி தொகுக்கப் பெற்ற (1842) காலப்பகுதியில் தொகுக்கப் பெற்ற அகராதியாகும். மலையகராதியில் 3000ற்கும் அதிகமான சொற்கள் காசிச்செட்டியால் தரப்பட்டுள்ளன. இவ்வகராதியானது 1861ஆம் ஆண்டு காசிச்செட்டியின் மறைவின்பின் இந்தியாவில் மீள்பிரசரமாகியுள்ளது.

3. 1848-1849 காலப்பகுதியில், 311 தமிழ் நூல்களின் விபரங்களை உள்ளடக்கிய நூற்பட்டியலைத் தொகுத்துள்ளார். Journal of The Ceylon Branch of THE ROYAL ASIATIC SOCIETY என்னும் சஞ்சிகையில் பிரசரமான இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. இதன்மூலம் “தமிழ் நூற்பட்டியல் தொகுத்த முதலாவது தமிழ் அறிஞர்” என்ற பெருமையைத் தனதாக்கிக்கொண்டுள்ளார்.

4. 1849 ஆம் ஆண்டு விலங்குகளுக்கான 85 கலைச்சொற்களை தமிழ் நிகண்டுகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு முன்மொழிந்துள்ளார். 1-12-1849 அன்று Royal Asiatic Society, Ceylon Branch

Journal என்னும் ஆங்கில இதழில் An Outline of The Tamil System of Natural History என்னும் கட்டுரையில் இம் முயற்சியைச் செய்துள்ளார். இது வைத்தியர் கிற்னின் கலைச்சொல்லாக முயற்சிகளுக்கு முற்பட்ட முயற்சியாகும்.

5. காசிச்செட்டியவர்கள் (1) ஆங்கில - தமிழ் லெக்சிகன், (2) சமஸ்கிருத - தமிழ் அகராதி (3) தமிழ் உபயோகிக் கும் திசைச் சொற் களும் சொற் தொடர்களும், ஆகிய அகராதிகளையும் தொகுத்துள்ளார் என்ற பதிவுகளைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. இவ்வகராதிகள் அச்சேறாமையினால் இன்று எமக்குக் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

தமிழ் அகராதி வரலாற்றில் காசிச்செட்டியின் பெயரானது மறைந்துபோன நிலையில் அவரின் அகராதிப் பணிகளை ஒரே பார்வையின்கீழ் கொண்டுவரும் நோக்குடனேயே இந்த அறிமுகக் கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரையிலே நிர்ப்படுத்தப்பெற்ற முடிவுகளின் அடிப்படையில் தமிழ் அகராதி வரலாற்றில் சில மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டிய தேவை உணரப்படுகிறது. அத்துடன் சைமன் காசிச்செட்டியின் அகராதி முயற்சிகளை மேலும் விரிவான ஆய்வுக் கு உட்படுத் தவேண்டிய தேவையைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

(குறிப்பு - மேற்கண்ட கட்டுரையானது கட்டுரையாசிரியர் எழுதிய “சைமன் காசிச்செட்டியின் அகராதி முயற்சிகள்” என்னும் நூலின் சுருக்கிய வடிவமாகும்)

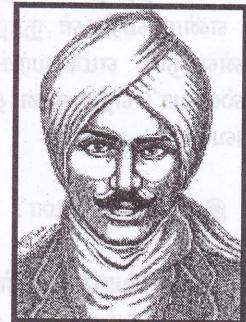

மகாகவி பாரதி - ஒரு பன்முக நோக்குகள்

இன்னுவையூர் : ஆ.கிருபதி பாலசீந்தரன்

1882 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 11 ஆம் திகதி எட்டைய புரத்தில் சின்னச்சாமி ஜயருக்கும் இலட்சுமி அம்மானுக்கும் சுப்பிரமணியம் என்ற இயற்பெயருடன் பிறந்த பாரதி தனது முப்பத்தொன்பது வயது கூட நிறையாமல் 1921ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 12 ஆம் திகதி இறைவனாடு சேர்ந்தார்.

என்ற பட்டத்தினை அளிக்கிறார்கள். இந்தப் பட்டம் காலப் போக்கில் மகாகவி பாரதி என மருவி அன்னார் காலமாகும் வரையில் நிலைத் தது. தனது பதின்னான்

காவது வயதில் ஏழு வயது செல்லம் மாவைத் திருமணம் செய்து கொண்ட பாரதி 1902 ஆம் ஆண்டு அலகாபாத் சர்வகலாசாலைப் பிரவேசப் பர்த்தையில் தேறி காசி இந்து கலாசாலையில் சமஸ்கிருதம், ஹிந்தி பயின்றார். இந்தக் காலகட்டத்தில் தான் பாரதியாருக்கு கச்சம்கட்டி வால்விட்ட தலைப்பாகை அணிந்து மீசைவைக்கும் பழக்கமும் ஏற்பட்டது.

இளமையிலிருந்து கவிதைகள் எழுதியிருந்தாலும் பாரதியின் முதற்பாடல் அச்சேறியது 1904 ஆம் ஆண்டு மதுரை ‘விவேகபாநு’வில் தான் - அப்பாடல் ‘தனிமை இரக்கம்’ என்ற பாடல். 1908ஆம் ஆண்டு சுதேச கீதங்கள் என்ற தமது முதலாவது கவிதை நூலை பாரதி வெளியிடுகிறார்.

‘அக்கவிதைத் தொகுதியிலே ஒரு கவிதை: வந்தே மாதரம் என்போம் எங்கள் மாநிலத் தாயை வணங்குதும் என்போம்’ என்று ஆரம்பித்து

இக்குறுகிய காலத்தில் அன்னார் படைத்த கவிதைகளில் தொடாத துறையே இல்லை எனலாம். அதைப் பற்றிச் சற்று ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த பாரத நாடு வீறு பெற்றெழு தேசிய கீதங்கள், செந்தமிழ் நாடு பற்றி கவிதைகள், தமிழ்த் தாய் வாழ்த்துக் கவிதைகள், தேசியத் தலைவர்கள் பற்றிய பாடல்கள், ஞானப் பாடல்கள், தோத்திரப் பாடல்கள், கண்ணன் பாட்டு, கண்ணம்மா கவிதைகள், பாஞ்சாலி சபதம், குயில் பாட்டு, வேறுவேறு தலைப்பில் இன்னோரன்ன அரும்பெரும் கவிதைப் பொக்கிளங்கள்.

சுப்பையா என்ற செல்லப் பெயர் கொண்ட சுப்பிரமணியம் தனது தாயாரை தமது ஜந்தாவது வயதில் இழந்தார். அவரது ஏழாவது வயதில் உபநயனம் நடக்க, கவிமழையும் பொழிய ஆரம்பிக்கிறார். 1893 ஆம் ஆண்டு அதாவது பதினெணாராவது வயதில் எட்டையபுரம் சமஸ்தான புலவர்கள் தமது பெருஞ் சபையில் சோதித்து வியந்து ‘பாரதி’

'ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு - நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே. நன்றிது தேர்த்திடல் வேண்டும் - இந்த ஞானம் வந்தாற் பின் நமக்கெது வேண்டும்?"

என்ற வரிகள் நூற்றாண்டுகள் கடந்த பின்னரும் எம்மவர்க்கும் பொருந்துகிற தல்லவா? எத்தனை தீர்க்கதரிசிக்கவிஞான் அவன்!

இது மாத்திரமா?

'ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே!' என்ற சுதந்திரம் கிடைக்கு முன்பே சுதந்திரக் காற்றைச் சுவாசித்தவன் அந்த எட்டயபுரத்துச் சுதந்திர சத்தியக்கவி.

1912ஆம் ஆண்டு பாரதியாருக்கு உழைப்பு மிக்க வருடமாக அமைந்தது. கீதை மொழிபெயர்ப்பு, கண்ணன் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் என்பவை எழுதப் பட்டவை இந்த வருடத்திலேயாகும்.

கண்ணன் கவிதைகளிலே

"காக்கைக் சிறகினிலே நந்தலாலா உந்தன் கரியிநிறம் தோன்றுதையா நந்தலாலா"

என்று காக்கையின் சிறகின் நிறத்திலே கண் ணனைக் கண்ட பாரதி பிறிதொரு அருமையான கவிதையிலே,

"ஙங்கிருந்தோ வந்தான் இடைச்சாதி நான் என்றான்

இங்கிவனை நான் பெறவே என்ன தவம் செய்துவிட்டேன்"

என ஆரம்பித்து கண்ணனை நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லாசிரியனாய், பண்பிலே தெய்வமாய்ப் பார்வையிலே சேவகனாய்க் காண்கிறான்.

"செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே இன்பத்தேன் வந்து பாய்து காதினிலே"

என்று தனது பிறந்த பொன்னாட்டைப் புகழுந்து பாடிய எமது கவிஞர்.

"வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ் மொழி வாழிய வாழியவே"

என்று தனது தாய் மொழியால் தமிழுக்கு வாழ்த்துக் கூறினான்.

"ஓடிவிளையாடு பாப்பா - நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா"

என்று பாப்பாப்பாட்டு பாடிய பாட்டுக் கரசன் பாரதி

"ஒடும் உதிரத்திலே வடிந்தொழுகும் கண்ணீரில்

தேடிப்பார்த்தாலும் சாதி தெரிவதுண்டோ!"

என சாதிவெறிக்கு சாவுமணி அடிக்க முற்பட்டான்.

இளைய தலைமுறையை உற்சாகப் படுத்தும் முகமாக,

"ஒளிபடைத்த கண்ணினாய் வா!வா!வா!"
உறுதி கொண்ட நெஞ் சினாய் வா!வா!வா!"

என்ற உரக்க குரல் கொடுத்தவன் பாரதி!

பாரதியாரின் கண்ணம்மா கவிதைகள் உலகப் புகழ்பெற்றவை.

"காற்று வெளியிட கண்ணம்மா - நின்றன்

காதலை எண்ணிக் களிக்கின்றேன்"

என்ற கவிதையையும்

"கூடும் விழிச்சுடர்தான் கண்ணம்மா சூரியசந்திரரோ

வட்டக்கரியவிழி - கண்ணம்மா வானக் கருமை கொல்லோ?"

என்ற கவிதையையும் உதாரணத் திற்குச் சொல்லலாம்.

"மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொழுத்துவோம"

என்று பெண்ணாட்மைக்கு எதிராக குரல் கொடுத்த பாரதி.

"சிந்து நதியின் மிசை நிலவினிலே
சேரநன் நாட்டினம் பெண்களுடனே
சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைத்து
தோனிகள் ஓட்டி வியொடி வருவோம்"

என ஒன்றுபட்ட இந்தியாவுக்காக
உங்கிக் குரல் கொடுத்தான்.

"எண்ணிய முடிதல் வேண்டும் - நல்லவே
எண்ண வேண்டும்!
திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும் - தெளிந்த
நல்லறிவு வேண்டும்"

என்று அன்றே வசன கவிதைக்கு
வழிசௌமத்தான்.

வீரம், செல்வம், கல்வி என்ற முன்று
அறங் களுக் கும் தெய் வங் களான
தூர் க்கை, இலட்சமி, சரஸ் வதி
ஆகியோரை முறையே
"காட்டு வழியினிலே - அண்ணே
கள்வர் பயமிருந்தால்
வீட்டுக்குல தெய்வம் - எம்மை
வீரம்மை காக்குமடா"

என்று தூர்க்கையையும்

"காணி நிலம் வேண்டும் - பராசக்தி
காணி நிலம் வேண்டும்"
என்று இலக்குமியையும்
"வெள்ளைத் தாமரைப் பூவிலிருப்பாள்
வீணை செய்யும் ஓலியிலிருப்பாள்" என்று
சரஸ்வதியையும் இறைஞ்சுகிறான் பாரதி!

இத்துடன் விடவில்லை அந்த மகாகவி!
முதற் கடவுள் விநாயகர், முருகப்
பெருமான், கிருஷ்ண பரமாத்மா,
பராசக்தி, செல்வத்திருமகள், சரஸ்வதி
ஆகிய ஆறு தெய் வங் களையும்
இணைத்து ஒரு கவிதைப் பூமாலையாக்கி
எமக்குத் தந்துள்ளான்.

இதோ அந்த அற்புதமான கவிதை!

"கணபதி ராயன் - அவனிரு

காலைப்பிழித்திடுவோம்

குணமுயர்ந்திடவே - விடுதலை
கூடி மகிழ்ந்திடவே....

சொல்லுங்கடங்காவே - பராசக்தி

குரத்தனங்களைல்லாம்

வல்லமை தந்திடுவாள் - பராசக்தி

வாழியென்றே துதிப்போம்

வெற்றி வடிவேலன் - அவனுடை

வீரத்தினைப் புகழ்வோம்

சுற்றி நில்லாதே போ! - பகையே

துள்ளி வருகுது வேல!

தாமரைப் பூவினிலே - சுருதியைத்

தனியிருந்துரைப்பாள்

பூமணித் தாளினையே -

கண்ணிலொற்றிப்

புண்ணியமெய்திடுவோம்

பாம்புத் தலைமேல் - நடனஞ்செயும்

பாதத்தினை புகழ்வோம்

மாம்பழ வாயினிலே - குழலிசை

வண்மை புகழ்ந்திடுவோம்!

செல்வத் திருமகளை -

திடங்கொண்டு

சிந்தனை செய்திடுவோம்

செல்வமெலாந் தருவாள் -

நமதொளி

திக்கனைத்தும் பரவும்!

இவ்வாறெல்லாம் அற்புதக் கவிதை
களை இசைத்த அந்த அரும்பெரும்
கவிஞர் இந்தக் கலியுகத்தில் அதிக
காலம் வாழ்ந்தால் அல்லுலுறுவானோ
என்றெண்ணியோ என்னவோ அவன்
வணங்கித துதித்த அன்ன பராசக்தி
இளவயதிலேயே அவனைத் தன்வசம்
இணைத்துக் கொண்டாள்.

வாழ்க பாரதி புகழ்!

நன்றி: "மறைந்தும் மறையாதவர்கள்"

இலக்கியச் சிகரம் சுரிந்தது!

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் அறுபதுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம், ஈழத்து இலக்கிய வரலாற் றிலும் ஒரு முன் ஸ்ரப்பைக் காணவைத்துள்ளது. ஈழத்தில் வெளியான சுஞ்சிகைகள் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும்பங்களிப்பை ஆற்றியுள்ளன.

அவற்றின் பங்களிப்பை எவரும் குறைத்து மதிப்பிடமுடியாது. அந்தளவுக்கு அவை பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கித் தந்துள்ளன. எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்து அவர்களை எழுதவைத்தது மட்டுமல்லாமல், தரமான இலக்கிய ஆக்கங்களையும் அவை தந்து நின்றன.

அந்த வகையில் யாழ் ப்பாணத் திலிருந்து சிற்பி சிவசரவணபவனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1958ஆம் ஆண்டு ஆட்மாதம் ‘கலைச்செல்வி’ என்னும் மாசிகை வெளிவந்தது. ‘கலைச்செல்வி’ பண்ணையிலே பல எழுத்தாளர்கள் உருவாவதற்கு அடித்தளம் இட்ட பெருமை சிற்பி சிவசரவணபவனையே சாரும். செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ.யோகநாதன், பெண்டிக்ரபாலன், யாழ்நங்கை, ச.வே. பஞ்சாட்சரம், மு.கனகராஜன், தெண்ணியான், செ.கதிர்காமநாதன், வே.குமாரசாமி ஆகிய பிரபலயமான எழுத்தாளர்கள் ‘கலைச் செல்வி’ப் பண்ணையில் வளர்ந்த வர்களே. அன்றைய காலகட்டத்திலே

சிவநித்திலன் ‘கலைச்செல்வி’ ஒரு முக்கிய கலை இலக்கியப் பங்களிப்பை வழங்குவதற்கு மூலவராக இருந்து செயற்பட்டவர் அதன் ஆசிரியர் சிற்பி சிவசரவணபவன் என்னும் ஆளுமைமிக்க படைப் பாளியாவார்.

இந்துசாசனம் என்னும் சமயப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் இருந்து தமது பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார்.

யாழ் ப்பாணம் கந்தரோடையைச் சேர்ந்த சிவசப்பிரமணியக் குருக்கள் - சௌந்தரம்மாள் தம்பதியினரின் மகனாக 28.02.1933 இல் பிறந்த சிவசரவணபவன் சிறுவயது முதலே தமது தந்தையாரிட மிருந்து ஆன்மீக விடயங்களைக் கற்று அவர் காட்டிய வழியிலே ஒழுகலானார். கந்தரோடை கந்தையா வித்தியாலயம், ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி ஆகிய கல்வி நிலையங்களில் கல்வி பயின்று பின் ஆசிரியராகப் பணியைத் தொடர்ந்தார். இளம் வயதுமுதலே இலக்கிய ஆர்வம் மிக்கவராக இருந்த இவர் தமது இருபத்தெந்தாவது வயதில் ‘கலைச் செல்வி’ என்னும் சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து நடத்திவந்தார்.. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் முனைப்புடன் செயற்பட்ட காலத்தில், எந்தப் போக்குக் கும் துணை போகாமல் நடுநிலையாக

நின்று இலக்கியம் செய்தவர் கலைச் செல்வியின் சிற்பியாகிய சிவசரவணபவன்.

1946இல் வெளிவந்த கே.கணேஷன் ‘பாரதி’ அதைத் தொடர்ந்து வெளிவந்த வரதரின் ‘மறுமலர்ச்சி’, இளங்கீர்ணின் ‘மரகதம்’ ஆகியவை இலக்கிய உலகில் தத்தமது பங்களிப்பை வழங்கிவந்துள்ளன. அதன் பிறகு பலராலும் பேசப்பட்ட சுஞ்சிகையாக கலைச்செல்வியே இருந்துள்ளது. ஆசிரியப் பணியுடன் இலக்கியப் பணியையும் பல சாவல்களுக்கு மத்தியிலும் துணிவுடன் நின்று சிற்பி அவர்கள் மேற்கொண்டார்.

யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி, நெல்லியடி மத்திய கல்லூரி செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரி ஆகிய வற்றில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் பணியாற்றி நல்மாணாக்கர் பலரை உருவாக்கிய சிற்பியுமாவார். சில காலம் உசன் இராமநாதன் வித்தியாலயம், யாழ். வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி ஆகியவற்றின் அதிபராகவும் இருந்துள்ளார். எழுத்தாளராகவும், சுஞ்சிகையாளராகவும் பதிப்பாசிரியராகவும், விமர்சகராகவும், வெளியீட்டாளராகவும் பன்முகப் பரிமாணங்களுடன் ஆளுமையிக்க இலக்கிய கர்த்தாவாகவும் இருந்துள்ளார். முன் நுதாரணமாக இருந்து பலருக்கு வழிகாட்டியாகவும் வாழ்ந்து காட்டியுள்ளார். பலருடைய நால்களுக்கு அணிந்துரைகள் எழுதி எழுத்தாளர் களை ஊக்குவித்தும் வந்துள்ளார். அவரின் எழுத்துநடை தனித்துவமானது. அவர் பசுந்திரா சசி என் பவரின் ‘கட்டடக்காடு’ என்ற நாவலுக்கு எழுதிய அணிந்துரையில் ஒரு பகுதியை இங்கு சுட்டிக்காட்டலாம் என எண்ணுகிறேன்.

“இலங்கையில் பிறந்து இங்கேயே கற்று இலண்டனில் இப்பொழுது வாழ்ந்துவரும் எழுத்தாளரான சசிகரன் எழுதிய நாவல் ‘கட்டடக்காடு’ காதலை மையப்படுத்தித் தமிழில் வெளிவந்த நாவல் கள் பலவற்றில் இல்லாத சிறப்பம்சங்கள் சிலவற்றைக் கொண்டுள்ள இந்த புதிய நாவலை எளிமையும் கவர்ச்சியும் நிறைந்த அழகிய நடையில் அவர் எழுதியுள்ளார். புதிய களம் புதுமையான பாத்திரங்கள், புதிய கற்பனை, புதிய சுவை முதலியவற்றின் இனிய சங்கமமாக இந்த நாவல் திகழ்கிறது”

நாலைப்பற்றிய தரிசனத்தை எவ்வாறு சிறப்பாக எழுதியுள்ளார் சிற்பி என்பதைப் பார்க்கும்போது அவரது இலக்கிய மதிப்பீடு புலனாகின்றது.

சிற்பியின் இலக்கியப் பங்களிப்புகளைப் பொறுத்தளவில் கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல், விமர்சனம் என்று விரிந்து செல்வதை அவதானிக்கலாம். யாழ்வாசி, சிற்பி போன்று வேறும் புனைபெயர்களில் எழுத்தாக்கங்களை தந்த சிவசரவண பவன் ‘உனக்காக கண்ணே’ என்னும் பிரபல நாவலையும் ஆக்கித் தந்துள்ளார். மேலும் ‘சிந்தனைக் கண்ணீர்’ ‘அன்பின் குரல்’ ஆகிய நாவல்களையும் படைத் துள்ளார்.

எல்லோருடனும் அன்பாகப் பழகும் பண்பின் சிகரமாத் திகழ்ந்த சிற்பி அவர்கள், கல்வியிலும், எழுத்திலும் உச்சங்களைத் தொட்டுநின்றார். சென்னை கிறித்துவக் கல்லூரியில் உயர்கல்வியைப் பயின்று, தொடர்ந்து சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

இலக்கிய ஆர்வம் மிக்கவராக இருந்த இவர் சென்னையில் கல்விபயிலும் காலத்தில் 'இளந்தமிழன்' என்ற ஏட்டின் ஆசிரியராக இருந்து செயற்பட்டார். தமிழகச் சஞ்சிகைகளான கலைமகள், கல்கி, தீபம், மஞ்சரி ஆகியவற்றில் இவரது சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளமை பெருமைத்துரும் விடயமாகும்.

சிற்பியின் எழுத்துக்கள் எளிமையான வையாகவும் இனிமை தரக்கூடியனவையாகவும், காதல் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகவும், மனித உணர்வுகளையும் முரண்பாடுகளையும் அவலங்களையும் சித்தரிப்பனவாகவே அமைந்திருந்தன.

ஸழத்தின் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு முன்று நாவல்களைத் தந்து பெருமை சேர்த்தவர் சிறுகதைத் துறையிலும் ஆழக்கால்பதித்து தமது ஆற்றலை வெளிக்காட்டினார். 'மலர்ந்த காதல்' என்னும் இவரது முதலாவது சிறுகதை 1952இல் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் பிரசரமாகியது. அதைத் தொடர்ந்து பல சிறுகதைகளை ஆக்கித் தந்துள்ளார். 'கோயில் பூனை', 'பிறந்த மண்', 'அப்பன் அருள்', 'உயிரோவியம்', 'தெய்வீகம்', 'ஒரே ஒருத்திக்கு' ஆகியன பலராலும் பேசப்பட்ட உன்னதமான சிறுகதைகளாகவும். இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளாக 'நிலவும் நினைவும்', 'நினைவுகள் மடிவதில்லை', 'சத்திய தரிசனம்' ஆகியன வெளிவந்துள்ளன. அதுமட்டுமல்லாமல் ஸழத்து எழுத்தாளர்கள் பன்னிருவரின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 'ஸழத்துச் சிறுகதைகள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை 1958இல் வெளிக்கொண்டந்து எழுத்தாளர்களுக்குச் சிறப்புச் செய்தார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வியியல் முதுமாணிப்பட்டத்தையும் பெற்ற இவர், தமிழ், ஆங்கிலப் புலமை பெற்றவராகத் திகழ்ந்து, தமிழ், ஆங்கிலம் சார்ந்த எந்த இலக்கியமாக இருந்த போதிலும் அவற்றைப் பற்றிப் பேசக்கூடிய வல்லமை பெற்றவராக அறிவின் கருவுல மாக மினிர்ந்தார். 1958இல் தொடங்கிய கலைச்செல்வி சஞ்சிகை தொடர்ந்து 1966 வரை எட்டு வருடங்களாக தனது இலக்கியப் பணியை மேற்கொண்டு காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கியமை பெருமைக்குரிய செய்தியாகும். பல விருதுகளுக்குச் சொந்தக்காரரான இவர், பெற்ற விருதுகளுக்கே பெருமையைத் தேடிக்கொடுத்தார். 2002ஆம் ஆண்டில் வடக்கு-கிழக்கு மாகாண ஆளுநர்விருது, 2006 இல் கொழும்பு கம்பன் கழகம் வழங்கிய முதறிஞர் விருது, வலிகாமம் தெற்கு பிரதேசசபை வழங்கிய 'ஞான எந்தல்' (2006) என்பன முக்கியமானவை. ஸழத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், பல இளம் எழுத்தாளர்களுக்கும் வழிகாட்டியாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த கலங்கரை விளக்கம் தமது 82வது வயதில் 09.11.2015 அன்று ஒளியை நிறுத்திக் கொண்டது. ஸழத்து இலக்கியச் சிகரம் சரிந்தது இலக்கியங்களுக்குப் பேரிழப்பாகும். அன்னாரின் பிரிவால் துயருறும் அவர்தம் குடும்பத்தாருக்கும் உறவினர், நண்பர்களும், இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

'எப்போ முடிந்த காரியம்'

சங்க கீதம்

வாழியஎம் தமிழ்ச்சங்கம் வளர்ந்தெழுக தமிழ்மொழியே
 ஆழிச்சுமும் இலங்கைதனில் அழகுதுறை நகர்கொழும்பில்
 ஏழிசை போல் தமிழ்மொழியும் இசைகொண்டு வாழியவே
 இயலிசைசநா டக்மோடின் கலைபலவும் இசைந்தொலிக்க

அழகொழுகும் வனப்புகளும் இளமையொடு இனிமைதரப்
 பழகுதமிழ் பயின்றமுதம் பொழிந்துநிதம் பொலிந்திடவே
 பல்லோரும் பணியாற்றப் பரிந்தேற்றி வளம்பாய்ச்சிக்
 தொல்லுலகல் புகழ்மணக்க தொழுதேத்தும் தமிழ்மணங்கே

முச்சங்க முழுப்பணியை முழுவலகும் முழாங்கவைக்கும்
 எம்சங்கம் தமிழ்ச்சங்கம் என்றென்றும் வாழியவே
 சங்கொடுதாமரைஞ்சும் சிறந்திடுமெம் இலச்சினையே
 மங்கலநல் அறிவாய்மைய்ப் பொருள்கண்டு வளருதியே

கவியாக்கம் : பன்மொழிப் புலவர்
 த.கனகரத்தினம்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சந்திரத்தினரல் வெளியீடப்பட்ட நால்கள்

ஸுரப், இனார்ஜன் வகுபுகளில்
கம்பி போடி கங்கைகள்
உதவுமிகு அழைவு

வ. க. துவான்

கொழும்புத் தமிழ் நால்
2002

நூலார் இனக்கும்பில் புனர்

ஏ. சிதுரான்

கொழும்புத் தமிழ் நால்
2007

கம்புத்
ப. வெ. நிதானசம்பந்தப்பிள்ளை

உதவுமிகு அழைவு

கொழும்புத் தமிழ் நால்
2007

நாவலர் பணிகள்

உதவுமிகு அழைவு

மட்டக்களப்பு
வாழிவும் வழிபாரும்

கலாபுதூரைச் ச. முதல்வுன்னிகார்
கொழும்புத் தமிழ் நால்

தூஷநாளி
பு. காஷிவாசுரியன்

கொழும்புத் தமிழ் நால்

புறானுறவில் ஒருவில்

உதவுமிகு அழைவு

புரவாந்தகி ட. தயவுசார்

கொழும்புத் தமிழ் நால்

சீ. பார் தோமதேவி
உதவுமிகு அழைவு

உதவுமிகு அழைவு

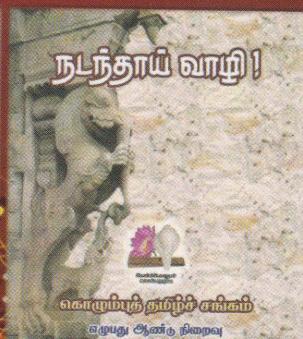

கொழும்புத் தமிழ் நால்

மௌஷுந்தி நம்பி சுநகை
தாங்குறவு நால் - 2011

மூலப் பதிக

வாழயின்றுத்தமிழ்ச் சுங்கம்

வழங்க தேவை நிலை

சிறப்பு மலை

2012

Digitized by Noolakam Foundation
noolakam.org | aayanaham.org

பூவல்

2012
நடந்தாயி வாழி

நூலார்

உதவுமிகு அழைவு